

V Bruseli 9. marca 2022
(OR. en)

7042/22

**Medziinštitucionálny spis:
2022/0066(COD)**

JAI 316
FREMP 55
COHOM 18
COPEN 82
EDUC 80
MIGR 78
SOC 141
ANTIDISCRIM 10
GENDER 18
JEUN 27
CODEC 263

NÁVRH

Od:	Martine DEPREZOVÁ, riaditeľka, v zastúpení generálnej tajomníčky Európskej komisie
Dátum doručenia:	9. marca 2022
Komu:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generálny tajomník Rady Európskej únie
Č. dok. Kom.:	COM(2022) 105 final
Predmet:	Návrh SMERNICE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY o boji proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu

Delegáciám v prílohe zasielame dokument COM(2022) 105 final.

Príloha: COM(2022) 105 final

V Štrasburgu 8. 3. 2022
COM(2022) 105 final

2022/0066 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu

{SEC(2022) 150 final} - {SWD(2022) 60 final} - {SWD(2022) 61 final} -
{SWD(2022) 62 final} - {SWD(2022) 63 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody návrhu

Cieľom tohto návrhu je **účinne bojovať proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu v celej EÚ**. Na tento účel sa v ňom navrhujú opatrenia v týchto oblastiach: kriminalizácia príslušných trestných činov a sankcie za ne; ochrana obetí a prístup k spravodlivosti; podpora obetí; prevencia; koordinácia a spolupráca.

Násilie na ženách je rodovo motivované násilie nasmerované proti žene, pretože je ženou, alebo ženy neúmerne postihuje. Zahŕňa všetky činy rodovo motivovaného násilia, ktoré majú alebo môžu mať za následok telesnú, sexuálnu, duševnú, ale aj ekonomickú ujmu alebo utrpenie vrátane vyhrážania sa takýmito činmi. Patria k nemu trestné činy ako sexuálne násilie vrátane znásilnenia, mrzačenie ženských pohlavných orgánov, nútené manželstvo, nútené umelé prerušenie tehotenstva a násilná sterilizácia, obchodovanie s ľuďmi na účely sexuálneho vykorisťovania, nebezpečné prenasledovanie, sexuálne obťažovanie, femicída, nenávistné prejavy a trestné činy na základe pohlavia a rôzne formy online násilia („kybernetické násilie“) vrátane zdieľania intímneho materiálu alebo manipulácie s ním bez predchádzajúceho súhlasu, kybernetické nebezpečné prenasledovanie a kybernetické obťažovanie. Takéto násilie vychádza z rodovej nerovnosti, ktorá je prejavom štrukturálnej diskriminácie žien. **Domáce násilie** je formou násilia na ženách, keďže neúmerne postihuje ženy. Dochádza k nemu v rámci rodiny alebo domácnosti bez ohľadu na biologické alebo právne rodinné väzby buď medzi intímnymi partnermi, alebo medzi inými rodinnými príslušníkmi, a to aj medzi rodičmi a deťmi. Ženy sú neúmerne zastúpené medzi obeťami oboch foriem násilia v dôsledku základných vzorcov nátlaku, moci a/alebo kontroly. Potenciálnou obeťou tohto násilia však môže byť každý bez ohľadu na pohlavie alebo rod. Práve domáce násilie môže postihovať každého, a to aj mužov, mladších alebo starších ľudí, deti a LGBTIQ¹ osoby.

Násilie na ženách a domáce násilie sú vecou trestného práva, porušovaním ľudských práv a formou diskriminácie. Boj proti nim je súčasťou činnosti Európskej komisie v oblasti ochrany základných hodnôt EÚ a zabezpečovania dodržiavania Charty základných práv EÚ².

Násilie na ženách a domáce násilie je všadeprítomné v celej EÚ a odhaduje sa, že sa týka **každej tretej ženy v EÚ**. Pokiaľ ide o konkrétnejšie druhy násilia, v roku 2014 jedna z desiatich žien uviedla, že bola obeťou sexuálneho násilia a jedna z dvadsiatich bola znásilnená. Viac ako jedna z piatich žien bola obeťou domáceho násilia³. Kybernetické násilie sa vyskytuje rovnako často: v roku 2020 zažila podľa odhadov každá druhá mladá žena rodovo motivované kybernetické násilie⁴. Ženy vo všeobecnosti častejšie zažívajú kybernetické násilie na základe svojho pohlavia alebo rodu, a to najmä sexuálne formy

¹ Lesby, geovia, bisexuálne, transrodové, nebinárne, intersexuálne a queer osoby.

² Násilie na ženách a domáce násilie môže mať vplyv na množstvo základných práv zakotvených v Charte základných práv Európskej únie. Medzi tieto práva patrí napríklad na právo na ľudskú dôstojnosť (článok 1), právo na život (článok 2), zákaz mučenia a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania (článok 4), právo na nediskrimináciu, a to aj na základe pohlavia (článok 21) a právo na prístup k spravodlivosti (článok 47).

³ Agentúra Európskej únie pre základné práva (FRA), *Násilie páchané na ženách: celoeurópsky prieskum. Správa s hlavnými výsledkami* 2014; prieskum agentúry FRA týkajúci sa násilia na ženách vychádza z osobných rozhovorov so 42 000 ženami z celej EÚ. Predstavuje najkomplexnejší svetový prieskum týkajúci sa skúseností žien s násilím.

⁴ Výskumná služba Európskeho parlamentu (EPRS), *Combating gender-based violence: Cyberviolence, European added value assessment* (Boj proti rodovo motivovanému násiliu: kybernetické násilie, Posúdenie európskej pridanej hodnoty), 2021.

kybernetického násilia. Na ženy sa systematicky zameriavajú online násilné pravicové extrémistické a teroristické skupiny, ktorých cieľom je šíriť nenávisť voči ženám. Napríklad takzvané hnutie „incel“ (nedobrovoľný celibát) podnecuje násilie na ženách online a propaguje ho ako hrdinské činy. Kybernetické násilie postihuje najmä ženy pôsobiace vo verejnom živote, ako napríklad političky, novinárky a obhajkyne ľudských práv. Môže mať za následok umlčovanie žien, bránenie ich účasti na spoločenskom živote a podkopávanie zásady demokracie zakotvenej v Zmluve o Európskej únii.

Ženy zažívajú násilie aj na pracovisku: približne tretina žien v EÚ zažila sexuálne obťažovanie práve na pracovisku.

V politických usmerneniach predsedníčka von der Leyenová ako kľúčovú prioritu Komisie zdôraznila potrebu predchádzať násiliu na ženách a bojovať proti nemu, chrániť obeť a trestať páchatel'ov. V stratégii pre rodovú rovnosť na roky 2020 – 2025⁵ boli oznámené opatrenia EÚ na predchádzanie týmto formám násilia, ochranu obetí, stíhanie páchatel'ov a vykonávanie súvisiacich komplexných a koordinovaných politík. V akčnom pláne na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv sa opakuje záväzok bojovať proti rodovo motivovanému násiliu a na tento účel sa navrhuje právny predpis⁶.

Európsky parlament opakovane vyzýva Komisiu, aby v súvislosti s násilím na ženách a domácim násilím a rodovo motivovaným kybernetickým násilím navrhla právne predpisy. Európsky parlament nedávno prijal dve legislatívne iniciatívne správy na základe článku 225 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), v ktorých Komisia⁷ žiada, aby predložila návrhy týkajúce sa boja proti rodovo motivovanému násiliu a kybernetickému násiliu⁸ a aby rodovo motivované násilie bolo pridané medzi nové oblasti trestnej činnosti podľa článku 83 ods. 1 ZFEÚ⁹.

• Ciele návrhu

Cieľom tohto návrhu je predchádzať násiliu na ženách a domácejmu násiliu a bojovať proti nemu, aby bolo možné zaistiť vysokú úroveň bezpečnosti a plné využívanie základných práv v rámci Únie vrátane práva na rovnaké zaobchádzanie a nediskrimináciu medzi ženami a mužmi. Návrhom sa teda prispieva k zriadeniu **priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (hlava V ZFEÚ)**. Na dosiahnutie týchto cieľov sa návrhom:

- zefektívňujú súčasné právne nástroje EÚ týkajúce sa boja proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu,
- vytvára vzostupnú konvergenciu a odstraňujú sa nedostatky v oblasti ochrany, prístupu k spravodlivosti, podpory, prevencie, koordinácie a spolupráce a
- zosúladí právo EÚ so zavedenými medzinárodnými normami.

V návrhu sa na základe existujúcich právnych základov stanovených v článkoch 82 ods. 2 a 83 ods. 1 ZFEÚ kriminalizujú niektoré formy násilia, ktoré neúmerne postihujú ženy, a posilňujú sa práva obetí. Zabezpečuje sa tým účinné stíhanie uvedených trestných činov a prispieva sa k odstraňovaniu násilia na ženách a domáceho násilia, ako aj k lepšej podpore a ochrane obetí. Zvyšovaním dôvery v justičné systémy ostatných členských štátov sa prispeje

⁵ COM(2020) 152 final.

⁶ COM(2021) 102 final.

⁷ S odkazom na článok 225 ZFEÚ.

⁸ Uznesenie zo 14. decembra 2021 s odporúčaniami pre Komisiu o boji proti rodovo motivovanému násiliu: kybernetické násilie [2020/2035(INL)].

⁹ Uznesenie zo 16. septembra 2021 s odporúčaniami pre Komisiu o určení rodovo motivovaného násilia za novú oblasť trestnej činnosti uvedenú v článku 83 ods. 1 ZFEÚ [2021/2035(INL)].

k vzájomnému uznávaniu rozsudkov a rozhodnutí v trestných veciach a zabezpečiť sa zlepšenie justičnej spolupráce v trestných veciach.

Dôležitou referenciou návrhu je Dohovor Rady Európy z roku 2014 o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu (ďalej len „**Istanbulský dohovor**“)¹⁰. Istanbulský dohovor je najrozsiahlejší medzinárodný rámec na komplexné riešenie násilia na ženách a domáceho násilia.

Tento návrh je zameraný na dosahovanie cieľov dohovoru v pôsobnosti EÚ doplnením existujúceho *acquis* EÚ a vnútroštátnych právnych predpisov členských štátov v oblastiach, ktorých sa dohovor týka. Potreba konať je zjavná v členských štátoch, ktoré Istanbulský dohovor ratifikovali, ako aj v tých, ktoré tak neurobili¹¹. V rámci prípravných prác sa určila potreba konať v oblastiach prístupu k spravodlivosti vrátane minimálnych pravidiel týkajúcich sa vymedzenia pojmov a sankcií za niektoré trestné činy, práv a ochrany obetí v súvislosti s trestným konaním, špecializovanej podpory obetí, predchádzania takémuto násiliu a posilnenia užšej koordinácie a spolupráce na úrovni EÚ aj na vnútroštátnej úrovni. Príslušné normy EÚ sú rozdrobené vo viacerých právnych nástrojoch a nevedli k účinnému monitorovaniu a presadzovaniu. Hoci sa činnosť na vnútroštátnej úrovni odvíja najmä od Istanbulského dohovoru, z monitorovania vykonávania dohovoru¹² vyplýva, že nedostatky stále pretrvávajú. Vzhľadom na to, ako sa násilie na ženách a domáce násilie vyvíjalo za posledné desaťročia, je nepravdepodobné, že by sa výskyt týchto druhov trestných činov bez ďalších opatrení na úrovni EÚ významne znížil.

Ďalej sa v tomto návrhu prihliada na nové javy, ako je **kybernetické násilie na ženách**, ktorý sa v Istanbulskom dohovore osobitne nerieši. Kybernetické násilie je v dôsledku čoraz intenzívnejšieho využívania internetu a IT nástrojov na vzostupe. Často ide o rozšírenie násilia, ktoré obeť zažívajú v reálnom svete, do online priestoru. Napriek širokej prevalencii kybernetického násilia sú právne predpisy do dnešného dňa do veľkej miery fragmentované a na úrovni EÚ, ako aj na úrovni členských štátov boli zistené závažné právne nedostatky.

V súčasnosti sa komplexnému riešeniu násilia na ženách a domáceho násilia nevenuje žiadny osobitný právny predpis EÚ. Táto smernica bude prvým **aktom, v ktorom sa bude tento druh násilia osobitne riešiť**. Opatrenia vychádzajú z **odporúčaní** Skupiny expertov pre opatrenia na boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu (ďalej len „GREVIO“)¹³, orgánu nezávislých expertov zodpovedného za monitorovanie vykonávania Istanbulského dohovoru. Takisto sa v nich prihliada na odporúčania medzinárodných expertov a orgánov z tejto oblasti, a to aj pod záštitou Organizácie Spojených národov, a na ich postrehy k medzinárodne prijatým osvedčeným postupom v oblasti boja proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu. V rámci opatrení zameraných na trestné činy a práva obetí sa stanovujú **minimálne pravidlá, ktorými sa členským štátom umožňuje stanoviť prísnejšie normy** a ponecháva sa im **flexibilita** pri zohľadňovaní špecifických kontextov v jednotlivých krajinách.

Navrhujú sa najmä tieto opatrenia:

- **Kriminalizácia niektorých foriem násilia**, ktoré neúmerne postihujú ženy, ktoré sa dostatočne neriešia na vnútroštátnej úrovni a patria do pôsobnosti EÚ, a to podľa

¹⁰ Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu (CETS č. 210); COM(2016) 111.

¹¹ Istanbulský dohovor neratifikovali BG, CZ, HU, LT, LV a SK.

¹² Pozri základné hodnotiace správy týkajúce sa horizontálneho preskúmania v polovici trvania, ktoré uskutočnila Skupina expertov pre opatrenia na boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu (GREVIO), na stránke: <https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/-/mid-term-horizontal-review-provides-a-panoramic-view-of-the-implementation-of-the-istanbul-convention>.

¹³ Pozri poznámku pod čiarou č. 9.

existujúcich právnych základov. To sa týka **kriminalizácie násilnenia pri neudelení súhlasu** (v niektorých členských štátoch sa vyžaduje použitie sily), **mrzačenia ženských pohlavných orgánov** a **niektorých foriem kybernetického násilia**.

- **Posilnenie prístupu obetí k spravodlivosti a právu na primeranú ochranu** v priamej reakcii na osobitné potreby obetí násilia na ženách a domáceho násilia. Medzi tieto opatrenia patrí:
 - zabezpečenie toho, aby vnútroštátne orgány mohli násilie na ženách a domáce násilie náležite riešiť,
 - zabezpečenie toho, aby vnútroštátne orgány zaobchádzali s obeťami spôsobom zohľadňujúcim rodové hľadisko,
 - poskytnutie posúdenia individuálnych potrieb na účely ochrany a podpory prispôsobenej osobitným potrebám obetí násilia na ženách a domáceho násilia,
 - poskytnutie osobitných záruk deťom ako obetiam násilia na ženách alebo domáceho násilia,
 - zabezpečenie ochrany prostredníctvom mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu a ochranných príkazov,
 - zabezpečenie toho, aby obeť mohli od páchateľa účinne žiadať odškodnenie,
 - zabezpečenie odstraňovania online obsahu v súvislosti s trestnými činmi v oblasti kybernetického násilia a možnosti súdnych prostriedkov nápravy pre poškodených používateľov a
 - zabezpečenie existencie štátnych orgánov, ktorých úlohou je pomáhať obetiam, poskytovať im poradenstvo a zastupovať ich na súdnych konaniach vo veciach násilia na ženách alebo domáceho násilia.
- Poskytovanie **podpory obetiam** prispôsobenej osobitným potrebám obetí násilia na ženách alebo domáceho násilia. K nej patrí aj osobitná podpora v prípadoch sexuálneho násilia a mrzačenia ženských pohlavných orgánov, prístup k vnútroštátnym linkám pomoci, lepšia prístupnosť zariadení núdzového bývania a komplexná podpora pre obeť sexuálneho obťažovania na pracovisku. Takisto k nej patrí cielená podpora pre obeť so špeciálnymi potrebami a ohrozené skupiny vrátane žien utekajúcich pred ozbrojeným konfliktom.
- **Predchádzanie** násiliu na ženách a domácemu násiliu, a to aj zvyšovaním informovanosti, odbornou prípravou odborníkov, ktorí budú pravdepodobne prichádzať do kontaktu s obeťami, a prácou s páchateľmi.
- **Posilnenie koordinácie a spolupráce na vnútroštátnej úrovni a úrovni EÚ** zabezpečením multisektorového prístupu a zlepšením zhromažďovania údajov o násilí na ženách a domácom násilí.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Riešeniu násilia na ženách a domáceho násilia sa osobitne nevenuje žiadny konkrétny právny nástroj EÚ. Existuje však viacero právnych nástrojov EÚ, ktoré sú relevantné pre obeť násilia na ženách a domáceho násilia. Stanovujú sa v nich buď všeobecné pravidlá platné aj pre túto kategóriu obetí, alebo osobitné pravidlá týkajúce sa niektorých foriem takéhoto násilia. Najvýznamnejšie z týchto predpisov sú:

- **Smernica 2012/29/EÚ** (ďalej len „smernica o právach obetí“)¹⁴:

Smernica o právach obetí sa uplatňuje na všetky obete trestných činov. Stanovujú sa v nej minimálne normy v oblasti práv, ochrany a podpory obetí trestných činov v EÚ. Odkazuje sa v nej aj na obete rodovo motivovaného násillia, obete sexuálneho násillia a obete násillia páchaného blízkou osobou. Nestanovujú sa v nej však osobitné pravidlá prispôsobené obetiam týchto druhov trestných činov. Súčasným návrhom sa doplňajú pravidlá smernice o právach obetí tak, aby sa vyhovelo osobitným potrebám obetí násillia na ženách a domáceho násillia. Okrem konkrétnejších opatrení uvedených v súčasnom návrhu budú môcť obete naďalej využívať výhody vyplývajúce zo všeobecných ustanovení smernice o právach obetí.

- **Smernica 2011/99/EÚ** (ďalej len „smernica o európskom ochrannom príkaze“)¹⁵ a **nariadenie (EÚ) č. 606/2013** (ďalej len „nariadenie o vzájomnom uznávaní“)¹⁶ – pravidlá EÚ týkajúce sa európskych ochranných príkazov:

V týchto dvoch nástrojoch sa umožňuje cezhraničné uznávanie ochranných príkazov vydaných podľa vnútroštátneho práva. V súčasnej iniciatíve sa vyžaduje, aby členské štáty stanovili mimoriadne príkazy brániace kontaktu a ochranné príkazy vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch, čím sa poskytne základ pre smernicu o európskom ochrannom príkaze a nariadenie o vzájomnom uznávaní.

- **Smernica 2011/93/EÚ** (ďalej len „smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí“)¹⁷ a **smernica 2011/36/EÚ** (ďalej len „smernica o boji proti obchodovaniu s ľuďmi“)¹⁸:

V smernici o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí a v smernici o boji proti obchodovaniu s ľuďmi sa stanovujú opatrenia v oblasti prevencie, ochrany, podpory a prístupu k spravodlivosti týkajúce sa osobitných kategórií obetí, najmä detských obetí sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania a detskej pornografie, ako aj obetí obchodovania s ľuďmi. Konkrétnejšie normy týchto smerníc týkajúce sa kriminalizácie takéhoto násillia a zodpovedajúcich sankcií sa budú uplatňovať aj naďalej. Smernica o boji proti obchodovaniu s ľuďmi sa týka boja proti obchodovaniu s ľuďmi na účely sexuálneho vykorisťovania. V súčasnosti sa preskúmava s cieľom posúdiť možnú potrebu jej budúcich zmien podľa kriminalizácie a zodpovedajúcich sankcií na úrovni EÚ zavedených touto smernicou.

Smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí sa bude aj naďalej uplatňovať na sexuálne zneužívanie detí. V článku 24 Charty základných práv Európskej únie sa stanovuje, že deti majú právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre ich blaho, a že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Ochrana poskytovaná osobitným rámcom, ktorým sa znásilnenie kriminalizuje

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57 – 73).

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze (Ú. v. EÚ L 338, 21.12.2011, s. 2 – 18).

¹⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach (Ú. v. EÚ L 181, 29.6.2013, s. 4 – 12).

¹⁷ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1 – 14).

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1 – 11).

na základe koncepcie súhlasu, by sa mala jednoznačne rozšíriť aj na deti, a to v miere, v akej sú schopné dať platný súhlas. Určuje sa to na základe veku spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, ktorý sa reguluje na úrovni členských štátov a v jednotlivých členských štátoch sa odlišuje. Keďže smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí už obsahuje špecializovaný rámec pre všetky deti, v súčasnom návrhu sa zavádzajú potrebné zmeny na zabezpečenie súdržnosti prostredníctvom cielenej úpravy uvedenej smernice. Touto úpravou sa zavádza penetrácia ako ďalšia pritŕžujúca okolnosť a koncepcia neudelenia súhlasu pre deti vo veku spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity. Zároveň sa smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí v súčasnosti takisto prehodnocuje, čo môže v roku 2023 vyústiť do návrhu na prepracovanie jej znenia. Tým sa umožní zabezpečiť celkovú súdržnosť špecializovaného rámca na ochranu detí pred všetkými formami sexuálneho zneužívania a sexuálneho vykorisťovania so súčasným návrhom.

Ustanovenia súčasného návrhu týkajúce sa práv, ochrany a podpory obetí, ako aj predchádzania násiliu na ženách alebo domácejmu násiliu (kapitoly 3 – 5) sa budú uplatňovať aj na obeť, na ktoré sa vzťahuje smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí a smernica o boji proti obchodovaniu s ľuďmi, v miere, v akej sa takéto činy takisto klasifikujú ako násilie na ženách alebo domácej násilie.

- **Smernica Rady 2004/80/ES** (ďalej len „smernica o odškodňovaní“)¹⁹:

V smernici o odškodňovaní sa umožňuje osobám, ktoré sa stali obeťami násilného úmyselného trestného činu, požiadať štát o odškodnenie. V súčasnej iniciatíve sa ďalej posilňujú práva obetí na prístup k odškodneniu, a to posilnením práva na odškodnenie od páchatel'a, ako aj stanovením minimálnych pravidiel týkajúcich sa poskytnutia takéhoto odškodnenia.

- V **smerniciach o rodovej rovnosti**²⁰ sa stanovuje, že obťažovanie na základe pohlavia a sexuálne obťažovanie na pracovisku a pri prístupe k tovaru a službám je v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami. V smerniciach sa vyžaduje, aby členské štáty takéto správanie zakázali, zabezpečili nápravu (vrátane odškodnenia) a stanovili účinné, primerané a odrádzajúce sankcie. Súčasnou smernicou sa tieto nástroje dopĺňajú tým, že sa v nej stanovujú minimálne normy v oblasti podpory obetí takéhoto obťažovania a ich prístupu k spravodlivosti.

- **Návrh nariadenia o jednotnom trhu s digitálnymi službami** (ďalej len „akt o digitálnych službách“)²¹: V návrhu aktu o digitálnych službách sa Komisia zameriava na ochranu základných práv online a riešenie rizík v online priestore vrátane rizika súvisiaceho s bezpečnosťou žien online. V uvedenom návrhu sa stanovuje horizontálny rámec regulačného dohľadu, zodpovednosti a transparentnosti

¹⁹ Smernica Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov (Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 15 – 18).

²⁰ Smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaní (Ú. v. EÚ L 373, 21.12.2004, s. 37 – 43); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 23 – 36); smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/41/EÚ zo 7. júla 2010 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice Rady 86/613/EHS (Ú. v. EÚ L 180, 15.7.2010, s. 1 – 6).

²¹ Európska komisia, *návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o jednotnom trhu s digitálnymi službami (akt o digitálnych službách) a o zmene smernice 2000/31/ES* [COM(2020) 825 final, 15. decembra 2020].

poskytovateľov online služieb. Súčasným návrhom sa akt o digitálnych službách zefektívňuje v dvoch mimoriadne dôležitých aspektoch:

- Akt o digitálnych službách obsahuje povinnosti niektorých poskytovateľov sprostredkovateľských služieb v oblasti náležitej starostlivosti na riešenie nezákonného online obsahu. Neobsahuje vymedzenie na úrovni EÚ, ktoré by sa týkalo toho, čo takýto nezákonný obsah predstavuje. V súčasnom návrhu sa návrh aktu o digitálnych službách dopĺňa o minimálne pravidlá týkajúce sa trestných činov v oblasti kybernetického násillia.
- Súčasným návrhom sa zabezpečuje, aby vnútroštátne justičné orgány mali právomoc vydávať poskytovateľom sprostredkovateľských služieb príkazy na prijatie opatrení proti určitým druhom nezákonného obsahu, ktorý predstavuje kybernetické násillie v zmysle tohto návrhu.

– **Návrh na pristúpenie k Istanbulskému dohovoru**

V roku 2016 Komisia navrhla pristúpenie EÚ k Istanbulskému dohovoru²², po ktorom Komisia a predsedníctvo Rady podpísali v roku 2017 dohovor v mene EÚ. Proces pristúpenia EÚ nebol do dnešného dňa dokončený, keďže Rada zatiaľ neprijala záverečné rozhodnutie. Dokončenie pristúpenia EÚ k dohovoru je naďalej prioritou Komisie. Cieľom opatrení súčasného návrhu je dosiahnuť plnenie cieľov dohovoru v oblastiach pôsobnosti EÚ, a tým posilniť ochranu zaručenú dohovorom. Po pristúpení EÚ k dohovoru bude súčasná iniciatíva predstavovať vykonávanie dohovoru v týchto oblastiach.

Komisia vzhľadom na ciele tohto návrhu posúdila všetky právne nástroje EÚ, ktoré sú významné pre boj proti násilliu na ženách a domácejmu násilliu a pre práva obetí. Pri príprave tohto návrhu Komisia prihliadla na výsledok tohto posúdenia (pozri prílohu 8 k správe o posúdení vplyvu). Preto je tento návrh v súlade s príslušnými ustanoveniami existujúcich právnych predpisov EÚ.

• **Súlady s ostatnými politikami EÚ**

Tento návrh je zlučiteľný s cieľmi zmluvy v oblasti zabezpečenia vysokej úrovne bezpečnosti v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti EÚ stanovenom v hlave V ZFEÚ, ako aj využívania základných práv v EÚ. Takisto je zlučiteľný s viacerými politikami EÚ, v ktorých sa zdôrazňuje potreba riešiť rodovo motivované násillie. Tomuto cieľu sa pripisuje veľká dôležitosť v komplexnej stratégii EÚ v oblasti práv dieťaťa²³, v stratégii EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025)²⁴, stratégii pre rovnosť LGBTIQ osôb na roky 2020 – 2025²⁵, stratégii v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím na roky 2021 – 2030²⁶ a v akčnom pláne na

²² Európska komisia, *návrh rozhodnutia Rady o podpise Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násilliu na ženách a domácejmu násilliu a o boji proti nemu v mene Európskej únie* [COM(2016) 111 final, 4. marca 2016]; Európska komisia, *návrh rozhodnutia Rady o uzavretí Dohovoru Rady Európy o predchádzaní násilliu na ženách a domácejmu násilliu a o boji proti nemu v mene Európskej únie* [COM(2016) 109 final, 4. marca 2016].

²³ Európska komisia, *oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Stratégia EÚ v oblasti práv dieťaťa* [COM(2021) 142 final, 24. marca 2021].

²⁴ Európska komisia, *oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Stratégia EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025)* [COM(2020) 258 final, 24. júna 2020].

²⁵ Európska komisia, *oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Únia rovnosti: stratégia pre rovnosť LGBTIQ osôb na roky 2020 – 2025* [COM(2020) 698 final, 12. novembra 2020].

²⁶ Európska komisia, *oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Únia rovnosti: stratégia v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím na roky 2021 – 2030* [COM(2021) 101 final, 3. marca 2021].

realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv²⁷. V akčnom pláne pre rodovú rovnosť III²⁸ je boj proti rodovo motivovanému násiliu jednou z priorít vonkajšej činnosti EÚ.

Komisia prijala oznámenie s názvom Inkluzívnejšia Európa s vyššou mierou ochrany: rozšírenie zoznamu trestných činov v EÚ o nenávistné prejavy a trestné činy páchané z nenávisti²⁹, aby vyzvala k prijatiu rozhodnutia Rady o rozšírení zoznamu trestných činov v EÚ v článku 83 ods. 1 ZFEÚ tak, aby zahŕňal nenávistné prejavy a trestné činy páchané z nenávisti (ďalej len „iniciatíva EÚ týkajúca sa trestných činov“). Nenávistné prejavy a trestné činy páchané z nenávisti oslabujú samotné základy demokratickej a pluralitnej spoločnosti a spoločné hodnoty zakotvené v článku 2 Zmluvy o EÚ. Osobitná závažnosť týchto konaní vzhľadom na ich vplyv na základné práva a hodnoty a ich cezhraničný charakter si vyžadujú spoločné opatrenia na úrovni Únie. S cieľom riešiť najmä výrazný nárast verejného podnecovania k násiliu a nenávisti online na základe pohlavia alebo rodu, najmä myzogynného podnecovania k nenávisti alebo násiliu, sa v tejto smernici stanovujú minimálne pravidlá vymedzenia trestných činov tohto druhu kybernetického násilia a sankcií za ne. Po prijatí rozhodnutia Rady o pridaní nenávistných prejavov a trestných činov z nenávisti ako nového právneho základu do článku 83 ods. 1 ZFEÚ bude môcť Komisia navrhnúť ďalšie právne predpisy na harmonizovanie nenávistných prejavov a trestných činov z nenávisti doplnením chránených dôvodov.

- **Zlučiteľnosť návrhu so zásadou klimatickej konzistentnosti**

Ako už bolo uvedené v posúdení vplyvu, neočakáva sa žiaden vplyv na životné prostredie.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Tento návrh vychádza z kombinácie právnych základov článku 82 ods. 2 a článku 83 ods. 1 ZFEÚ.

V článku 83 ods. 1 ZFEÚ sa stanovuje právny základ pre minimálne pravidlá vymedzenia trestných činov a sankcií v oblastiach sexuálneho vykorisťovania žien a detí a počítačovej kriminality.

Pojem „sexuálne vykorisťovanie“ (sexuálne zneužívanie) v článku 83 ods. 1 ZFEÚ možno chápať ako akékoľvek skutočné zneužitie alebo pokus o zneužitie zraniteľného postavenia, rozdielnej sily alebo dôvery, okrem iného vrátane peňažného, spoločenského alebo politického zisku zo sexuálneho aktu s inou osobou. Prvok zneužitia sa môže týkať získania moci alebo nadvlády nad druhou osobou na účely sexuálneho uspokojenia, finančného zisku a/alebo kariérneho postupu. Pri trestných činoch znásilnenia a mrzačenia ženských pohlavných orgánov sa existencia týchto prvkov predpokladá. Mrzačenie ženských pohlavných orgánov predstavuje prax zneužívania na účely zachovania a presadzovania nadvlády nad ženami a dievčatami a uplatňovania spoločenskej kontroly nad sexualitou dievčat a žien. Niekedy sa vykonáva v súvislosti s detskými alebo nútenými manželstvami

²⁷ Európska komisia, oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov. Akčný plán na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv [COM(2021) 102 final, 4. marca 2021, s. 19, 21]. Rodová rovnosť je takisto druhou zásadou Európskeho piliera sociálnych práv, ktorého cieľom je zabezpečovať a posilňovať rovnaké zaobchádzanie so ženami a mužmi a rovnaké príležitosti pre ženy a mužov vo všetkých oblastiach, a to aj v oblasti riešenia rodovo motivovaného násilia.

²⁸ Európska komisia, *spoločné oznámenie Európskemu parlamentu a Rade. Akčný plán EÚ pre rodovú rovnosť (GAP) III – ambiciózny program pre rodovú rovnosť a posilnenie postavenia žien v rámci vonkajšej činnosti EÚ*, [JOIN(2020) 17 final, 25. novembra 2020].

²⁹ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade s názvom Inkluzívnejšia Európa s vyššou mierou ochrany: rozšírenie zoznamu trestných činov v EÚ o nenávistné prejavy a trestné činy páchané z nenávisti, 9. 12. 2021 [COM(2021) 777 final].

alebo domácim násilím. V takýchto prípadoch sa odzrkadľuje typická nerovnováha síl medzi ženami a mužmi, ktorá prevažuje aj v prípade znásilnenia.

Pojem „počítačová kriminalita“ v článku 83 ods. 1 ZFEÚ zahŕňa trestné činy namierené proti používaniu informačných a komunikačných technológií alebo s ním neoddeliteľne súvisiace. Použitím takýchto technológií ako útočného prostriedku možno zvýšiť závažnosť trestného činu z hľadiska množstva, kvality, intenzity, výberu cieľa a trvania v takej miere, ktorú nie je možné dosiahnuť inými prostriedkami. Minimálnymi pravidlami v rámci tohto návrhu týkajúcimi sa trestných činov, ktoré v podstate predstavujú kybernetické násilie na ženách, sa riešia také trestné činy, ktoré neoddeliteľne súvisia s online prostredím a používaním takýchto technológií.

V článku 82 ods. 2 ZFEÚ sa uvádza právny základ na stanovenie minimálnych pravidiel týkajúcich sa práv obetí trestných činov v miere potrebnej na uľahčenie vzájomného uznávania rozsudkov a súdnych rozhodnutí a policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach, ktoré majú cezhraničný rozmer.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Násilie na ženách a domáce násilie sú rozšírené v celej EÚ, pričom pandémia COVID-19 túto situáciu ešte zhoršila. Násilie postihuje milióny ľudí v EÚ, vedie k porušovaniu základných práv a má za následok značné náklady. Preto je osobitne potrebné bojovať proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu na spoločnom základe na úrovni EÚ.

Kybernetické násilie na ženách, a to aj v súvislosti s domácim násilím, sa objavilo ako nová forma tohto násillia, ktorá sa prostredníctvom internetu šíri a mocnie aj za hranicami jednotlivých členských štátov. Vzhľadom na neoddeliteľný cezhraničný rozmer kybernetického násillia nebude individuálna činnosť členských štátov na riešenie tohto problému postačovať.

Všetky členské štáty riešia násilie na ženách a domáce násilie v právnych predpisoch a politikách, avšak v rôznej miere. Množstvo rozdielnych prístupov v rámci EÚ vytvára právnu neistotu v oblasti práv obetí tejto trestnej činnosti. Na regionálnej a miestnej úrovni je fragmentácia ešte väčšia.

EÚ už podporuje členské štáty pri riešení tohto druhu násillia prostredníctvom finančných prostriedkov, politických opatrení a príslušných horizontálnych právnych nástrojov. Na zefektívnenie existujúcich opatrení a ďalšie posilnenie nástrojov Únie na boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu sú však potrebné ciele legislatívne opatrenia na úrovni EÚ, ktorými sa stanovujú minimálne pravidlá. V prípade členských štátov, ktoré sú zmluvnou stranou Istanbulského dohovoru, by sa opatreniami EÚ podporilo vykonávanie dohovoru. Súčasným návrhom by sa umožnili ďalšie koordinované opatrenia v celej EÚ a ich presadzovanie na úrovni EÚ. Cieľom súčasného návrhu je nastoliť rovnováhu medzi zabezpečením účinnosti povinností, ktoré sa v ňom stanovujú, a ponechaním flexibility členským štátom pri zohľadňovaní vnútroštátnych špecifik a potrieb pri vykonávaní jeho pravidiel.

S cieľom zaistiť rovnaké zaobchádzanie s obetami v celej EÚ sa v tejto iniciatíve zabezpečí vzostupná konvergencia stanovením minimálnych pravidiel týkajúcich sa práv obetí násillia na ženách a domáceho násillia. Zmyslom týchto pravidiel je podpora a ochrana obetí takéhoto násillia pred začatím trestného konania, počas neho alebo po jeho skončení a zavedenie minimálnych pravidiel týkajúcich sa vymedzenia konania a súvisiacich sankcií v prípadoch, keď sa vyskytnú medzery v kriminalizácii. V návrhu sa stanovuje minimálna úroveň najvyšších sankcií za trestné činy uvedené v návrhu. Preto sa v návrhu ponecháva členským štátom priestor na stanovenie minimálnych sankcií.

• Proporcionalita

Cieľom tohto návrhu je komplexný boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu. To znamená, že sa prijímajú opatrenia na rôznych úrovniach, ktorých cieľom je predchádzať takémuto násiliu; chrániť a podporovať obeť a zabezpečiť prístup k spravodlivosti, ak k násiliu napriek tomu dôjde a zaistiť koordináciu medzi všetkými príslušnými aktérmi.

Z viacerých štúdií (napr. rozsiahla štúdia Európskej siete právnych expertov v oblasti rodovej rovnosti a nediskriminácie³⁰ a hĺbková štúdia tematickej sekcie Európskeho parlamentu pre práva občanov a ústavné veci³¹) vyplýva, že iba komplexný prístup zameraný na všetky aspekty tohto problému v jedinom akte EÚ, v ktorom sa členským štátom stanovujú minimálne pravidlá, môže účinne prispieť k odstráneniu násilia na ženách a domáceho násilia a k zabezpečeniu účinnejšej cielenej podpory a ochrany v reakcii na osobitné potreby obetí tohto druhu násilia. Opatreniami rozptýlenými v celej zmesi rôznych právnych predpisov EÚ, z ktorých sa každý zameriava na svoj vlastný cieľ, by sa takéto výsledky nedosiahli.

Komisia zvažovala viacero možností politiky na dosiahnutie cieľov tohto návrhu:

- prvá možnosť spočíva predovšetkým v zavedení noriem Istanbulskeho dohovoru do práva EÚ v oblastiach patriacich do pôsobnosti EÚ a
- druhá možnosť politiky, ktorá vychádza z opatrení načrtnutých v prvej možnosti a ktorou sa zavádzajú komplexnejšie a podrobnejšie opatrenia na zabezpečenie prísnejších minimálnych noriem, uľahčuje ich presadzovanie a riešia sa ďalšie nedostatky vrátane kybernetického násilia, pričom sa prihliada na odporúčania Skupiny expertov pre opatrenia na boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu v súvislosti s monitorovaním dohovoru, ktoré táto skupina vykonáva. Táto možnosť sa ďalej rozdelila na dve čiastkové možnosti (2A a 2B), pričom čiastková možnosť 2B pozostávala z rozsiahlejších povinností týkajúcich sa sexuálneho obťažovania, prístupu k spravodlivosti, ochrany obetí a zhromažďovania údajov.

Tento návrh vychádza z možnosti politiky 2A, keďže sa v ňom stanovuje najúčinnjší súbor opatrení, pričom sa v ňom dodržiava zásada proporcionality. Toto rozhodnutie vychádza z predchádzajúcej hĺbkovej analýzy vplyvu rôznych možností politiky na základné práva, ako aj z ich sociálneho a hospodárskeho vplyvu. Takisto vychádza z dôkladnej analýzy účinnosti, efektívnosti a konzistentnosti možností politik. Celkovo sa možnosť 2A ukázala ako výkonnejšia v uvedených oblastiach, pričom zabezpečuje vyšší čistý prínos. Očakáva sa, že vďaka svojmu komplexnému súboru povinností bude poskytovať rozsiahlejšiu **ochranu základných práv** a zlepší sa ňou **sociálna situácia obetí a celej spoločnosti**.

V súlade so zásadou proporcionality a nevyhnutnosti opatrení na úrovni EÚ sa v tomto návrhu stanovujú minimálne pravidlá, ktorými sa posilnia opatrenia prijaté členskými štátmi v oblastiach prevencie, ochrany a podpory obetí, prístupu k spravodlivosti a koordinácie. Návrhom sa posilní právna istota, účinné presadzovanie a ochrana obetí. Prvýkrát sa vypracúva cieleňý a koordinovaný prístup EÚ k riešeniu násilia na ženách a domáceho

³⁰ Európska sieť právnych expertov v oblasti rodovej rovnosti a nediskriminácie. *Kriminalizácia rodovo motivovaného násilia na ženách v európskych štátoch vrátane násilia páchaného s pomocou IKT. Osobitná správa*, 2021, k dispozícii na stránke <https://www.equalitylaw.eu/downloads/5535-criminalisation-of-gender-based-violence-against-women-in-european-states-including-ict-facilitated-violence-1-97-mb> (EELN 2021).

³¹ *Tackling violence against women and domestic violence in Europe – The added value of the Istanbul Convention and remaining challenges* (Riešenie násilia na ženách a domáceho násilia v Európe – pridaná hodnota Istanbulskeho dohovoru a zostávajúce výzvy), 2020, k dispozícii na stránke [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU\(2020\)658648_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2020/658648/IPOL_STU(2020)658648_EN.pdf)

násilia. Tento prístup vychádza zo súboru minimálnych pravidiel, ktoré prinášajú pridanú hodnotu existujúcim vnútroštátnym a medzinárodným pravidlám, ako aj pravidlám EÚ, pričom sa členským štátom ponecháva flexibilita pri ich vykonávaní.

- **Výber nástroja**

Podľa právneho základu vybratého pre návrh je vhodným nástrojom smernica prijatá v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Cieľom tohto návrhu je umožniť zjednodušenie, ktoré sa dosiahne transparentným zoskupením príslušných pravidiel EÚ do jedného nástroja a ktoré prinesie úžitok dotknutým odborníkom aj obetiam.

Namiesto zmeny existujúcich nástrojov bola zvolená osobitná smernica o násilí na ženách a domácom násilí. Pravidlá tejto smernice sa budú uplatňovať spoločne s pravidlami stanovenými v smernici o právach obetí, všeobecným právnym rámcom EÚ v oblasti práv obetí. V niektorých ustanoveniach tejto smernice sa stanovujú osobitné opatrenia, ktorými sa dopĺňajú všeobecné pravidlá, a to podobne, ako je to v prípade obetí iných osobitných druhov trestných činov, ako napríklad obetí obchodovania s ľuďmi, sexuálneho zneužívania detí a obetí terorizmu.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia *ex post*/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Pri príprave správy o posúdení vplyvu Komisia posúdila účinky príslušných ustanovení existujúceho práva EÚ o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a boji proti nemu. Zároveň boli zmapované politické a legislatívne opatrenia členských štátov.

Pri prípravných prácach sa čerpal aj z najnovších správ o monitorovaní smernice o právach obetí³² a smernice o európskom ochrannom príkaze³³. Komisia pri tejto práci postupovala v koordinácii s nadchádzajúcimi všeobecnými hodnoteniami smernice o právach obetí, smernice o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí a smernice o boji proti obchodovaniu s ľuďmi.

Z analýzy vyplýva, že príslušné právne predpisy EÚ stanovujú práva obetí násilia na ženách a domáceho násilia veľmi selektívne. Je to tak v prípade právnych predpisov, ktoré sa primárne netýkajú uvedených druhov násilia (prehľad súčasnej situácie pozri v časti o vzájomnom vzťahu s existujúcimi právnymi predpismi EÚ). Opatrenia EÚ nie sú výslovne zamerané na obeť násilia na ženách a domáceho násilia. Príslušné povinnosti nie sú pre obeť násilia na ženách a domáceho násilia dostatočne konkrétne, prípadne sa pri nich členským štátom ponecháva široký priestor na voľnú úvahu. Okrem toho sú príslušné právne predpisy EÚ priemerne staršie ako desať rokov. V tom období sa potreby obetí dostatočne neriešili, a malo by sa to náležitým spôsobom zmeniť.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Komisia uskutočnila rozsiahle konzultácie so zainteresovanými stranami, aby získala podklady na prípravu tejto legislatívnej iniciatívy. Pritom sa sústredila na získanie aktuálnych informácií a expertízy a vypracovanie účinných opatrení na boj proti násiliu na ženách

³² Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV [COM(2020) 188 final], k dispozícii na stránke: EUR-Lex - 52020DC0188 - SK - EUR-Lex (europa.eu).

³³ Správa Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/99/EÚ z 13. decembra 2011 o európskom ochrannom príkaze [COM(2020) 187 final], k dispozícii na stránke: EUR-Lex - 52020DC0187 - SK - EUR-Lex (europa.eu).

a domácejmu násiliu, ako sa uvádza v stratégii zainteresovaných strán, ktorá je základom tejto iniciatívy. Komisia prihliadla aj na príslušné výsledky predchádzajúcich konzultácií. V roku 2016 Komisia uskutočnila na vzorke viac ako 27 000 respondentov zo všetkých členských štátov EÚ prieskum Eurobarometra týkajúci sa rodovo motivovaného násillia³⁴. To pomohlo navrhnúť a overiť možnosti politiky.

Viaceré **zainteresované strany** vyzývali na zintenzívnenie legislatívnych a nelegislatívnych opatrení EÚ v oblasti násillia na ženách a domáceho násillia. Podrobnosti o jednotlivých konzultáciách sa uvádzajú v ďalšom oddiele.

Otvorená verejná konzultácia: Ochrana obetí a potrestanie páchatel'ov sa uskutočnila na [webovom sídle Komisie pre konzultácie](#) od 8. februára do 10. mája 2021. Otázky určené verejnosti sa týkali viacerých aspektov predchádzania násilliu na ženách a domácejmu násilliu a boja proti nemu. Otázky boli predovšetkým zamerané na príslušné opatrenia členských štátov, potrebu ďalšej regulácie a uprednostňované možnosti politiky. Hlavné výsledky sú:

- Prieskumu poukázal na problém, ktorý spočíva v tom, že verejnosť si nie je dostatočne vedomá tohto druhu násillia alebo ho považuje za súkromnú vec. Okrem toho z neho vyplynulo, že je dostatok služieb a činností, ktoré by zlepšovali postavenie obetí a motivovali by ich, aby sa nebáli prehovoriť. Pokiaľ ide o **ďalšie možné preventívne opatrenia**, väčšina respondentov považovala za dôležité riešiť škodlivé rodové stereotypy.
- 60 % respondentov sa domnievalo, že je potrebné zlepšiť súčasné štruktúry poskytovania **informácií obetiam násillia na ženách a domáceho násillia** o ich právach, **služby**, na ktoré sa môžu obrátiť, a opatrenia prijaté v nadväznosti na ich **trestné oznámenia**. Pokiaľ ide o včasnú týchto informácií a ich prístupnosť, respondenti sa prevažne domnievali, že informácie sa neposkytujú dostatočne rýchlo (43 %), ťažko sa hľadajú (42 %) a nie sú jednotné a na jednom mieste (42 %).
- 73 % respondentov sa domnievalo, že na vnútroštátnej úrovni aj úrovni EÚ sú potrebné **ďalšie opatrenia na zlepšenie prístupu k spravodlivosti** v prípadoch násillia na ženách a domáceho násillia.
- V odpovedi na to, či **podporné služby** systematicky plnia potreby obetí násillia na ženách a domáceho násillia, približne polovica (48 %) respondentov uviedla, že si to nemyslí. Rôznorodé názory sa vyskytli v odpovedi na to, či obeť dostávajú informácie o podporných službách včas a v jazyku, ktorému rozumejú, väčšia časť však odpovedala, že nevie (41 %).
- Pokiaľ ide o konkrétne formy násillia na ženách, väčšina respondentov sa domnievala, že základné nedostatky v oblasti ochrany pred obťažovaním na základe pohlavia a sexuálnym obťažovaním vyplývajú z toho, že takéto obťažovanie široká verejnosť nevníma ako skutočný problém (66 %), že sankcie sú nedostatočné (66 %) a že ustanovenia sa nepresadzujú účinne (62 %).

Komisia uskutočnila komplexné **cielené konzultácie** spoločne na účely posúdenia vplyvu a diferenčnej analýzy existujúceho legislatívneho rámca.

³⁴ Európska komisia, Eurobarometer č. 449: Rodovo motivované násillie, 2016, k dispozícii na stránke: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2115>). Takisto Európska komisia, Eurobarometer č. 428: Rodová rovnosť, 2015, k dispozícii na stránke: (<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2048>), respondenti pri tomto prieskume považovali násillie na ženách (najmä sexuálne násillie) za jednu z dvoch oblastí, ktoré by mala EÚ riešiť čo najskôr.

S členskými štátmi Komisia viedla konzultácie písomne a na seminári. Členské štáty vyjadrili svoju otvorenosť voči opatreniam na úrovni EÚ a plánované opatrenia považovali za relevantné. Z cielených konzultácií s mimovládnyimi a medzinárodnými organizáciami vyplynula veľká podpora najambicióznejších opatrení. Mimovládne organizácie zdôraznili najmä potrebu posilniť preventívne a ochranné opatrenia stanovením minimálnych pravidiel na úrovni EÚ, zlepšiť zhromažďovanie údajov a prístupnosť špecializovaných služieb, ako aj zabezpečovať cielené **programy odbornej prípravy pre odborníkov v rôznych sektoroch**. Medzinárodné organizácie zdôraznili potrebu ďalších preventívnych opatrení, akými sú **včasná intervencia, programy prevencie** a odborná príprava príslušných odborníkov.

Pokiaľ ide o **služby ochrany a podpory**, medzinárodné organizácie uviedli **nedostatočné chápanie násilia z rodového hľadiska**, ktoré môže viesť k sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a odvete. Ako najlepší postup na vyhľadanie pomoci určili prístupy spočívajúce v jednotných kontaktných miestach. Pokiaľ ide o prístup k spravodlivosti, upozornili na nedostatočný prístup k odškodneniu od štátu alebo páchatel'a, a najmä na príliš krátke časové lehoty na podanie žiadosti o **odškodnenie** a obmedzenia v prípade náhrad nemajetkovej ujmy (v prípade niektorých druhov trestných činov).

Na osobitnom seminári so sociálnymi partnermi odborové zväzy a zamestnávatelia podporili cieľ boja proti sexuálnemu obťažovaniu na pracovisku a privítali ďalšie opatrenia. Zamestnávatelia si však boli vedomí povinností, ktoré by im tak vznikli. Sociálni partneri zdôraznili najmä dôležitosť **posúdení rizík** pri predchádzaní násiliu na ženách a boji proti nemu. Odborové zväzy a zamestnávatelia trvali na dôležitosti úlohy sociálnych partnerov v tejto oblasti.

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Komisia na uľahčenie prípravných prác uzavrela s externou konzultačnou firmou zmluvu na vypracovanie podpornej štúdie. Okrem toho zadala Európskej sieti právnych expertov v oblasti rodovej rovnosti a nediskriminácie vypracovanie porovnávacej analýzy ustanovení trestného práva, ktoré sa v Európe na vnútroštátnej úrovni uplatňujú na rodovo motivované násilie na ženách vrátane domáceho a kybernetického násilia. Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) navyše aktualizoval svoju štúdiu z roku 2014 o nákladoch, ktoré prináša násilie na ženách. Tieto materiály boli doplnené o podstatné informácie z iných existujúcich zdrojov, ako sa uvádzajú v prílohe 1 k správe o posúdení vplyvu.

- **Posúdenie vplyvu**

V súlade s požiadavkami lepšej právnej regulácie bola v septembri 2020 zriadená medziútvarová riadiaca skupina Komisie, ktorej predsedá Generálny sekretariát, na podporu prípravy tejto iniciatívy. Táto skupina sa v období od septembra 2020 do októbra 2021 stretla štyrikrát a zúčastnila sa na viacerých písomných konzultáciách.

V návrhu posúdenia vplyvu sa zvažovalo viacero nelegislatívnych a legislatívnych opatrení na dosiahnutie cieľov iniciatívy. Posúdila sa účinnosť, efektívnosť a konzistentnosť každej vybratej možnosti a dospelo sa k záveru, že najprimeranejšou a najkonzistentnejšou z hľadiska všeobecných aj špecifických cieľov tejto iniciatívy je kombinácia opatrení z uprednostňovanej možnosti.

Pokiaľ ide o očakávaný vplyv uprednostňovanej možnosti, z kvantitatívnej analýzy vyplynul pozitívny hospodársky vplyv. Zníženie prevalencie násilia na ženách a domáceho násilia by mohlo konkrétne priniesť hospodársky úžitok vo výške približne 53,1 miliardy EUR, pričom z dlhodobého hľadiska by táto suma mohla byť približne 82,7 miliardy EUR. Najväčší potenciál hospodárskeho úžitku vyplýva zo zníženia nákladov na telesnú a emocionálnu ujmu obetí (odhadované zníženie je od 32,2 miliardy EUR do 64,5 miliardy EUR). Sociálny vplyv by sa prejavil v prípade rôznych

zainteresovaných strán, konkrétne obetí, svedkov, páchateľov, spoločností, vnútroštátnych orgánov a celej spoločnosti. Uprednostňovanou možnosťou by sa dosiahlo zlepšenie zdravia, bezpečnosti a kvality života obetí (najmä vďaka opatreniam ochrany a podpory). Takisto by sa zvýšila informovanosť obetí a svedkov o službách ochrany a podpory a zlepšil by sa ich prístup k týmto informáciám. Opatrenia v podobe intervenčných programov pre páchateľov by mali mať pozitívny vplyv na prístup a správanie páchateľov. Zamestnávateľom by informovanosť a lepšie pochopenie a podpora, pokiaľ ide o pracovníčky, ktoré sú obeťami obťažovania na pracovisku na základe pohlavia, umožnili zaistiť bezpečné pracovné prostredie. Malo by to pozitívny vplyv aj na produktivitu. Pre vnútroštátne orgány by boli prínosom opatrenia na riešenie právnych neistôt a zhromažďovania údajov, ktorými sa umožňuje lepší návrh vnútroštátnych politík na predchádzanie násiliu na ženách a domácejmu násiliu a boj proti nemu. Intenzívnejšie rozpoznávanie škodlivých rodových stereotypov a noriem širokou verejnosťou by malo pozitívny vplyv na celú spoločnosť.

Návrh správy o posúdení vplyvu bol predložený výboru Komisie pre kontrolu regulácie 15. septembra 2021 a prediskutovaný 13. októbra 2021. Po negatívnom stanovisku výboru bola 1. decembra 2021 predložená revidovaná verzia správy. Napriek tomu, že výbor uznal úsilie vynaložené na zlepšenie správy o posúdení vplyvu po vydaní pôvodných pripomienok, 12. januára 2022 zachoval svoje negatívne stanovisko.

Výbor uviedol, že v správe o posúdení vplyvu sa 1. dostatočne nepredstavuje vplyv viacerých činností na úrovni EÚ a členských štátov v základnom scenári; 2. dostatočne jednoznačne nestanovujú celkové ciele a dostatočne neopodstatňuje potreba komplexného prístupu; 3. dostatočne jasne nepredstavujú konkrétne predpokladané opatrenia ani kombinácie osobitných opatrení v jednotlivých možnostiach; 4. v plnej miere nezačleňuje revidovaný súbor možností do revidovanej analýzy nákladov a prínosov, pričom pretrvali nejasnosti v porovnaní možností, ako aj pokiaľ ide o použité kritériá a metodiku bodového hodnotenia; a 5. dostatočne neposudzuje proporionalita uprednostňovanej možnosti vrátane vybratého prístupu *lex specialis*.

Súčasný návrh vychádza z ďalšieho posúdenia niektorých uvedených problémov. Opatrenia prijaté na riešenie zistených nedostatkov sa vysvetľujú v pracovnom dokumente útvarov Komisie *Follow-up to the second opinion of the Regulatory Scrutiny Board and additional information* (Opatrenia v nadväznosti na druhé stanovisko výboru pre kontrolu regulácie a ďalšie informácie) [SWD(2022) 61, ďalej len „pracovný dokument útvarov Komisie“]. Konkrétne sa v pracovnom dokumente útvarov Komisie vysvetľuje, ako sa v základnom scenári zohľadňuje to, čo sa zatiaľ dosiahlo v tejto oblasti politiky na úrovni členských štátov. Zároveň sa v ňom reaguje aj na odporúčanie výboru predložiť komplexnejšiu analýzu nedostatkov pri vykonávaní Istanbulského dohovoru členskými štátmi a nedostatočnej reakcie na zmeny vyplývajúce okrem iného z vývoja v digitálnej oblasti.

Pokiaľ ide o pripomienky týkajúce sa nedostatočne jasných cieľov, v pracovnom dokumente útvarov Komisie sa objasňuje, že cieľom návrhu je predchádzať násiliu na ženách a domácejmu násiliu ako trestnému činu a bojovať proti nemu. V znení navrhovanej smernice sa ďalej charakterizujú hlavné ciele a vysvetľuje sa, že tieto ciele sa dosiahnu kriminalizáciou niektorých foriem násilia na ženách (vrátane znásilnenia, mrzačenia ženských pohlavných orgánov a trestných činov súvisiacich s rôznymi formami kybernetického násilia) a posilnením ochrany, prístupu k spravodlivosti a podpory obetí násilia, ako aj predchádzania násiliu a koordinácie boja proti nemu.

Pokiaľ ide o výber možnosti politiky, v pracovnom dokumente útvarov Komisie sa uvádza dôkaz vyplývajúci z hodnotenia príslušných aktov EÚ, ako aj mapovania a diferenčnej analýzy právnych predpisov členských štátov, ktorým sa bližšie vysvetľuje, prečo bol vybratý

komplexný prístup (osobitná smernica o násilí na ženách a domácom násilí), a nie zmena existujúcich horizontálnych nástrojov.

Pracovné metódy Európskej komisie v rámci lepšej tvorby práva oprávňujú podpredsedu pre medziinštitucionálne vzťahy a strategický výhľad schváliť pokračovanie iniciatívy, ktorá bola predmetom druhého negatívneho stanoviska výboru pre kontrolu regulácie. Je takisto dôležité uviesť, že stanoviská výboru pre kontrolu regulácie sú hodnotením kvality posúdenia vplyvu, a nie hodnotením súvisiaceho legislatívneho návrhu.

Komisia aj vzhľadom na súhlas podpredsedu pre medziinštitucionálne vzťahy a strategický výhľad považovala za vhodné pokračovať v iniciatíve z týchto dôvodov:

1. *politický význam* tejto iniciatívy pre Komisiu, ako sa zdôrazňuje v politických usmerneniach;
2. *naliehavosť opatrení* s cieľom dosiahnuť pokrok v oblasti predchádzania násiliu na ženách a domácomu násiliu a boja proti nemu, ako aj rodovo motivovanému kybernetickému násiliu, a to aj v zmysle výziev Európskeho parlamentu;
3. *d'alšie poskytnuté objasnenia a dôkazy* uspokojivo riešili nedostatky zistené výborom pre kontrolu regulácie a zohľadnili sa v prijatom právnom návrhu.

Súčasný návrh teda vychádza z ďalšieho posúdenia niektorých problémov, na ktoré upozornil výbor.

• **Základné práva**

Navrhovanou smernicou sa posilní ochrana viacerých základných práv, najmä:

- **práva na život** (článok 2 Charty základných práv Európskej únie – ďalej len „charta“), **práva na nedotknuteľnosť** (článok 3 charty), **zákazu neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania** (článok 4 charty) a **práva na súkromný a rodinný život** (článok 7 charty), **práva na ochranu osobných údajov** (článok 8 charty), napríklad preto, lebo obsahuje opatrenia na ochranu obetí, ich súkromného života a osobných údajov, ako aj na predchádzanie násiliu zavedením kriminalizácie, zabezpečením ochrany ohrozených osôb (na základe posúdenia rizík a po zavedení podporných opatrení) a odbornej prípravy pre odborníkov, aby rozpoznali tento druh násillia a príslušne naň zareagovali,
- **práva dieťaťa** (článok 24 charty), napríklad uznaním detí ako svedkov za priame obete násillia na ženách a domáceho násillia a prijatím osobitných opatrení na ochranu a podporu detí, ako aj tým, že veci sa budú riešiť v najlepšom záujme dieťaťa,
- **práva obete na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces** (článok 47 charty), napríklad zabezpečením účinnejšieho vyšetrovania a stíhania násillia na ženách a domáceho násillia (napr. stíhanie niektorých trestných činov z vlastného podnetu a vo verejnom záujme, umožnenie obetiam oznamovať veci online a zavedenie usmernení na presadzovanie práva a pre justičné orgány) a práva obete na získanie plného odškodnenia od páchatel'a a vydanie rozhodnutia v rámci jedného konania,
- **nediskriminácie a rovnosti medzi ženami a mužmi** (články 21 a 23 charty), napríklad tým, že sa násillie na ženách a domáce násillie považuje za závažnú formu zakázananej diskriminácie medzi ženami a mužmi, a zmierňovaním rizika tohto druhu násillia v prípade osôb v zraniteľnom postavení a skupín, ktorým hrozí zvýšené riziko; takisto tým, že sa budú požadovať cielené činnosti v oblasti zvyšovania informovanosti a poskytovanie informácií s cieľom osloviť ohrozené skupiny a uľahčiť im prístup k podporným službám,

- **práv na sociálnu pomoc a zdravotnú starostlivosť** (články 34 a 35 charty), napríklad poskytovaním špecializovaných podporných služieb, najmä obetiam sexuálneho násillia (napr. naliehavej zdravotníckej pomoci, získania súdnych lekárskech dôkazov v prípadoch znásilnenia, psychologického poradenstva a posttraumatickej starostlivosti).

V navrhovanej smernici sa náležite prihliada na **prezumpciu nevinu a právo** podozrivých osôb **na obhajobu (článok 48 charty)** a na **zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov (článok 49 charty)**. Pokiaľ ide o **právo na slobodu prejavu (článok 11 charty)**, ustanovenia o odstránení alebo blokovani nezákonného obsahu sa obmedzujú na to, čo je nevyhnutne potrebné a primerané na dosiahnutie cieľa smernice.

4. VPLYV NA ROZPOČET

V dôsledku navrhovanej smernice by mali rozpočtu EÚ vzniknúť tieto náklady:

- na vývoj a zavedenie nástroja na zhromažďovanie údajov – jednorazové náklady, ktoré vzniknú Európskemu inštitútu pre rodovú rovnosť (ďalej len „EIGE“),
- na technickú údržbu a prevádzku nástroja na zhromažďovanie údajov – opakujúce sa náklady, ktoré vzniknú inštitútu EIGE,
- na vývoj a zavedenie rozčlenení a metodiky spoločných údajov v spolupráci s členskými štátmi – opakujúce sa náklady, ktoré vzniknú inštitútu EIGE,
- na vypracovanie usmernení týkajúcich sa harmonizácie a normalizácie štatistík trestnej činnosti v oblasti násillia na ženách a domáceho násillia, ktoré majú pomôcť členským štátom pri získavaní údajov – opakujúce sa náklady, ktoré vzniknú inštitútu EIGE.

Náklady inštitútu EIGE sú podrobne vysvetlené v priloženom legislatívnom finančnom výkaze. Celkovo bude inštitút EIGE potrebovať na úlohu zhromažďovania administratívnych údajov tieto finančné a ľudské zdroje:

- jednorazové náklady na zriadenie: 200 000 EUR,
- ročné náklady na údržbu a prevádzku: 750 000 EUR,
- zamestnanci – jeden (v ekvivalente plného pracovného času) dočasný zamestnanec od roku 2025 a dvaja (v ekvivalente plného pracovného času) zmluvní zamestnanci od roku 2025 (spolu traja).

5. ĎALŠIE PRVKY

• Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ

Členské štáty budú musieť transponovať smernicu do dvoch rokov od nadobudnutia jej účinnosti. Komisii budú musieť oznámiť svoje vnútroštátne vykonávacie opatrenia. Členské štáty budú ďalej musieť Komisii podať správu o vykonávaní smernice po siedmich rokoch od nadobudnutia jej účinnosti. Po uplynutí tohto obdobia sa podávanie správ bude musieť uskutočňovať pravidelne vo forme dotazníka určeného členským štátom. Vplyv špecifických cieľov iniciatívy sa bude monitorovať a vyhodnocovať na základe posilnených požiadaviek tohto návrhu na zhromažďovanie údajov. Pri monitorovaní a vyhodnocovaní návrhu sa bude v prvom rade vychádzať zo súčasných harmonizovaných ukazovateľov vypracovaných inštitútom EIGE. Toto úsilie podporia a doplnia plánované harmonizačné opatrenia v oblasti zhromažďovania rozčlenených administratívnych údajov (a to aj údajov od orgánov presadzovania práva, súdnych orgánov, sociálnych a zdravotníckych služieb) a záväzok uskutočňovať pravidelné prieskumy v oblasti násillia na ženách a domáceho násillia, pričom

príslušné údaje sa budú zasielať Komisii (Eurostatu). Podrobnosti budú uvedené v pláne monitorovania a presadzovania práva, ktorý vypracuje Komisia.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

V **kapitole 1** sa stanovujú všeobecné ustanovenia vrátane predmetu úpravy (článok 1), pričom osobitná pozornosť sa venuje obetiam násilia na ženách a domáceho násilia vystaveným vyššiemu riziku takéhoto násilia (článok 2). Rozsah pôsobnosti súčasného návrhu zahŕňa trestné činy, ktoré sú v návrhu vymedzené, činy násilia na ženách alebo domáce násilie, kriminalizované podľa práva Únie alebo podľa vnútroštátnych zákonov (článok 3). V tejto kapitole sa ďalej uvádza vymedzenie kľúčových pojmov používaných v smernici (článok 4).

Kapitola 2 obsahuje ustanovenia o minimálnych pravidlách vymedzenia trestných činov a sankcií na základe článku 83 ods. 1 ZFEÚ. Tieto trestné činy sa týkajú niektorých foriem násilia na ženách alebo domáceho násilia, ktoré v podstate predstavujú sexuálne vykorisťovanie žien alebo počítačovú kriminalitu. Hoci uvedené trestné činy neúmerne postihujú ženy, kriminalizácia podľa tejto kapitoly sa vzťahuje na všetky obeť vrátane mužov a nebinárnych osôb, s výnimkou prípadov znásilnenia a mrzačenia ženských pohlavných orgánov. Tie sa v dôsledku právneho základu v článku 83 ods. 1 ZFEÚ, ktorý sa týka iba sexuálneho vykorisťovania (sexuálneho zneužívania) žien a detí, kriminalizujú na úrovni EÚ len vtedy, ak sa páchajú na ženách alebo deťoch. Kapitola obsahuje minimálnu harmonizáciu trestných činov znásilnenia žien (článok 5) a mrzačenia ženských pohlavných orgánov (článok 6). Vzhľadom na rýchle tempo súčasnej digitálnej transformácie a nárastu kybernetického násilia sa v nej uvádzajú aj minimálne pravidlá pre niektoré počítačové trestné činy: zdieľanie intímneho alebo zmanipulovaného materiálu bez predchádzajúceho súhlasu (článok 7), trestné činy súvisiace s kybernetickým nebezpečným prenasledovaním (článok 8), trestné činy súvisiace s kybernetickým obťažovaním (článok 9) a kybernetické podnecovanie k nenávisti alebo násiliu (článok 10). Článok 11 obsahuje ustanovenia o podnecovaní na spáchanie takýchto trestných činov, napomáhaní pri nich, navádzaní na ne a pokuse o ich spáchanie. V článku 12 sa stanovuje minimálna úroveň najvyšších sankcií platných pre trestné činy vymedzené v článkoch 5 až 11 a v článku 13 sa stanovujú príťažujúce okolnosti. Pravidlá týkajúce sa jurisdikcie a premlčacích lehôt sa uvádzajú v článkoch 14 a 15.

Kapitola 3 sa týka ochrany obetí všetkých foriem násilia na ženách alebo domáceho násilia a ich prístupu k spravodlivosti. Uvedená kapitola sa vzťahuje na všetky obeť násilných trestných činov páchaných na ženách a domáceho násilia. Hoci je tento návrh zameraný predovšetkým na druhy násilia, ktoré neúmerne postihujú ženy, práva prináležiace obetiam môžu využívať aj muži alebo nebinárne osoby, ktoré sa stali obeťami takéhoto násilia vrátane domáceho násilia.

Uvedená kapitola obsahuje pravidlá oznamovania násilia na ženách a domáceho násilia, ktorými sa má zabezpečiť, aby sa takéto trestné činy ľahko dostali na súd (článok 16). Ich súčasťou je zrýchlené spracovanie týchto oznámení a nabádanie na oznamovanie takýchto trestných činov, napríklad v niektorých prípadoch odstránením prekážok, ktoré predstavujú pravidlá ochrany dôverných informácií, prípadne zabezpečením toho, aby deti mohli trestné činy ľahko oznamovať, a zabezpečením toho, aby sa osoby bez dokladov a osoby s neistým pobytovým statusom nebáli násilie oznamovať. Týmto posledným aspektom sa v žiadnom prípade v tejto smernici nezavádza právo osôb oznamujúcich násilie na pobytový status. V článku 17 sa zabezpečuje účinné vyšetrovanie a stíhanie trestných činov, existencia dostatočnej expertízy a zdrojov, ako aj stíhanie *ex officio* trestných činov, ktoré v podstate predstavujú znásilnenie. V tejto kapitole sa zavádza individuálne posúdenie rizík na určenie potrieb obetí v oblasti ochrany a podpory (články 18 a 19). Toto posúdenie sa chápe ako neoddeliteľná súčasť existujúceho individuálneho posúdenia podľa smernice o právach obetí

a má byť prispôsobené osobitným potrebám obetí násilia na ženách a domáceho násilia. V článku 20 sa stanovujú povinnosti, ktorými sa majú obetiam zaistiť vhodné podporné služby, ktorých súčasťou je aj iniciatívne oslovovanie obetí podpornými službami. Zároveň sa tento článok zameriava na zabezpečenie súladu s pravidlami v oblasti ochrany údajov. Okrem toho sa v tejto kapitole stanovuje, že členské štáty umožňujú vydávanie mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu a ochranných príkazov na zabezpečenie účinnej ochrany obetí (článok 21). V článku 22 sa uvádza, že bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, sú pri vyšetrowaní trestnej činnosti a súdnych konaniach vylúčené potenciálne otázky týkajúce sa sexuálneho správania obeť v minulosti. Táto kapitola obsahuje aj povinnosť poskytnúť orgánom presadzovania práva a justičným orgánom usmernenia na zabezpečenie primeraného zaobchádzania s obeťami počas konania a primeraného riešenia prípadov násilia na ženách a domáceho násilia (článok 23). V tejto kapitole sa uvádza aj to, že vnútroštátne orgány, akými sú subjekty pre rovnaké zaobchádzanie, majú napríklad právomoc pomáhať obetiam násilia na ženách a domáceho násilia (v oboch prípadoch ide o závažné formy diskriminácie žien) a poskytovať im poradenstvo (článok 24). Tieto orgány majú aj právnu spôsobilosť konať v mene obetí v trestnom konaní, ak to považujú za primerané. V článku 25 sa zabezpečuje odstraňovanie online obsahu v súvislosti s trestnými činmi v oblasti kybernetického násilia a možnosť súdnych prostriedkov nápravy pre poškodených používateľov. Právo obetí žiadať odškodnenie od páchatel'a sa uvádza v článku 26.

Kapitola 4 obsahuje ustanovenia o podpore obetí, pričom túto podporu musia obeť dostávať v čase pred trestným konaním, počas jeho trvania a primeraný čas aj po jeho skončení. V článku 27 sa stanovujú osobitné služby, podmienky a osobitné zdroje podporných služieb, ktoré poskytujú špecializované služby obetiam násilia na ženách a domáceho násilia. Ďalej sa v tejto kapitole uvádza osobitná a bezprostredná podpora v krízových centrách pre obeť znásilnenia alebo centrách pomoci pre obeť sexuálneho násilia (článok 28) a špecializovaná podpora pre obeť mrzačenia ženských pohlavných orgánov (článok 29). Členské štáty by mali zabezpečiť aj to, aby mohli obeť sexuálneho obťažovania na pracovisku využívať konzultačné služby mimo pracoviska vrátane poradenstva pre zamestnávateľov o tom, ako takéto trestné činy primerane riešiť (článok 30). Členské štáty musia zriadiť vnútroštátne linky pomoci pre obeť a zabezpečovať ich prevádzku na harmonizovanom čísle platnom v celej EÚ (článok 31). Špecializované zariadenia núdzového bývania alebo iného prechodného ubytovania by sa mali sprístupňovať obetiam bez rozdielu, aby sa im po tom, ako sa stali obeťami násilia, zabezpečila pomoc s návratom k nezávislému životu (článok 32). Ďalej musia členské štáty zabezpečovať primeranú ochranu a podporu deťom ako obetiam, a to pri prihladnutí na najlepšie záujmy dieťaťa (článok 33). K tomu patrí poskytovanie bezpečných miest na návštevy deť s rodičmi, ktorí sú páchatelia a majú právo na styk s dieťaťom (článok 34). V článku 35 sa poskytujú záruky obetiam, ktoré patria do ohrozených skupín, ako napríklad jednoduchší prístup pre obeť so zdravotným postihnutím.

Ustanovenia **kapitoly 5** sa zameriavajú na účinné predchádzanie násiliu na ženách a domácejmu násiliu. Patrí k nim aj povinnosť uskutočňovať kampane na zvyšovanie informovanosti a realizovať výskumné a vzdelávacie programy a rozširovať príslušné informácie (článok 36). Odborníci, ktorí s najväčšou pravdepodobnosťou prídu do kontaktu s obeťami, musia absolvovať odbornú prípravu a získať ciele informácie. Cieľom je zabezpečiť, aby títo odborníci dokázali primerane reagovať a rozpoznať prípady násilia a aby príslušné organizácie dokázali účinne koordinovať svoju činnosť (článok 37). V článku 38 sa uvádzajú intervenčné programy, na ktorých sa môžu dobrovoľne zúčastňovať aj osoby, ktoré sa obávajú, že by mohli takéto trestné činy spáchať.

Kapitola 6 obsahuje pravidlá koordinácie vnútroštátnych politík členských štátov v oblasti násilia na ženách a domáceho násilia, ale aj ustanovenia o koordinácii na úrovni EÚ. V článku 39 sa vyžaduje, aby členské štáty na účely presadzovania vnútroštátnych politík a zabezpečenia účinnej viacúrovňovej reakcie na tieto druhy násilia určili alebo zriadili oficiálny orgán na koordináciu politík v tejto oblasti a dohľad nad nimi. Táto požiadavka sa dopĺňa povinnosťou podľa článku 40, ktorá spočíva v zabezpečení účinnej koordinácie a spolupráce všetkých agentúr zapojených do podpory obetí. Kľúčovými aktérmi v oblasti poskytovania podpory obetiam a predchádzania násiliu sú mimovládne organizácie. Podľa článku 41 by mali členské štáty spolupracovať s mimovládnyimi organizáciami a konzultovať s nimi príslušné politiky. S cieľom zabezpečiť primerané riešenie kybernetického násilia v zmysle vymedzenia v súčasnom návrhu uľahčia členské štáty poskytovateľom sprostredkovateľských služieb prijímanie samoregulačných opatrení (článok 42). Článok 43 sa zameriava na uľahčenie spolupráce medzi členskými štátmi s cieľom zabezpečiť výmenu najlepších postupov pri čo najúčinnnejšom vykonávaní tejto smernice. Pri formulovaní príslušných politických opatrení v oblasti násilia na ženách a domáceho násilia je mimoriadne dôležité zhromažďovanie údajov a výskum. V článku 44 sa s cieľom zabezpečiť dostupnosť porovnateľných údajov na úrovni EÚ uvádzajú pravidlá v oblasti zhromažďovania údajov vo všetkých členských štátoch. Vzhľadom na expertízu inštitútu EIGE a jeho úsilie vyvíjané v tejto oblasti by mal tento inštitút podporovať členské štáty pri vývoji spoločnej metodiky a zhromažďovaní údajov.

Kapitola 7 obsahuje záverečné ustanovenia tejto smernice. V článku 45 sa mení smernica o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí tak, aby sa zabezpečila jej súdržnosť, a to zavedením trestného činu penetrácie na sexuálne účely a objasnením toho, že okolnosti, za ktorých dieťa vo veku spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity nemôže dať platný súhlas, zahŕňajú aj okolnosti uvedené v článku 5 tohto návrhu. Článok 46 sa týka úrovne ochrany a článok 47 oznamovacích povinností členských štátov. V článku 48 sa objasňuje vzťah s ostatnými smernicami a uvádzajú sa v ňom doložky nedotknuteľnosti. V tomto článku sa objasňuje, že sa uvedené ustanovenia uplatňujú spoločne s ustanoveniami smernice o právach obetí, smernice o boji proti obchodovaniu s ľuďmi, smernice o boji proti sexuálnemu zneužívaniu detí a [návrhu aktu o digitálnych službách]. Znamená to, že na obe by sa mala vzťahovať ochrana poskytovaná všetkými smernicami, ktoré sa na ne vzťahujú. Článok 49 obsahuje doložku o zákaze zníženia úrovne ochrany. Článok 50 obsahuje ustanovenia o transpozícii tejto smernice. V článku 51 sa stanovuje, kedy smernica nadobudne účinnosť, a v článku 52 komu je určená.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o boji proti násiliu na ženách a domácemu násiliu**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 82 ods. 2 a článok 83 ods. 1,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Cieľom tejto smernice je poskytnúť komplexný rámec na účinný boj proti násiliu na ženách a domácemu násiliu v celej Únii. Na tento účel sa v nej posilňujú a zavádzajú opatrenia v týchto oblastiach: vymedzenie príslušných trestných činov a sankcií, ochrana obetí a ich prístup k spravodlivosti, podpora obetí, prevencia, koordinácia a spolupráca.
- (2) Rovnosť medzi ženami a mužmi a nediskriminácia predstavujú základné hodnoty Únie a základné práva zakotvené v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a v článkoch 21 a 23 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“). Násilie na ženách a domáce násilie tieto zásady ohrozujú a podkopávajú práva žien a dievčat na rovnosť vo všetkých oblastiach života.
- (3) Násilie na ženách a domáce násilie predstavujú porušenie základných práv, akými sú právo na ľudskú dôstojnosť, právo na život a nedotknuteľnosť človeka, zákaz neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, právo na ochranu osobných údajov a práva dieťaťa zakotvené v Charte základných práv Európskej únie.
- (4) Táto smernica by sa mala uplatňovať na trestnú činnosť, ktorá v podstate predstavuje násilie na ženách alebo domáce násilie kriminalizované na základe práva Únie alebo vnútroštátneho práva. Patria k nej trestné činy vymedzené v tejto smernici, konkrétne znásilnenie, mrzačenie ženských pohlavných orgánov, zdieľanie intímneho materiálu alebo zmanipulovaného materiálu bez predchádzajúceho súhlasu, kybernetické nebezpečné prenasledovanie, kybernetické obťažovanie, kybernetické podnecovanie k násiliu alebo nenávisti a trestná činnosť, na ktorú sa vzťahujú iné nástroje Únie, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ² a 2011/93/EÚ³,

¹ Ú. v. EÚ C , , s. .

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/36/EÚ z 5. apríla 2011 o prevencii obchodovania s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí obchodovania (Ú. v. EÚ L 101, 15.4.2011, s. 1 – 11).

v ktorých sa vymedzujú trestné činy v oblasti sexuálneho vykorisťovania detí a obchodovania s ľuďmi na účely sexuálneho vykorisťovania. A napokon do vymedzenia násilia na ženách patria aj niektoré trestné činy podľa vnútroštátneho práva. Ide o trestné činy ako femicída, sexuálne obťažovanie, sexuálne zneužívanie, nebezpečné prenasledovanie, skoré a nútené manželstvo, nútené umelé prerušenie tehotenstva, násilná sterilizácia a rôzne formy kybernetického násilia, ako sú sexuálne obťažovanie online, kybernetické šikanovanie alebo nevyžiadané doručovanie sexuálne explicitného materiálu. Domáce násilie predstavuje formu násilia, ktorá môže byť osobitne kriminalizovaná podľa vnútroštátneho práva, alebo môže ísť o trestné činy spáchané v rámci rodiny alebo domácnosti, alebo medzi bývalými alebo súčasnými manželmi.

- (5) Opatrenia v rámci tejto smernice boli navrhnuté tak, aby sa nimi riešili osobitné potreby žien a dievčat, keďže ony sú formami násilia, ktorých sa týka táto smernica, konkrétne násilím na ženách a domácim násilím, postihované neúmerne. V tejto smernici sa však uznáva, že aj iné osoby sa môžu stať obeťou týchto foriem násilia a aj na ne by sa mali vzťahovať opatrenia, ktoré sú v nej stanovené. Pojem „obeť“ by sa preto mal vzťahovať na všetky osoby bez ohľadu na ich pohlavie alebo rod.
- (6) Pre svoju zraniteľnosť utrpia deti, ktoré sú svedkami násilia na ženách alebo domáceho násilia, priamu emocionálnu ujmu, ktorá ovplyvňuje ich vývin. Preto by sa aj takéto deti mali považovať za obeť a aj na ne by sa mali vzťahovať ciele ochranné opatrenia.
- (7) Násilie na ženách je pretrvávajúcim prejavom štrukturálnej diskriminácie žien, ktorá vyplýva z historicky nerovnocenných mocenských vzťahov medzi ženami a mužmi. Je formou rodovo motivovaného násilia, ktoré páchajú muži prevažne na ženách a dievčatách. Je zakorenené v spoločnosťou vytvorených rolách, vzoroch správania, činnostiach a atribútoch, ktoré daná spoločnosť považuje za vhodné pre ženy a pre mužov a ktoré sa označujú všeobecným pojmom „rod“.
- (8) Domáce násilie predstavuje závažný spoločenský problém, ktorý je často skrytý. Môže viesť k závažnej psychologickej a fyzickej traume s nesmiernymi dôsledkami, pretože páchatelom je zvyčajne osoba, ktorá je obetiam známa a ktorej by mali dôverovať. Takéto násilie môže mať veľa podôb, môže byť napríklad fyzické, sexuálne, psychologické a ekonomické. Domáce násilie sa môže vyskytovať bez ohľadu na to, či páchatel žije alebo žil v spoločnej domácnosti s obeťou.
- (9) Vzhľadom na špecifiká týchto druhov trestných činov je potrebné stanoviť komplexný súbor pravidiel, ktorými sa bude cielene riešiť pretrvávajúci problém násilia na ženách a domáceho násilia pri zohľadnení osobitných potrieb obetí takéhoto násilia. Existujúce ustanovenia na úrovni Únie a na vnútroštátnej úrovni sa ukázali ako nedostatočné na účinný boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu a predchádzanie tomuto násiliu. Konkrétne sa smernice 2011/36/EÚ a 2011/93/EÚ zameriavajú na osobitné formy takéhoto násilia, zatiaľ čo v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ⁴ sa stanovuje všeobecný rámec pre obeť trestnej

³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/93/EÚ z 13. decembra 2011 o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2004/68/SVV (Ú. v. EÚ L 335, 17.12.2011, s. 1 – 14).

⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 57).

činnosti. Hoci sa v nej obetiam násilia na ženách a domáceho násilia poskytujú určité záruky, nie je určená na riešenie ich osobitných potrieb.

- (10) V tejto smernici sa podporujú medzinárodné záväzky, ktoré členské štáty prijali v oblasti boja proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu a predchádzania tomuto násiliu, a to najmä Dohovor Organizácie Spojených národov o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW)⁵ a prípadne Dohovor Rady Európy o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu (ďalej len „Istanbulský dohovor“)⁶ a Dohovor Medzinárodnej organizácie práce o odstránení násilia a obťažovania vo svete práce podpísanú 21. júna 2019 v Ženeve.
- (11) Násilie na ženách a domáce násilie sa môže ešte prehĺbovať, ak je spojené s diskrimináciou na základe pohlavia a ďalšími dôvodmi diskriminácie, ktoré právo Únie zakazuje, konkrétne štátnou príslušnosťou, rasou, farbou pleti, etnickým alebo sociálnym pôvodom, genetickými vlastnosťami, jazykom, náboženstvom alebo vierou, politickým alebo iným názorom, príslušnosťou k národnostnej menšine, majetkom, narodením, zdravotným postihnutím, vekom alebo sexuálnou orientáciou. Členské štáty by preto mali náležitú pozornosť venovať obetiam, ktoré postihuje takáto prierezová diskriminácia, a v prípade výskytu takýchto prierezových foriem diskriminácie by mali prijímať osobitné opatrenia. Zvýšené riziko rodovo motivovaného násilia hrozí najmä lesbickým, bisexuálnym, transrodovým a queer (LBTIQ) ženám, nebinárnym a intersexuálnym osobám, ženám so zdravotným postihnutím a ženám s menšinovým rasovým alebo etnickým pôvodom.
- (12) Obete násilia na ženách a domáceho násilia sú vo vyššej miere ohrozené zavraždovaním, odvetou, ako aj sekundárnou a opakovanou viktimizáciou. Osobitnú pozornosť je preto potrebné venovať týmto rizikám a potrebe chrániť dôstojnosť a telesnú nedotknuteľnosť týchto obetí.
- (13) Znásilnenie je jedným z najzávažnejších trestných činov, ktorým sa narúša sexuálna integrita človeka, pričom tento trestný čin neúmerne postihuje ženy. Jeho podstatou je mocenská nerovnováha medzi páchatelom a obeťou, ktorá umožňuje páchatelovi sexuálne zneužívať obeť na účely, ako sú osobné uspokojenie, presadzovanie nadvlády, získanie spoločenského uznania, kariérneho postupu, prípadne možný finančný zisk. V mnohých členských štátoch sa na klasifikáciu trestného činu znásilnenia stále vyžaduje použitie sily, hrozieb alebo nátlaku. V iných členských štátoch stačí podmienka, že obeť nedala súhlas so sexuálnym aktom. Len druhým uvedeným prístupom sa dosahuje úplná ochrana sexuálnej integrity obetí. Preto je potrebné zabezpečiť rovnakú ochranu v celej Únii tým, že sa stanovia prvky, na základe ktorých sa určí, že ide o trestný čin znásilnenia žien.
- (14) Za znásilnenie by sa mali explicitne považovať všetky druhy sexuálnej penetrácie akoukoľvek časťou tela alebo predmetom. Neudelenie súhlasu so sexuálnym aktom by malo byť ústredným prvkom, na základe ktorého sa vymedzuje znásilnenie, keďže fyzické násilie alebo použitie sily sa pri tomto trestnom čine nevyužíva často. Pôvodne udelený súhlas by sa mal považovať za taký, ktorý možno počas aktu vzhľadom na sexuálnu autonómiu obete kedykoľvek stiahnuť, pričom by sa nemal automaticky považovať za súhlas s budúcimi sexuálnymi aktmi. Sexuálna penetrácia vykonaná bez

⁵ [Dohovor o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien](#) (CEDAW), VZ OSN, 1979.

⁶ [Dohovor o predchádzaní násiliu na ženách a domácejmu násiliu a o boji proti nemu](#) (Istanbulský dohovor), Rada Európy, 2011.

udelenia súhlasu by sa mala považovať za znásilnenie aj vtedy, ak bola spáchaná na manželke/manželovi alebo intímnej partnerke/partnerovi.

- (15) Pokiaľ ide o trestné činy, ktoré v podstate predstavujú znásilnenie, páchatelia, ktorí už boli v minulosti odsúdení za trestné činy rovnakej povahy, by sa mali povinne zúčastňovať na intervenčných programoch, aby sa znížilo riziko recidívy.
- (16) S cieľom riešiť nenapraviteľné a celoživotné poškodenie, ktoré mrzačenie ženských pohlavných orgánov spôsobuje obetiam, by sa mal tento trestný čin osobitne a primerane riešiť v trestných zákonoch. Mrzačenie ženských pohlavných orgánov predstavuje prax zneužívania pohlavných orgánov dievčaťa alebo ženy a vykonáva sa na účely zachovania a presadzovania nadvlády nad ženami a dievčatami a uplatňovania spoločenskej kontroly nad sexualitou dievčat a žien. Niekedy sa vykonáva v súvislosti s nútenými manželstvami maloletých alebo domácim násilím. Mrzačenie ženských pohlavných orgánov sa môže vyskytovať ako tradícia, ktorú niektoré spoločenstvá vykonávajú na svojich členkách. Mala by sa týkať postupov vykonávaných z iných ako lekárskeho príčin. Pojem „odstránenie“ by sa mal vzťahovať na čiastočné alebo úplné odstránenie klitorisu a veľkých pyskov. Pojem „infibulácia“ by sa mal vzťahovať na uzavretie veľkých pyskov ich čiastočným zošitím s cieľom zúženia vaginálneho otvoru. Pojem „vykonanie akéhokoľvek iného zmrzačenia“ by sa mal vzťahovať na všetky ostatné fyzické úpravy ženských pohlavných orgánov.
- (17) Je nevyhnutné harmonizovaným spôsobom vymedziť trestné činy a sankcie týkajúce sa niektorých foriem kybernetického násillia. Kybernetické násillie je zacielené najmä na političky, novinárky a obhajkyne ľudských práv a najviac ich postihuje. Môže mať za následok umlčovanie žien a bránenie ich účasti na spoločenskom živote za rovnakých podmienok, aké majú muži. Kybernetické násillie takisto neúmerne postihuje ženy a dievčatá vo vzdelávacom prostredí, napríklad v školách a na univerzitách, čo má nepriaznivé dôsledky pre ich ďalšie vzdelávanie, ako aj ich duševné zdravie, a v extrémnych prípadoch môže viesť až k samovražde.
- (18) Používanie informačných a komunikačných technológií nesie riziko jednoduchého, rýchleho a rozsiahleho šírenia niektorých foriem kybernetického násillia, ktoré obeť spôsobuje alebo prehľbuje ťažkú a dlhodobú ujmu. Potenciál takéhoto šírenia, ktoré je predpokladom spáchania závažných trestných činov v oblasti kybernetického násillia vymedzeného v tejto smernici, by sa mal premietnuť v prvku sprístupňovania určitého materiálu prostredníctvom informačných a komunikačných technológií „veľkému počtu“ koncových používateľov. Pojem „veľký počet“ by sa mal chápať ako dosiahnutie významného počtu koncových používateľov predmetných technológií, čím sa umožní prístup veľkého počtu osôb k danému materiálu a jeho ďalšie potenciálne šírenie. Uvedený pojem by sa mal vykladať a uplatňovať s prihliadnutím na príslušné okolnosti vrátane technológií použitých na sprístupnenie daného materiálu a prostriedkov, ktoré tieto technológie ponúkajú na jeho šírenie.
- (19) Sprístupnenie intímnych obrázkov alebo videí a materiálu zobrazujúceho sexuálne aktivity bez udelenia súhlasu veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií môže byť pre obeť veľmi škodlivé najmä preto, že sa ním umožňuje jednoduché, rýchle a rozsiahle šírenie takéhoto materiálu a spáchanie trestného činu, ako aj z dôvodu jeho intímnej povahy. Trestné činy uvedené v tejto smernici by sa mali týkať všetkých druhov takéhoto materiálu, napríklad obrázkov, fotografií a videí, ako aj obrázkov, zvukových klipov a videoklipov so sexuálnym podtónom. Mali by sa vzťahovať na situácie, v ktorých sa

sprístupnenie materiálu veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií uskutoční bez súhlasu obete bez ohľadu na to, či obeť súhlasila s vytvorením takéhoto materiálu, alebo takýto materiál odoslala konkrétnej osobe. Trestným činom by mala byť aj výroba materiálu alebo manipulácia s materiálom bez udelenia súhlasu, napríklad úprava obrázkov, takým spôsobom, aby sa zdalo, že osoba vykonáva sexuálne aktivity, ak sa takýto materiál následne bez súhlasu danej osoby prostredníctvom informačných a komunikačných technológií sprístupní veľkému počtu koncových používateľov. Takouto výrobou alebo manipuláciou by sa malo rozumieť aj zhotovovanie deepfake obsahu, v ktorom sa materiál zjavne pripomínajúci existujúcu osobu, predmety, miesta alebo iné veci či udalosti a zobrazujúci sexuálne aktivity inej osoby nesprávne javí ostatným ako autentický alebo pravdivý. V záujme účinnej ochrany obetí takejto činnosti by sa malo za trestný čin považovať aj vyhrážanie sa zapojením osoby do takejto činnosti.

- (20) Kybernetické nebezpečné prenasledovanie je modernou formou násilia, ktoré sa často pácha na rodinných príslušníkoch alebo osobách žijúcich v tej istej domácnosti, ale páchajú ho aj bývalí partneri alebo známi. Páchateľ pri ňom zvyčajne zneužíva technológiu na zintenzívnenie nátlakového správania a správania zameraného na získanie kontroly, manipulácie a sledovania, čím zvyšuje strach, úzkosť a postupnú izoláciu od priateľov a rodiny. Preto by sa mali zaviesť minimálne pravidlá týkajúce sa kybernetického nebezpečného prenasledovania. K trestnému činu kybernetického nebezpečného prenasledovania by malo patriť nepretržité sledovanie obete bez jej súhlasu alebo bez právneho povolenia prostredníctvom informačných a komunikačných technológií. To sa môže diať na základe spracovania osobných údajov obete, napríklad prostredníctvom krádeže totožnosti alebo vyšpehovania takýchto údajov z rôznych sociálnych médií alebo platforiem na výmenu správ, ktoré používa obeť, jej e-mailov a telefónu, krádeže hesiel alebo hacknutia jej zariadení s cieľom získať prístup do jej osobného online priestoru, prostredníctvom inštalácie geolokalizačných aplikácií vrátane „stalkervéru“, prípadne krádežou jej zariadení. Okrem toho by sa za nebezpečné prenasledovanie malo považovať monitorovanie obete bez jej súhlasu alebo povolenia prostredníctvom zariadení pripojených cez internet vecí, ako sú napríklad inteligentné domáce spotrebiče.
- (21) S cieľom zabrániť začatiu útoku tretích strán alebo účasti na takomto útoku namierenom priamo na inú osobu spočívajúcom v sprístupnení výhražného alebo urážlivého materiálu veľkému počtu koncových používateľov by sa mali stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa trestného činu kybernetického obťažovania. Takéto rozsiahle útoky vrátane koordinovaných online hromadných útokov môžu prerásť do napadnutia v reálnom svete alebo spôsobiť závažnú duševnú ujmu, pričom v extrémnych prípadoch môžu viesť až k samovražde obete. Často sú zacielené na prominentné političky, novinárky alebo iné známe osobnosti, môžu sa však vyskytnúť aj za iných okolností, napríklad na univerzitách alebo v školách. Takéto online násilie by sa malo riešiť najmä vtedy, ak sa útoky vyskytujú vo veľkom rozsahu, napríklad majú podobu hromadného obťažovania veľkým množstvom ľudí.
- (22) Intenzívnejšie používanie internetu a sociálnych médií viedlo v posledných rokoch k výraznému nárastu verejného podnecovania k násiliu a nenávisti, a to aj na základe pohlavia alebo rodu. Jednoduché, rýchle a rozsiahle šírenie nenávistných prejavov prostredníctvom digitálneho slova je posilnené efektom straty zábran na internete, pretože predpokladaná anonymita na internete a pocit beztrestnosti znižujú zábranu ľudí šíriť takéto nenávistné prejavy. Ženy sú často na internete terčom sexistickej a mizogýnnej nenávisti, ktorá môže v reálnom svete prerásť do trestného činu

z nenávisti. Tomu je potrebné zabrániť už na začiatku. Jazyk používaný pri takomto podnecovaní nemusí vždy obsahovať narážky na pohlavie alebo rod osoby, na ktorú je zacielený, zaujatosť však môže vyplývať z celkového kontextu alebo z kontextu podnecovania.

- (23) Trestný čin kybernetického podnecovania k násiliu alebo nenávisti predpokladá, že podnecovanie sa nevyjadruje v čisto súkromnej súvislosti, ale verejne prostredníctvom využívania informačných a komunikačných technológií. Preto by sa mal vymedzovať ako verejné šírenie, ktoré možno chápať ako sprístupňovanie daného materiálu podnecujúceho k násiliu alebo nenávisti prostredníctvom informačných a komunikačných technológií potenciálne neobmedzenému počtu osôb, konkrétne jednoduché sprístupňovanie materiálu používateľom vo všeobecnosti bez toho, aby sa vyžadovala ďalšia činnosť osoby, ktorá materiál poskytla, a bez ohľadu na to, či uvedené osoby reálne k predmetným informáciám získali prístup. Vzhľadom na to sa v prípade, že sa na prístup k materiálu vyžaduje registrácia alebo povolenie používateľov, dané informácie považujú za šírené na verejnosti iba vtedy, ak sú používatelia snažiaci sa o prístup k materiálu automaticky zaregistrovaní alebo automaticky získajú povolenie bez toho, aby musel človek rozhodnúť o prístupe alebo vybrať osoby, ktorým povolí prístup. Pri posudzovaní toho, či materiál predstavuje podnecovanie k nenávisti alebo násiliu, by mali príslušné orgány zohľadniť základné práva na slobodu prejavu zakotvené v článku 11 charty.
- (24) Obete by mali mať možnosť jednoducho oznamovať trestné činy násillia na ženách alebo domáceho násillia bez toho, aby boli vystavené sekundárnej alebo opakovanej viktimizácii. Na tento účel by členské štáty mali umožniť podávanie trestných oznámení online alebo prostredníctvom iných informačných a komunikačných technológií na oznamovanie takýchto trestných činov. Obete kybernetického násillia by mali mať možnosť nahrávať materiály súvisiace s ich oznámením, ako napríklad snímky obrazovky svedčiace o údajnom násilnom správaní.
- (25) V prípade domáceho násillia a násillia na ženách môžu byť obeť, najmä ak toto násillie páchajú blízki rodinní príslušníci alebo intímni partneri, pod takým tlakom páchatel'a, že sa boja obrátiť sa na príslušné orgány, a to aj vtedy, ak je ohrozený ich život. Členské štáty by preto mali zabezpečiť, aby ich pravidlá ochrany dôverných informácií nepredstavovali prekážku pre príslušných odborníkov, akými sú zdravotnícki pracovníci, pri oznamovaní svojich opodstatnených podozrení na bezprostredne hroziacu ťažkú telesnú ujmu príslušným orgánom. Podobne aj domáce násillie alebo násillie na ženách, ktoré postihuje deti, sa často zastaví až vtedy, ak si tretie strany všimnú nezvyčajné správanie alebo telesnú ujmu dieťaťa. Deti je potrebné účinne chrániť pred takýmito formami násillia a na to je potrebné rýchlo prijať primerané opatrenia. Preto by ani príslušní odborníci, ktorí prichádzajú do kontaktu s deťmi ako obeťami alebo deťmi ako potenciálnymi obeťami, ku ktorým patria napríklad zdravotnícki pracovníci alebo pedagógovia, nemali byť obmedzovaní dôvernosťou informácií, ak majú opodstatnené podozrenie, že sa na deťoch páchajú závažné násilné činy podľa tejto smernice alebo sa očakáva ich vystavenie ďalším závažným činom. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby takíto odborníci nezodpovedali za porušenie dôvernosti informácií, ak oznamujú takéto násillie.
- (26) S cieľom riešiť nedostatočné oznamovanie prípadov, v ktorých je obeťou dieťa, by sa mali zaviesť bezpečné postupy oznamovania, pri ktorých sa zohľadňujú potreby detí. Takým môže byť vypočutie dieťaťa príslušným orgánom, ktoré sa uskutočňuje v jednoduchom a zrozumiteľnom jazyku.

- (27) Oneskorenia pri spracúvaní trestných oznámení týkajúcich sa násilia na ženách a domáceho násilia môžu byť pre obeť týchto činov obzvlášť rizikové, keďže im môže stále hroziť bezprostredné nebezpečenstvo, pretože páchatelia sú často blízkymi rodinnými príslušníkmi alebo manželmi. Príslušné orgány by preto mali mať dostatočnú expertízu a účinné vyšetrovacie nástroje na vyšetrovanie a stíhanie takýchto trestných činov.
- (28) Obete domáceho násilia a násilia na ženách zvyčajne potrebujú okamžitú ochranu alebo osobitnú podporu, napríklad v prípade násilia páchaného intímny partnerom, ktoré je charakteristické vysokým počtom recidív. Individuálne posúdenie na určenie potrieb obeť v oblasti ochrany by sa malo uskutočniť už pri prvom kontakte príslušných orgánov s obeťou, prípadne ihneď po tom, ako vznikne podozrenie, že osoba je obeťou násilia na ženách alebo domáceho násilia. Posúdenie sa môže vykonať ešte predtým, ako obeť formálne oznámi trestný čin, alebo iniciatívne, ak trestný čin oznámi tretia strana.
- (29) Pri posudzovaní potrieb obeť v oblasti ochrany a podpory by malo byť prvoradé zaistiť bezpečnosť obeť a poskytnúť jej prispôsobenú podporu, a to okrem iného aj pri prihliadnutí na individuálnu situáciu obeť. Situáciou, ktorá si vyžaduje osobitnú pozornosť, môže byť tehotenstvo obeť alebo závislosť obeť od páchatel'a, prípadne jej vzťah k páchatel'ovi.
- (30) Na zabezpečenie komplexnej podpory a ochrany obeť by sa mali nielen orgány presadzovania práva a justičné orgány, ale všetky príslušné orgány zapojiť do posudzovania rizík, ktoré hrozia obeť, a primeraných podporných opatrení na základe jednoznačných usmernení vydaných členskými štátmi. Tieto usmernenia by mali obsahovať faktory, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní rizika, ktoré predstavuje páchatel' alebo podozrivá osoba, vrátane toho, že podozrivé osoby obvinené z menej závažných trestných činov sú pravdepodobne rovnako nebezpečné ako osoby obvinené zo závažnejších trestných činov, a to najmä v prípadoch domáceho násilia a nebezpečného prenasledovania.
- (31) Vzhľadom na zraniteľnosť detí obeť voči sekundárnej a opakovanej viktimizácii, zastrašovaniu a odvete, ako aj v dôsledku skutočnosti, že trpia emocionálnou ujmou, ktorá bráni ich vývinu, by sa mali na ne vzťahovať také isté ochranné opatrenia ako na samotnú obeť. Ďalšie osoby závislé od obeť, ako napríklad dospelé osoby so zdravotným postihnutím alebo staršie závislé dospelé osoby, o ktoré sa obeť stará, môžu zažívať podobnú emocionálnu ujmou, a preto by sa aj na ne mali vzťahovať také isté ochranné opatrenia.
- (32) Obete násilia na ženách a domáceho násilia často potrebujú osobitnú podporu. S cieľom zabezpečiť, aby sa obeť ponúkla účinná podpora, by ich mali príslušné orgány postúpiť vhodným podporným službám. To by sa malo diať najmä vtedy, ak z individuálneho posúdenia vyplynú konkrétne potreby obeť v oblasti podpory. V takom prípade by mali mať podporné služby možnosť spojiť sa s obeťou aj bez jej súhlasu. Pokiaľ ide o spracovanie súvisiacich osobných údajov príslušnými orgánmi, mali by členské štáty zabezpečiť, aby sa uskutočňovalo podľa právnych predpisov v súlade s článkom 6 ods. 1 písm. c) v spojení s článkom 6 ods. 2 a ods. 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁷. Takéto právne predpisy by mali

⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica

obsahovať primerané záruky týkajúce sa osobných údajov, ktoré rešpektujú podstatu práva na ochranu údajov a stanovujú vhodné a konkrétne opatrenia na ochranu základných práv a záujmov jednotlivcov. Ak príslušné orgány pri postúpení obete podporným službám prenášajú jej osobné údaje, mali by zabezpečiť, aby sa prenášané údaje obmedzili na to, čo je potrebné na informovanie služieb o okolnostiach prípadu, aby sa obetiam poskytla primeraná podpora a ochrana.

- (33) Členské štáty by mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie dostupnosti mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu, obmedzujúcich kontakt a ochranných príkazov s cieľom zaistiť účinnú ochranu obetí a osôb, ktoré sú od nich závislé.
- (34) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa mimoriadne príkazy brániace kontaktu mohli vydávať v situáciách, v ktorých hrozí bezprostredné nebezpečenstvo, napríklad v prípade hrozacej alebo vzniknutej ujmy, ktorá sa bude pravdepodobne opakovať.
- (35) Súčasťou ochranných príkazov môže byť zákaz vstupu páchatel'a alebo podozrivej osoby na niektoré miesta; zákaz priblížiť sa k obeti alebo závislej osobe na menšiu ako predpísanú vzdialenosť alebo zákaz ich kontaktovania, a to aj cez internetové rozhrania, a v prípade potreby zákaz vlastníť strelné alebo smrtiace zbrane.
- (36) Ak majú byť príkazy brániace kontaktu, obmedzujúce kontakt a ochranné príkazy účinné, ich porušovanie by malo podliehať sankciám. Tieto sankcie by sa mali ukladať podľa trestného práva alebo by mali mať inú právnu povahu, pričom môžu zahŕňať tresty odňatia slobody, pokuty alebo iné právne sankcie, ktoré sú účinné, primerané a odrádzajúce.
- (37) Predkladanie dôkazov o sexuálnom správaní v minulosti s cieľom spochybniť dôveryhodnosť a neudelenie súhlasu obetí v prípadoch sexuálneho násillia, najmä znásillnení, môže prispievať k pretrvávaniu škodlivých stereotypov o obetiach a viesť k opakovanej alebo sekundárnej viktimizácii. Preto by sa bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, nemali pri vyšetrovaní trestnej činnosti a súdnych konaniach povoľovať otázky, vypočutia a dôkazy týkajúce sa sexuálneho správania obete v minulosti.
- (38) Vzhľadom na zložitosť a závažnosť trestných činov násillia na ženách a domáceho násillia a na potreby obetí v oblasti osobitnej podpory by mali členské štáty zabezpečiť, aby určené orgány poskytovali dodatočnú podporu a predchádzali páchaniu takýchto trestných činov. Dobré predpoklady na plnenie týchto úloh majú vzhľadom na ich expertízu v oblasti diskriminácie na základe pohlavia vnútroštátne subjekty pre rovnaké zaobchádzanie zriadené podľa smerníc Európskeho parlamentu a Rady 2004/113/ES⁸, 2006/54/ES⁹ a 2010/41/EÚ¹⁰. Tieto orgány by okrem toho mali mať právnu spôsobilosť konať pri súdnych konaniach v mene obetí všetkých foriem násillia na ženách alebo domáceho násillia alebo na ich podporu, a to, so súhlasom obetí,

95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Text s významom pre EHP) ([Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1 – 88](#)).

⁸ Smernica Rady 2004/113/ES z 13. decembra 2004 o vykonávaní zásady rovnakého zaobchádzania medzi mužmi a ženami v prístupe k tovaru a službám a k ich poskytovaniu ([Ú. v. EÚ L 373, 21.12.2004, s. 37](#)).

⁹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/54/ES z 5. júla 2006 o vykonávaní zásady rovnosti príležitostí a rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach zamestnanosti a povolania (prepracované znenie) ([Ú. v. EÚ L 204, 26.7.2006, s. 23](#)).

¹⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/41/EÚ zo 7. júla 2010 o uplatňovaní zásady rovnakého zaobchádzania so ženami a mužmi vykonávajúcimi činnosť ako samostatne zárobkovo činné osoby a o zrušení smernice Rady 86/613/EHS ([Ú. v. EÚ L 180, 15.7.2010, s. 1](#)).

vrátane podania žiadosti o odškodnenie a odstránenie nezákonného obsahu online. K tomu by mala patriť aj možnosť konať v mene alebo na podporu viacerých obetí spoločne. S cieľom zaistiť účinné vykonávanie úloh týchto orgánov by im mali členské štáty poskytnúť dostatočné ľudské aj finančné zdroje.

- (39) Niektoré trestné činy, ktorých sa týka táto smernica, predstavujú zvýšené riziko opakovanej, predĺženej alebo dokonca pokračujúcej viktimizácie. Uvedené riziko sa vyskytuje najmä v súvislosti s trestnými činmi, ktorých podstatou je sprístupňovanie materiálu získaného v dôsledku spáchania niektorých trestných činov v oblasti kybernetického násilia veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, keďže takýto materiál je možné jednoducho a rýchlo šíriť v rozsiahlej miere a často sa veľmi zložito odstraňuje. Uvedené riziko zvyčajne pretrváva aj po odsúdení páchateľa. S cieľom účinne zaistiť práva obetí týchto trestných činov by preto členské štáty mali mať povinnosť prijať vhodné opatrenia zamerané na odstránenie predmetného materiálu. Vzhľadom na to, že odstránenie materiálu zo zdroja nemusí byť vždy možné, napríklad z dôvodu právnych alebo praktických ťažkostí spojených s vykonaním alebo vymáhaním príkazu na jeho odstránenie, by mali mať členské štáty okrem toho možnosť stanoviť opatrenia na znemožnenie prístupu k takémuto materiálu.
- (40) Takéto opatrenia by mali zahŕňať najmä udelenie právomoci vnútroštátnym justičným orgánom na vydávanie príkazov poskytovateľom sprostredkovateľských služieb, aby odstránili jednu alebo viac konkrétnych položiek predmetného materiálu, alebo k nim znemožnili prístup. Tieto príkazy by sa mali vydávať na základe dostatočne odôvodnenej a podloženej žiadosti obeť. Vzhľadom na rýchlosť, akou sa dokáže takýto materiál šíriť online, a čas, ktorý môže uplynúť do skončenia trestného konania proti osobám podozrivým zo spáchania príslušných trestných činov, je na účinnú ochranu práv obetí potrebné umožniť za určitých podmienok vydávanie takýchto príkazov prostredníctvom predbežných opatrení, a to aj pred skončením takéhoto trestného konania.
- (41) Všetky takéto opatrenia na odstránenie obsahu alebo znemožnenie prístupu, a najmä vrátane uvedených príkazov, môžu mať vplyv na práva a záujmy iných strán ako obetí, ako sú osoby poskytujúce materiál, poskytovatelia sprostredkovateľských služieb, ktorých služby môžu byť využité, a koncoví používatelia uvedených služieb, ako aj všeobecný záujem. Preto by sa malo zabezpečiť, aby sa uvedené príkazy a iné opatrenia vydávali len transparentným spôsobom a aby sa poskytli primerané záruky, ktorými sa zabezpečí ich obmedzenie len na to, čo je potrebné a primerané, zaručí sa právna istota, všetkým ovplyvneným stranám sa umožní uplatniť právo na účinný súdny prostriedok nápravy podľa vnútroštátneho práva a nastolí sa spravodlivá rovnováha medzi všetkými dotknutými právami a záujmami, a to aj základnými právami všetkých dotknutých strán v súlade s chartou. V konaniach týkajúcich sa predbežných opatrení je osobitne dôležité dôkladné zváženie všetkých predmetných práv a záujmov v jednotlivých prípadoch. Vo všeobecnosti platí, že uvedené príkazy by mali byť vydané pre konkrétno poskytovateľa sprostredkovateľských služieb, ktorý je v najvýhodnejšej pozícii, aby mohol konať, a najmä obmedziť všetky možné negatívne vplyvy na slobodu prejavu a právo na informácie.
- (42) Ustanovenia tejto smernice o príkazoch a iných opatreniach na odstránenie a znemožnenie prístupu k príslušnému materiálu by nemali mať žiadny vplyv na príslušné pravidlá uvedené v nariadení č. XX/YYYY *[navrhované nariadenie o digitálnych službách]*. Uvedené príkazy by mali byť v súlade najmä so zákazom ukladania všeobecných povinností monitorovania alebo aktívneho zisťovania

a s osobitnými požiadavkami uvedeného nariadenia, ktoré sa týkajú príkazov na odstránenie nezákonného obsahu online.

- (43) Vzhľadom na potenciálny význam materiálu, ktorý môže byť predmetom príkazov alebo iných opatrení prijatých podľa tejto smernice na účel odstránenia tohto materiálu alebo znemožnenia prístupu k nemu, pre vyšetrovanie alebo stíhanie príslušných trestných činov podľa trestného práva by sa mali prijať opatrenia, ktorými sa príslušným orgánom umožní v prípade potreby takýto materiál získať alebo zabezpečiť. Uvedené opatrenia by mohli spočívať napríklad v požiadavke, aby príslušní poskytovatelia sprostredkovateľských služieb postúpili materiál uvedeným orgánom alebo ho uchovali na obmedzené obdobie, ktoré nie je dlhšie ako je nevyhnutné. Všetkými týmito opatreniami by sa mala zaistiť bezpečnosť materiálu, pričom tieto opatrenia by sa mali obmedzovať len na to, čo je primerané a v súlade s platnými pravidlami ochrany osobných údajov.
- (44) S cieľom zabrániť sekundárnej viktimizácii by obeť mali mať počas trestného konania možnosť získať odškodnenie. Odškodnenie od páchatel'a by malo mať plnú výšku a jeho horná hranica by nemala byť pevne stanovená. Malo by pokrývať všetku ujmu a traumy spôsobenú obeť a náklady na nápravu škôd, okrem iného vrátane nákladov na terapiu, nákladov vyplývajúcich zo zmeny zamestnania obeť, straty príjmov, duševnej ujmy a morálnych predsudkov v dôsledku porušenia jej dôstojnosti. Vo výške odškodnenia by sa malo prihliadať aj na to, že obeť domáceho násillia môžu byť z dôvodu zaistenia svojej bezpečnosti donútené zmeniť svoj život, čo môže znamenať aj zmenu zamestnania alebo nájdenie nových škôl pre deti, prípadne dokonca aj vytvorenie novej identity.
- (45) Pomoc a podpora obeť násillia na ženách a domáceho násillia by sa mali poskytovať pred začatím trestného konania, v jeho priebehu aj primeraný čas po jeho skončení, napríklad ak je stále potrebná liečba súvisiaca s ťažkými fyzickými alebo psychickými dôsledkami násillia alebo ak je ohrozená bezpečnosť obeť, a to najmä z dôvodu jej výpovede v trestnom konaní.
- (46) Špecializované podporné služby by mali poskytovať podporu obeť všetkých foriem násillia na ženách a domáceho násillia vrátane sexuálneho násillia, mržadenia ženských pohlavných orgánov, núteného manželstva, núteného umelého prerušenia tehotenstva a násillnej sterilizácie, sexuálneho obťažovania a rôznych foriem kybernetického násillia.
- (47) Špecializovaná podpora by mala byť prispôbena osobitným potrebám obeť a nemala by byť podmienená podaním formálneho trestného oznámenia. Takéto služby by sa mohli poskytovať popri všeobecných službách na podporu obeť alebo ako ich integrovaná súčasť, pričom sa tieto všeobecné služby môžu obracať na už existujúce subjekty, ktoré poskytujú špecializovanú podporu. Špecializovanú podporu môžu poskytovať vnútroštátne orgány, organizácie na podporu obeť alebo iné mimovládne organizácie. Mali by sa im poskytovať dostatočné ľudské aj finančné zdroje, a pokiaľ tieto služby poskytujú mimovládne organizácie, členské štáty by mali zabezpečiť, aby im boli poskytnuté primerané finančné prostriedky.
- (48) Obeť domáceho násillia a násillia na ženách zvyčajne potrebujú viacnásobnú ochranu a podporu. Aby služby na riešenie takýchto potrieb fungovali účinne, mali by ich členské štáty poskytovať na jednom mieste alebo ich koordinovať pomocou centrálného kontaktného miesta. Členské štáty by mali k uvedeným službám zabezpečiť online prístup, aby sa na ne mohli obracať aj obeť zo vzdialených regiónov alebo obeť, ktoré sa do týchto centier nemôžu dostaviť osobne. K tomu by malo patriť aj zriadenie

jednotného a aktualizovaného webového sídla, v ktorom sa poskytujú všetky relevantné informácie o dostupnej podpore a ochranných službách, ako aj prístup k nim (jednotný online prístup). Webové sídlo by malo byť navrhnuté tak, aby ho mohli využívať aj osoby so zdravotným postihnutím.

- (49) Špecializované podporné služby vrátane zariadení núdzového bývania a krízových centier pre obeť znásilnenia by sa mali považovať za nevyhnutnosť počas krízových situácií a núdzových stavov, ako aj počas zdravotných kríz. Uvedené služby by mali stále fungovať práve v takých situáciách, keď sa počet prípadov domáceho násillia a násillia na ženách dramaticky zvyšuje.
- (50) Traumatická povaha sexuálneho násillia vrátane znásilnenia si vyžaduje obzvlášť citlivý prístup vyškolených a špecializovaných zamestnancov. Obete tohto druhu násillia potrebujú okamžitú lekársku starostlivosť a posttraumatickú podporu v kombinácii s okamžitým súdnym vyšetrením na získanie dôkazov potrebných na stíhanie. Krízové centrá pre obeť znásilnenia alebo centrá pomoci pre obeť sexuálneho násillia by mali byť dostupné v dostatočnom počte a mali by byť primerane rozložené po celom území jednotlivých členských štátov. Podobne potrebujú cieľenú podporu aj obeť mrzačenia ženských pohlavných orgánov, ktorými sú často dievčatá. Členské štáty by preto mali zabezpečiť poskytovanie špecializovanej podpory prispôsobenej takýmto obeť.
- (51) Obťažovanie na pracovisku sa považuje na základe smerníc 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EÚ za diskrimináciu na základe pohlavia. Keďže sexuálne obťažovanie na pracovisku má závažné negatívne dôsledky pre obeť aj zamestnávateľov, mali by externé poradenské služby obeť aj zamestnávateľom poskytovať poradenstvo týkajúce sa primeraného riešenia takýchto prípadov na pracovisku a právnych prostriedkov nápravy, ktoré má zamestnávateľ k dispozícii na vykázanie páchatel'a z pracoviska a zabezpečenie skorého zmierenia, ak si to obeť želá.
- (52) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa ich linky pomoci prevádzkovali pod číslom harmonizovaným na úrovni EÚ [116016] a toto číslo by mali intenzívne propagovať ako verejné bezplatné číslo s nepretržitou prevádzkou. Súčasťou podpory na tejto linke by malo byť aj krízové poradenstvo a informácie o službách s bezprostredným osobným kontaktom, ako sú zariadenia núdzového bývania, poradenské centrá alebo polícia.
- (53) Kľúčovú úlohu pri ochrane obeť pred násilnými činmi zohrávajú zariadenia núdzového bývania. Okrem poskytovania bezpečného miesta na pobyt by mali zariadenia núdzového bývania poskytovať aj nevyhnutnú podporu týkajúcu sa súvisiacich problémov, ktoré sú spojené so zdravím obeť, ich finančnou situáciou a dobrými životnými podmienkami ich detí a v konečnom dôsledku by mali dokázať pripraviť obeť na samostatný život.
- (54) V záujme účinného riešenia negatívnych dôsledkov na deti ako obeť by mali podporné opatrenia pre deti zahŕňať vekovo primerané psychologické poradenstvo, v prípade potreby doplnené o pediatrickú starostlivosť a mali by sa poskytnúť, hneď ako majú príslušné orgány oprávnené dôvody sa domnievať, že obeťami mohli byť deti vrátane detí ako svedkov násillia. Pri poskytovaní podpory deťským obeť by sa mali v prvom rade zohľadňovať práva dieťaťa stanovené v článku 24 charty.
- (55) V záujme zaistenia bezpečnosti detí počas možných návštev páchatel'a alebo podozrivej osoby, ktorá je nositeľom rodičovských práv a povinností a má právo styku s deťmi, by členské štáty mali zabezpečiť dostupnosť neutrálnych miest pod

dohľadom, ku ktorým patria úrady ochrany alebo starostlivosti o deti, aby sa takéto návštevy mohli uskutočňovať v najlepšom záujme dieťaťa. V prípade potreby by sa mali návštevy uskutočňovať v prítomnosti úradníkov z oblasti sociálno-právnej ochrany detí. Ak je potrebné zabezpečiť prechodné ubytovanie, deti by mali byť prednostne ubytované s nositeľom rodičovských práv a povinností, ktorý nie je páchatelom alebo podozrivou osobou, napríklad so svojou matkou. Vždy je potrebné prihliadať na najlepší záujem dieťaťa.

- (56) Osobitná ochrana a podpora by sa mala poskytnúť obetiam s osobitnými potrebami a skupinám ohrozeným násilím na ženách alebo domácim násilím, ako sú ženy so zdravotným postihnutím, ženy s pobytovým statusom alebo povolením na pobyt v postavení závislej osoby, migrantky bez dokladov, ženy žiadajúce o medzinárodnú ochranu, ženy utekajúce pred ozbrojeným konfliktom, ženy bez domova, ženy s menšinovým rasovým alebo etnickým pôvodom, ženy žijúce vo vidieckych oblastiach, ženy poskytujúce sexuálne služby, zadržané ženy alebo staršie ženy.
- (57) Násiliu na ženách a domácejmu násiliu sú neúmerne vystavené ženy so zdravotným postihnutím, ktoré v jeho dôsledku majú často problém s prístupom k ochranným a podporným opatreniam. Členské štáty by preto mali zaručiť, aby takéto ženy mohli v plnej miere využívať práva stanovené v tejto smernici na rovnoprávnom základe s ostatnými a náležite pamätať na osobitnú zraniteľnosť týchto obetí a ťažkosti, ktorým pravdepodobne budú čeliť pri hľadaní pomoci.
- (58) Členské štáty by mali zabezpečiť prijímanie preventívnych opatrení na boj proti násiliu na ženách a domácejmu násiliu, akými sú napríklad kampane na zvyšovanie informovanosti. Prevencia by takisto mala byť súčasťou formálneho vzdelávania, najmä v podobe väčšieho dôrazu na sexuálnu výchovu a rozvoj sociálno-emocionálnych zručností, empatie a nadväzovania zdravých vzťahov založených na vzájomnom rešpekte.
- (59) Členské štáty by mali prijať opatrenia, ktoré budú predchádzať šíreniu škodlivých rodových stereotypov s cieľom odstrániť predstavy o podriadenosti žien alebo stereotypných rolách žien a mužov. Mohli by k nim patriť aj opatrenia zamerané na to, aby kultúra, zvyky, náboženstvo, tradícia alebo česť neboli dôvodom k obhajobe alebo miernejšiemu postihovaniu trestných činov násilia na ženách alebo domáceho násilia. Vzhľadom na to, že deti sú už od útleho veku vystavené rodovým úlohám, ktoré vytvárajú ich vlastné vnímanie a ovplyvňujú ich akademickú alebo profesijnú voľbu, ako aj očakávania týkajúce sa ich ženskej či mužskej role v živote, je mimoriadne dôležité venovať sa rodovým stereotypom už v rámci vzdelávania a starostlivosti v ranom detstve.
- (60) V záujme identifikácie obetí násilia na ženách a domáceho násilia a získania primeranej podpory by členské štáty mali zaistiť, aby odborníci, ktorí budú s obeťami pravdepodobne prichádzať do styku, boli vyškolení a mali k dispozícii ciele informácie. Takáto odborná príprava by mala zahŕňať riziká zastrašovania, opakovanej a sekundárnej viktimizácie a súvisiacu prevenciu, ako aj dostupnosť opatrení na ochranu a podporu obetí. Aby bolo možné predchádzať prípadom sexuálneho obťažovania na pracovisku a primerane ich riešiť, mala by sa odborná príprava poskytnúť aj osobám vykonávajúcim funkcie dohľadu. Uvedená odborná príprava by sa mala týkať aj posudzovania sexuálneho obťažovania na pracovisku a s ním súvisiacej psychosociálnej bezpečnosti a zdravotných rizík uvedených v smernici

Európskeho parlamentu a Rady 89/391/EHS¹¹. Činnosti odbornej prípravy by mali zahŕňať aj riziko násilia tretích strán. Násilie tretích strán je násilie, ktoré môžu zamestnanci zažívať na pracovisku od inej osoby ako spolupracovníka, ide napríklad o prípady sexuálneho obťažovania zdravotných sestier pacientom.

- (61) Aby sa predišlo nedostatočnému oznamovaniu prípadov, mali by členské štáty pri vypracúvaní odbornej prípravy, najmä pokiaľ ide o škodlivé rodové stereotypy, ale aj v oblasti predchádzania trestným činom, spolupracovať aj s orgánmi presadzovania práva, keďže tie majú zvyčajne úzky kontakt so skupinami ohrozenými násilím a s obetami.
- (62) Mali by sa zaviesť intervenčné programy s cieľom predchádzať riziku (opakovaných) trestných činov násilia na ženách alebo domáceho násilia a na toto riziko zmiernovať. Programy by mali páchatel'ov trestných činov alebo osoby, u ktorých hrozí, že spáchajú trestný čin, viesť najmä k tomu, ako sa v medziľudských vzťahoch správať nenásilným spôsobom a ako zvládať sklony k násilnému správaniu. Programy by mali páchatel'om pomáhať, aby prevzali zodpovednosť za svoje činy a prehodnotili svoje postoje a presvedčenie voči ženám.
- (63) Aby mohli obeť trestných činov kybernetického násilia uvedených v tejto smernici účinne uplatňovať svoje práva na odstránenie nezákonného materiálu v súvislosti s týmito trestnými činmi, mali by členské štáty podporovať spoluprácu medzi poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb. Na účely včasného odhaľovania a účinného odstraňovania takéhoto materiálu a v záujme poskytnutia primeranej pomoci a podpory obetiam takýchto trestných činov by členské štáty takisto mali uľahčiť zavedenie dobrovoľných samoregulačných opatrení alebo využívanie existujúcich opatrení, akými sú kódexy správania, vrátane odhaľovania systematických rizík v súvislosti s týmto kybernetickým násilím, a odbornej prípravy pre zamestnancov, ktorí u poskytovateľov pôsobia v oblasti predchádzania takémuto násiliu a pomoci obetiam.
- (64) Politiky na primerané riešenie násilia na ženách a domáceho násilia možno vypracúvať len na základe komplexných a porovnateľných rozčlenených údajov. S cieľom účinne monitorovať vývoj v členských štátoch a odstrániť problémy vyplývajúce z nedostatku porovnateľných údajov by členské štáty mali pravidelne uskutočňovať prieskumy pomocou harmonizovanej metodiky Komisie (Eurostatu) s cieľom zhromažďovať údaje a zasielať ich Komisii (Eurostatu).
- (65) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa zhromažďované údaje obmedzovali na to, čo je nevyhnutne potrebné v súvislosti s podporou monitorovania prevalencie a trendov v oblasti násilia na ženách a domáceho násilia, a navrhovať nové politické stratégie v tejto oblasti. Spoločne využívané zhromažďované údaje by nemali obsahovať žiadne osobné údaje.
- (66) Každé spracovanie osobných údajov vykonávané podľa tejto smernice vrátane výmeny alebo zasielania osobných údajov zo strany príslušných orgánov by sa malo vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 a smernicami Európskeho parlamentu a Rady 2016/680/EÚ¹² a 2002/58/ES¹³. Každé

¹¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 89/391/EHS z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 29.6.1989, s. 1).

¹² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania,

spracovanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi alebo agentúrami Únie by sa malo vykonávať v súlade s nariadeniami Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725¹⁴, 2018/1727¹⁵ a 2016/794¹⁶, prípadne s akýmikoľvek inými platnými pravidlami Únie v oblasti ochrany údajov.

- (67) V smernici 2011/93/EÚ sa stanovujú trestné činy týkajúce sa sexuálneho zneužívania detí. S cieľom zabezpečiť súlad s touto smernicou, pokiaľ ide o trestný čin znásilnenia, by sa mal zabezpečiť rovnaký stupeň ochrany detí, ktoré dosiahli vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, a by sa mal vymedziť konkrétny trestný čin, pokiaľ ide o deti, ktoré nedosiahli vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity. Smernica 2011/93/EÚ by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť.
- (68) Keďže cieľ tejto smernice, ktorým je predchádzať násiliu na ženách a domácejmu násiliu a boj proti nemu v celej únii na základe spoločných minimálnych pravidiel, nemožno uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, avšak z dôvodu rozsahu a dôsledkov predpokladaných opatrení ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v uvedenom článku neprekračuje táto smernica rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (69) [V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.] ALEBO [V súlade s článkom 3 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko [listom z ...] oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.]
- (70) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu.
- (71) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1725 sa uskutočnili konzultácie s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý [XX. XX. 2022] vydal svoje stanovisko,

odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV ([Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89](#)).

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

¹⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES ([Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39](#)).

¹⁵ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1727 zo 14. novembra 2018 o Agentúre Európskej únie pre justičnú spoluprácu v trestných veciach (Eurojust) a o nahradení a zrušení rozhodnutia Rady 2002/187/SVV ([Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 138](#)).

¹⁶ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV ([Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53](#)).

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú pravidlá na predchádzanie násiliu na ženách a domácejmu násiliu a na boj proti nemu. Stanovujú sa v nej minimálne pravidlá týkajúce sa:

- a) vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti sexuálneho vykorisťovania žien a detí a počítačovej kriminality;
- b) práv obetí všetkých foriem násilia na ženách alebo domáceho násilia pred trestným konaním, počas neho alebo po ňom;
- c) ochrany a podpory obetí.

Článok 2

Obete vystavené zvýšenému riziku násilia a osobitným rizikám

- 1. Pri vykonávaní opatrení podľa tejto smernice členské štáty zohľadnia zvýšené riziko násilia, ktorému obete diskriminácie čelia na základe kombinácie pohlavia a iných dôvodov, aby sa uspokojili ich potreby zvýšenej ochrany a podpory, ako sa stanovuje v článku 18 ods. 4, článku 27 ods. 5 a článku 37 ods. 7.
- 2. Členské štáty zabezpečia, aby sa pri uplatňovaní tejto smernice venovala osobitná pozornosť riziku zastrašovania, odvety, sekundárnej a opakovanej viktimizácie a potrebe chrániť dôstojnosť a fyzickú integritu obetí.

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Táto smernica sa vzťahuje na tieto trestné činy:

- a) trestné činy uvedené v kapitole 2;
- b) činy násilia na ženách alebo domáce násilie, ktoré sú klasifikované ako trestné činy podľa iných nástrojov práva Únie;
- c) akékoľvek iné činy násilia na ženách alebo domáce násilie, ktoré sú klasifikované ako trestné činy podľa vnútroštátneho práva.

Článok 4

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „násilie na ženách“ je rodovo motivované násilie, ktoré je nasmerované proti žene alebo dievčaťu, pretože je ženou alebo dievčaťom, alebo ktoré neúmerne postihuje ženy alebo dievčatá, vrátane všetkých činov takéhoto násilia, ktoré majú alebo môžu mať za následok telesnú, sexuálnu, duševnú, ale aj ekonomickú ujmu alebo utrpenie vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, nátlaku alebo svojvoľného zbavenia slobody, či už vo verejnom alebo súkromnom živote;
- b) „domáce násilie“ sú všetky násilné činy, ktoré majú alebo môžu mať za následok telesnú, sexuálnu, duševnú, ale aj ekonomickú ujmu alebo utrpenie, ktoré sa vyskytujú v rámci rodiny alebo domácnosti bez ohľadu na biologické alebo právne rodinné väzby, alebo medzi bývalými alebo súčasnými manželmi alebo partnermi bez ohľadu na to, či páchatel má alebo mal spoločné bydlisko s obeťou;
- c) „obeť“ je každá osoba bez ohľadu na pohlavie alebo rod, pokiaľ nie je uvedené inak, ktorá utrpela ujmu priamo spôsobenú násilnými činmi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, vrátane detí ako svedkov takéhoto násilia;
- d) „kybernetické násilie“ je akýkoľvek násilný čin, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, ktorý bol sčasti alebo úplne spáchaný, ktorému bolo napomáhané alebo ktorý nadobudol závažnejší charakter za použitia informačných a komunikačných technológií;
- e) „informačné a komunikačné technológie“ sú všetky technologické nástroje a zdroje používané na digitálne ukladanie, vytváranie, zdieľanie alebo výmenu informácií vrátane inteligentných telefónov, počítačov, sociálnych sietí a iných mediálnych aplikácií a služieb;
- f) „poskytovatelia sprostredkovateľských služieb“ sú poskytovatelia služieb vymedzených v článku 2 písm. f) nariadenia *Európskeho parlamentu a Rady*¹⁷ (EÚ) RRRR/XXX [*nariadenie o jednotnom trhu s digitálnymi službami*];
- g) „sexuálne obťažovanie na pracovisku“ je akákoľvek forma nechceného verbálneho, neverbálneho alebo fyzického konania sexuálnej povahy, ku ktorému dochádza v priebehu výkonu zamestnania, povolania a samostatnej zárobkovej činnosti, ktoré s ním súvisí alebo z neho vyplýva, a ktorého úmyslom alebo následkom je narušenie dôstojnosti obete, najmä vytváraním zstrašujúceho, nepriateľského, ponižujúceho, zneuctvujúceho alebo urážlivého prostredia;
- h) „dieťa“ je každá osoba mladšia ako 18 rokov;
- i) „vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity“ je vek, pod ktorého hranicou je podľa vnútroštátneho práva zakázané zapájať sa do sexuálnych aktivít s dieťaťom;
- j) „závislá osoba“ je dieťa obete alebo akákoľvek osoba iná ako páchatel alebo podozrivá osoba, ktorá žije v spoločnej domácnosti s obeťou a ktorej obeť poskytuje starostlivosť a podporu.

¹⁷ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) YYYY/XXX o jednotnom trhu s digitálnymi službami (Ú. v. EÚ L...).

KAPITOLA 2

TRESTNÉ ČINY TÝKAJÚCE SA SEXUÁLNEHO VYKORISŤOVANIA ŽIEN A DETÍ A POČÍTAČOVEJ KRIMINALITY

Článok 5 Znásilnenie

1. Členské štáty zabezpečia, aby bolo ako trestný čin postihnuteľné toto úmyselné konanie:
 - a) účasť so ženou na akomkoľvek vaginálnom, análnom alebo orálnom preniknutí sexuálneho charakteru akoukoľvek časťou tela alebo akýmkoľvek predmetom bez jej súhlasu;
 - b) prinútenie ženy zapojiť sa s inou osobou na akomkoľvek vaginálnom, análnom alebo orálnom preniknutí sexuálneho charakteru s akoukoľvek časťou tela alebo akýmkoľvek predmetom bez jej súhlasu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa konanie bez súhlasu chápalo ako konanie, ktoré sa vykoná bez dobrovoľného súhlasu ženy alebo keď žena nie je schopná prejsť slobodnú vôľu z dôvodu jej telesného alebo duševného stavu, čím sa zneužije jej neschopnosť prejsť slobodnú vôľu, napríklad v stave bezvedomia, intoxikácie, spánku, choroby, ujmy na zdraví alebo zdravotného postihnutia.
3. Súhlas možno počas činu kedykoľvek odvolať. Absenciu súhlasu nemožno vyvrátiť výlučne mlčaním ženy, verbálnym či telesným nevyjadrením odporu alebo sexuálnym správaním v minulosti.

Článok 6 Mrzačenie ženských pohlavných orgánov

Členské štáty zabezpečia, aby sa toto úmyselné konanie považovalo za trestný čin:

- a) odstránenie, infibulácia alebo vykonanie akéhokoľvek iného zmrzačenia celých alebo akejkoľvek časti veľkých pyskov, malých pyskov alebo klitorisu;
- b) donútenie ženy alebo dievčaťa podstúpiť ktorýkoľvek zo zákrokov uvedených v písmene a) alebo zadováženie takéhoto zákroku.

Článok 7 Zdieľanie intímneho alebo zmanipulovaného materiálu bez súhlasu

Členské štáty zabezpečia, aby bolo ako trestný čin postihnuteľné toto úmyselné konanie:

- a) sprístupňovanie intímnych obrázkov, videí alebo iného materiálu zobrazujúceho sexuálne aktivity inej osoby veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií bez súhlasu danej osoby;

- b) výroba obrázkov, videí alebo iného materiálu, ktoré vytvárajú dojem, že sa iná osoba zapája do sexuálnych aktivít, manipulácia s takýmito obrázkami, videami alebo iným materiálom a ich následné sprístupnenie veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií bez súhlasu danej osoby;
- c) vyhrážanie sa konaním uvedeným v písmenách a) a b) s cieľom donútiť inú osobu, aby vykonala určitý čin, súhlasila s ním alebo sa zdržala jeho vykonania.

Článok 8

Kybernetické nebezpečné prenasledovanie

Členské štáty zabezpečia, aby bolo ako trestný čin postihnuteľné toto úmyselné konanie:

- a) pretrvávajúce ohrozovanie alebo zastráňovanie inej osoby prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ktoré spôsobuje, že sa táto osoba obáva o vlastnú bezpečnosť alebo že sa táto osoba obáva o bezpečnosť závislých osôb;
- b) neustále sledovanie inej osoby bez jej súhlasu alebo zákonného oprávnenia tak konať, a to prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, s cieľom sledovať alebo monitorovať pohyby a aktivity tejto osoby;
- c) sprístupnenie materiálu obsahujúceho osobné údaje inej osoby veľkému počtu koncových používateľov bez jej súhlasu prostredníctvom informačných a komunikačných technológií s cieľom podnietiť týchto koncových používateľov k tomu, aby tejto osobe spôsobili telesnú alebo značnú duševnú ujmu.

Článok 9

Kybernetické obťažovanie

Členské štáty zabezpečia, aby bolo ako trestný čin postihnuteľné toto úmyselné konanie:

- a) iniciovanie útoku s tretími stranami nasmerovaného voči inej osobe sprístupnením ohrozujúceho alebo urážlivého materiálu veľkému počtu koncových používateľov prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ktorého následkom je spôsobenie značnej duševnej ujmy napadnutej osobe;
- b) účasť s tretími stranami na útokoch uvedených v písmene a).

Článok 10

Kybernetické podnecovanie k násiliu alebo nenávisti

Členské štáty zabezpečia, aby úmyselné podnecovanie k násiliu alebo nenávisti nasmerované proti skupine osôb alebo členovi takejto skupiny vymedzenej podľa pohlavia alebo rodu šírením verejného materiálu obsahujúceho takéto podnecovanie prostredníctvom informačných a komunikačných technológií bolo postihnuteľné ako trestný čin.

Článok 11

Podnecovanie, napomáhanie a navádzanie a pokus

1. Členské štáty zabezpečia, aby podnecovanie na spáchanie trestných činov uvedených v článkoch 5 až 9, napomáhanie pri takých trestných činoch a navádzanie na ne bolo postihnuteľné ako trestný čin.

2. Členské štáty zabezpečia, aby pokus o spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 5 a 6 bol postihnuteľný ako trestný čin.

Článok 12

Sankcie

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa trestné činy uvedené v článkoch 5 až 11 trestali účinnými, primeranými a odrádzajúcimi trestnými sankciami.
2. Členské štáty zabezpečia, aby bol trestný čin uvedený v článku 5 potrestaný trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej osem rokov a najmenej 10 rokov, ak bol trestný čin spáchaný za prítiažujúcich okolností uvedených v článku 13.
3. Členské štáty zabezpečia, aby sa páchatel' trestného činu uvedeného v článku 5, ktorý bol už predtým odsúdený za trestné činy rovnakej povahy, povinne zúčastňoval na intervenčnom programe uvedenom v článku 38.
4. Členské štáty zabezpečia, aby bol trestný čin uvedený v článku 6 potrestaný trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej päť rokov a najmenej sedem rokov, ak bol trestný čin spáchaný za prítiažujúcich okolností uvedených v článku 13.
5. Členské štáty zabezpečia, aby boli trestné činy uvedené v článkoch 8 a 10 potrestané trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej dva roky.
6. Členské štáty zabezpečia, aby boli trestné činy uvedené v článkoch 7 a 9 potrestané trestom odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej jeden rok.

Článok 13

Prítiažujúce okolnosti

Ak nasledujúce okolnosti nie sú už súčasťou skutkovej podstaty trestných činov uvedených v článkoch 5 až 10, členské štáty zabezpečia, aby sa mohli považovať za prítiažujúce okolnosti v súvislosti s uvedenými trestnými činmi:

- a) trestný čin alebo iný trestný čin násilia na ženách alebo domáceho násilia bol spáchaný opakovane;
- b) trestný čin bol spáchaný na osobe, ktorá je zraniteľnou osobou z dôvodu osobitných okolností, ako je závislosť alebo stav telesného, mentálneho, intelektuálneho alebo zmyslového postihnutia, alebo žijúcej v ústave;
- c) trestný čin bol spáchaný na dieťati;
- d) trestný čin bol spáchaný v prítomnosti dieťaťa;
- e) trestný čin bol spáchaný dvoma alebo viacerými i osobami konajúcimi spoločne;
- f) trestnému činu predchádzalo alebo ho sprevádzalo použitie extrémneho násilia;
- g) trestný čin bol spáchaný za použitia alebo hrozby použitia zbrane;
- h) trestný čin bol spáchaný za použitia alebo hrozby použitia sily, alebo nátlakom;
- i) trestný čin mal za následok smrť alebo samovraždu obete alebo vážnu telesnú alebo duševnú ujmu obete;

- j) páchateľ bol už v minulosti odsúdený za trestný čin rovnakej povahy;
- k) trestný čin bol spáchaný na bývalej(-om) alebo súčasnej(-om) manželke/manželovi alebo partnerke/partnerovi;
- l) trestný čin bol spáchaný rodinným príslušníkom alebo osobou žijúcou v spoločnej domácnosti s obeťou;
- m) trestný čin bol spáchaný zneužitím uznaného postavenia dôvery, autority alebo vplyvu;
- n) trestný čin bol nafilmovaný, nafotografovaný alebo inak zaznamenaný a tento materiál bol sprístupnený páchateľom;
- o) trestný čin bol spáchaný prinútením obete požiť drogy, alkohol alebo iné omamné látky alebo byť pod vplyvom drog, alkoholu alebo iných omamných látok.

Článok 14

Právomoc

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na určenie svojej právomoci vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 5 až 11, ak:
 - a) bol trestný čin spáchaný úplne alebo čiastočne na ich území;
 - b) bol trestný čin spáchaný ich štátnym príslušníkom.
2. Členský štát informuje Komisiu, keď sa rozhodne rozšíriť svoju právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 5 až 11 spáchaným mimo jeho územia, ak nastala jedna z týchto situácií:
 - a) trestný čin bol spáchaný na jednom z jeho štátnych príslušníkov alebo osobe, ktorá má obvyklý pobyt na jeho území;
 - b) páchateľ má obvyklý pobyt na jeho území.
3. Členské štáty zabezpečia, aby ich právomoc stanovená vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 7 až 10 zahŕňala situácie, keď je trestný čin spáchaný prostredníctvom informačných a komunikačných technológií, ku ktorým bol zabezpečený prístup z ich územia, bez ohľadu na to, či sa poskytovateľ sprostredkovateľských služieb nachádza na ich území alebo nie.
4. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. b) každý členský štát zabezpečí, aby jeho právomoc nebola podmienená tým, že činy sú postihnutelné ako trestné činy v krajine, v ktorej boli spáchané.
5. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. b) členské štáty zabezpečia, aby vykonávanie ich právomoci nebolo podmienené tým, že trestné stíhanie možno začať len na základe oznámenia podaného obeťou v mieste spáchania trestného činu alebo na základe oznámenia zo strany štátu, na území ktorého bol trestný čin spáchaný.

Článok 15

Premlčacie lehoty

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na stanovenie premlčacej lehoty, ktorá umožní, aby bolo na účely vyšetrovania, trestného stíhania, súdneho konania a vydania súdneho rozhodnutia v súvislosti s trestnými činmi uvedenými v článkoch 5 až 11 k dispozícii dostatočne dlhé obdobie po spáchaní týchto trestných činov.

2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na stanovenie premlčacej lehoty pre trestné činy uvedené v článku 5 v trvaní najmenej 20 rokov od spáchania trestného činu.
3. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na stanovenie premlčacej lehoty pre trestné činy uvedené v článku 6 v trvaní najmenej 10 rokov od spáchania trestného činu.
4. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na stanovenie premlčacej lehoty pre trestné činy uvedené v článkoch 7 a 9 v trvaní najmenej päť rokov od skončenia trestného činu alebo od okamihu, keď sa o ňom obeť dozvedela.
5. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na stanovenie premlčacej lehoty pre trestné činy uvedené v článkoch 8 a 10 v trvaní najmenej sedem rokov od skončenia trestného činu alebo od okamihu, keď sa o ňom obeť dozvedela.
6. Ak je obeťou dieťa, premlčacia lehota začína plynúť najskôr po tom, ako obeť dosiahne vek 18 rokov.

KAPITOLA 3

OCHRANA OBETÍ A PRÍSTUP K SPRAVODLIVOSTI

Článok 16

Oznamovanie násilia na ženách alebo domáceho násilia

1. Okrem práv obetí pri podávaní trestného oznámenia podľa článku 5 smernice 2012/29/EÚ členské štáty zabezpečia, aby obeť mohli príslušným orgánom ľahko a prístupne oznamovať trestné činy násilia na ženách alebo domáceho násilia. To zahŕňa možnosť oznamovať trestné činy online alebo prostredníctvom iných informačných a komunikačných technológií vrátane možnosti predložiť dôkazy, najmä pokiaľ ide o oznamovanie trestných činov kybernetického násilia.
2. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie, aby každá osoba, ktorá má poznatky alebo dôvodné podozrenie, že došlo k trestným činom násilia na ženách alebo domáceho násilia alebo že možno očakávať ďalšie násilné činy, to oznámila príslušným orgánom.
3. Členské štáty zabezpečia, aby pravidlá ochrany dôverných informácií uložené vnútroštátnymi právnymi predpismi príslušným odborníkom, ako sú zdravotnícki pracovníci, nepredstavovali prekážku pre ich oznamovanie príslušným orgánom, ak majú opodstatnené dôvody domnievať sa, že existuje bezprostredné riziko, že osobe bude spôsobená vážna telesná ujma z dôvodu, že je obeťou niektorého z trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Ak je obeťou dieťa, príslušní odborníci majú možnosť oznámiť to príslušným orgánom, ak majú opodstatnené dôvody domnievať sa, že bol spáchaný závažný násilný čin, na ktorý sa vzťahuje táto smernica, alebo že možno očakávať ďalšie závažné násilné činy.
4. Ak trestné činy násilia na ženách alebo domáceho násilia oznámia deti, členské štáty zabezpečia, aby postupy oznamovania boli bezpečné, dôverné, navrhnuté a prístupné spôsobom prispôbeným ich veku a vyspelosti. Ak sa trestný čin týka nositeľa rodičovských práv a povinností, členské štáty by mali zabezpečiť, aby oznamovanie nebolo podmienené súhlasom tejto osoby.

5. Členské štáty zabezpečia, aby príslušným orgánom, ktoré prichádzajú do kontaktu s obeťou oznamujúcou trestné činy násilia na ženách alebo domáceho násilia, bolo zakázané odovzdať príslušným migračným orgánom osobné údaje týkajúce sa pobytového statusu obete, pokiaľ nebude ukončené aspoň prvé individuálne posúdenie uvedené v článku 18.

Článok 17

Vyšetrovanie a trestné stíhanie

1. Členské štáty zabezpečia, aby osoby, útvary alebo orgány, ktoré vyšetrujú a stíhajú násilie na ženách alebo domáce násilie, mali dostatočné odborné znalosti a účinné vyšetrovacie nástroje na účinné vyšetrovanie a stíhanie takýchto trestných činov, najmä na zhromažďovanie, analýzu a zabezpečovanie elektronických dôkazov v prípadoch kybernetického násilia.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa oznámené trestné činy násilia na ženách alebo domáceho násilia bezodkladne spracovali a odovzdali príslušným orgánom na účely trestného stíhania a vyšetrovania.
3. Príslušné orgány bezodkladne a účinne zaznamenávajú a vyšetria obvinenia z násilia na ženách alebo domáceho násilia a zabezpečia, aby bolo vo všetkých prípadoch podané formálne trestné oznámenie.
4. Príslušné orgány bezodkladne postúpia obeť príslušným zdravotníckym pracovníkom alebo podporným službám uvedeným v článkoch 27, 28 a 29 s cieľom pomôcť pri zabezpečovaní dôkazov, najmä v prípadoch sexuálneho násilia, keď chce obeť vzniesť obvinenie a takéto služby využiť.
5. Vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článku 5 nezávisí od oznámenia alebo obvinenia zo strany obete alebo jej zástupcu a trestné konanie pokračuje aj v prípade späťvzatia takéhoto oznámenia alebo obvinenia.

Článok 18

Individuálne posúdenie s cieľom identifikovať potrebu ochrany obetí

1. V rámci individuálneho posúdenia, ktoré sa má vykonať podľa článku 22 smernice 2012/29/EÚ, členské štáty zabezpečia, aby sa v prípade obetí, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, posúdili dodatočné prvky stanovené v odsekoch 2 až 7 tohto článku.
2. Toto individuálne posúdenie sa začne po prvom kontakte obete s príslušnými orgánmi. Príslušné justičné orgány najneskôr pri začatí trestného konania overia, či sa posúdenie vykonalo. Ak tomu tak nie je, napravia situáciu tým, že posúdenie vykonajú čo najskôr.
3. Individuálne posúdenie je zamerané na riziko, ktoré predstavuje páchateľ alebo podozrivá osoba vrátane rizika opakovaného násilia, rizika ujmy na zdraví, použitia zbraní, rizika vyplývajúceho zo skutočnosti, že páchateľ alebo podozrivá osoba žijú s obeťou, resp. že páchateľ alebo podozrivá osoba zneužívajú drogy alebo alkohol, rizika zneužívania detí, problémov s duševným zdravím alebo správania spočívajúceho v nebezpečnom prenasledovaní.
4. V posúdení sa zohľadnia individuálne okolnosti obete vrátane toho, či obeť zažila diskrimináciu na základe kombinácie pohlavia a iných dôvodov, a preto čelí zvýšenému riziku násilia, ako aj jej vlastný opis a posúdenie situácie. Vykonáva sa

v najlepšom záujme obeť, pričom sa osobitná pozornosť venuje potrebe zabrániť sekundárnej alebo opakovanej viktimizácii.

5. Členské štáty zabezpečia, aby sa na základe individuálneho posúdenia prijali primerané ochranné opatrenia, ako napríklad:
 - a) opatrenia uvedené v článkoch 23 a 24 smernice 2012/29/EÚ;
 - b) vydanie mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu a obmedzujúcich kontakt alebo ochranných príkazov podľa článku 21 tejto smernice;
 - c) ďalšie opatrenia na zvládanie správania páchateľa alebo podozrivej osoby, najmä podľa článku 38 tejto smernice.
6. Individuálne posúdenie sa vykonáva v spolupráci so všetkými relevantnými príslušnými orgánmi v závislosti od štádia konania a príslušnými podpornými službami, ako sú centrá na ochranu obetí a zariadenia núdzového bývania pre ženy, sociálne služby a zdravotnícki pracovníci.
7. Príslušné orgány v pravidelných intervaloch aktualizujú individuálne posúdenie s cieľom zabezpečiť, aby ochranné opatrenia súviseli so súčasnou situáciou obeť. Zahŕňa to posúdenie toho, či je ochranné opatrenia, najmä podľa článku 21, potrebné upraviť alebo prijať.
8. Predpokladá sa, že závislé osoby obeť majú osobitné potreby ochrany bez toho, aby sa podrobili posúdeniu uvedenému v odsekoch 1 až 6.

Článok 19

Individuálne posúdenie potrieb podpory obeť

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány pri zohľadnení individuálneho posúdenia uvedeného v článku 18 posúdili individuálne potreby podpory obeť a jej závislej osoby, ako sa stanovuje v kapitole 4.
2. Na individuálne posúdenie potrieb podpory podľa odseku 1 tohto článku sa uplatňuje článok 18 ods. 4 a 7.

Článok 20

Postúpenie podporným službám

1. Ak sa v posúdeniach uvedených v článkoch 18 a 19 zistí potreba osobitnej podpory alebo ochrany alebo ak obeť požiada o podporu, členské štáty zabezpečia, aby podporné služby nadviazali s obeťami kontakt s cieľom poskytnúť im podporu.
2. Príslušné orgány reagujú na žiadosti o ochranu a podporu včas a koordinovane.
3. V prípade potreby musia mať možnosť postúpiť detské obeť vrátane svedkov podporným službám bez predchádzajúceho súhlasu nositeľa rodičovských práv a povinností.
4. Členské štáty zabezpečia prenos príslušných osobných údajov týkajúcich sa obeť a jej situácie príslušným podporným službám, ak je to potrebné na zabezpečenie toho, aby obeť bola poskytnutá primeraná podpora a ochrana. Prenos týchto údajov je dôverný.
5. Podporné služby uchovávajú osobné údaje tak dlho, ako je potrebné na poskytovanie podporných služieb, a v žiadnom prípade nie dlhšie ako 12 mesiacov od posledného kontaktu medzi podpornou službou a obeťou.

Článok 21

Mimoriadne príkazy brániace kontaktu, obmedzujúce kontakt a ochranné príkazy

1. Členské štáty zabezpečia, aby v situáciách bezprostredného ohrozenia zdravia alebo bezpečnosti obete alebo od nej závislej osoby príslušné orgány vydali príkazy adresované páchateľovi násilia alebo osobe podozrivej z násilia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, aby opustili obydlie obete alebo od nej závislých osôb na dostatočne dlhé obdobie a zakázali páchateľovi alebo podozrivej osobe vstup do obydlia alebo na pracovisko obete alebo akýkoľvek kontakt s obeťou alebo od nej závislými osobami. Takéto príkazy majú okamžitý účinok a nie sú závislé od toho, či obeť trestný čin oznámi.
2. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány mohli vydávať obmedzujúce alebo ochranné opatrenia s cieľom poskytnúť dlhodobú ochranu obetiam alebo od nich závislým osobám pred akýmkoľvek násilnými činmi, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, vrátane zákazu alebo obmedzenia určitého nebezpečného správania páchateľa alebo podozrivej osoby.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné orgány informovali obeť o možnosti požiadať o vydanie mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu a obmedzujúcich kontakt alebo ochranných príkazov, ako aj o možnosti požiadať o cezhraničné uznanie ochranných príkazov podľa smernice 2011/99/EÚ alebo nariadenia (EÚ) č. 606/2013.
4. Každé porušenie mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu alebo obmedzujúcich kontakt a ochranných príkazov podlieha účinným, primeraným a odrádzajúcim trestným alebo iným právnym sankciám.
5. Tento článok neukladá členským štátom povinnosť, aby upravili svoje vnútroštátne systémy, pokiaľ ide o kvalifikáciu mimoriadnych príkazov brániacich kontaktu a ochranných príkazov ako patriacich do trestného, občianskeho alebo správneho práva.

Článok 22

Ochrana súkromného života obete

Bez toho, aby bolo dotknuté právo na obhajobu, členské štáty zabezpečia, aby pri vyšetrovaní trestných činov a v súdnych konaniach neboli povolené otázky, zisťovania ani dôkazy týkajúce sa sexuálneho správania obete v minulosti ani iných aspektov súkromného života obete, ktoré s tým súvisia.

Článok 23

Usmernenia pre orgány presadzovania práva a justičné orgány

Členské štáty vydajú príslušným orgánom činným v trestnom konaní usmernenia, vrátane usmernení týkajúcich sa prokuratúry a súdnictva, ktoré sa týkajú prípadov násilia na ženách alebo domáceho násilia. Tieto usmernenia sa týkajú týchto oblastí:

- a) ako zabezpečiť riadnu identifikáciu všetkých foriem takéhoto násilia;
- b) ako vykonávať individuálne posúdenie podľa článkov 18 a 19;

- c) ako zaobchádzať s obeťami spôsobom zohľadňujúcim traumy a rodové hľadisko a ohľaduplným voči deťom;
- d) ako zabezpečiť, aby sa konanie viedlo tak, aby sa zabránilo sekundárnej alebo opakovanej viktimizácii;
- e) ako uspokojiť potreby zvýšenej ochrany a podpory obetí, ktoré zažívajú diskrimináciu na základe kombinácie pohlavia a iných dôvodov;
- f) ako sa vyhnúť rodovým stereotypom;
- g) ako postúpiť obeť podporným službám, zabezpečiť primerané zaobchádzanie s obeťami a riešenie prípadov násillia na ženách alebo domáceho násillia.

Článok 24

Úloha vnútroštátnych orgánov a subjektov pre rovnaké zaobchádzanie

1. Členské štáty určlia príslušný orgán alebo orgány a prijímú opatrenia potrebné na to, aby uvedené orgány vykonávali tieto úlohy:
 - a) poskytovanie nezávislej pomoci a poradenstva obeťam násillia na ženách a domáceho násillia;
 - b) uverejňovanie nezávislých správ a vypracúvanie odporúčaní o akejkoľvek otázke, ktorá sa vzťahuje na takéto formy násillia;
 - c) výmena dostupných informácií s príslušnými európskymi subjektami, ako je Európsky inštitút pre rodovú rovnosť.

Uvedené subjekty môžu byť súčasťou subjektov pre rovnaké zaobchádzanie zriadených podľa smerníc 2004/113/ES, 2006/54/ES a 2010/41/EÚ.

2. Členské štáty zabezpečlia, aby subjekty uvedené v odseku 1 mohli konať v súdnych konaniach v mene alebo na podporu jednej alebo viacerých obetí násillia na ženách alebo domáceho násillia, so súhlasom obetí, a to aj pokiaľ ide o žiadosť o odškodnenie uvedené v článku 26 a odstránenie online obsahu uvedené v článku 25.

Článok 25

Opatrenia na odstránenie určitého online materiálu

1. Členské štáty prijímú opatrenia potrebné na zabezpečenie okamžitého odstránenia materiálu uvedeného v článku 7 písm. a) a b), článku 8 písm. c) a článkoch 9 a 10. Uvedené opatrenia zahŕňajú možnosť, aby ich príslušné justičné orgány na žiadosť obeť vydali právne záväzné príkazy na odstránenie takéhoto materiálu alebo na znemožnenie prístupu k takémuto materiálu adresované príslušným poskytovateľom sprostredkovateľských služieb.
2. Členské štáty zabezpečlia, aby sa príkazy uvedené v odseku 1 mohli vydať v konaniach o nariadení predbežného opatrenia, a to aj pred ukončením akéhokoľvek trestného konania týkajúceho sa trestných činov uvedených v článku 7 písm. a) a b), článku 8 písm. c), článkoch 9 alebo 10, ak sa justičný orgán konajúci vo veci domnieva, že:
 - a) mu boli predložené dostatočné dôkazy na odôvodnenie záveru, že konanie uvedené v článku 7 písm. a) a b), článku 8 písm. c), článku 9 alebo článku 10 sa

pravdepodobne uskutočnilo vo vzťahu k žiadateľovi a že materiál, ktorý je predmetom žiadosti, predstavuje materiál, na ktorý sa odkazuje v uvedených článkoch;

- b) odstránenie tohto materiálu je nevyhnutné na to, aby sa predišlo značnej ujme obeti alebo aby sa značná ujma obeti obmedzila;
 - c) práva a záujmy iných zainteresovaných strán spojené s možným odstránením nie sú také, aby prevýšili práva a záujmy obete spojené s odstránením.
3. Členské štáty zabezpečia, aby príkazy uvedené v odseku 1 a 2 boli platné počas primeraného obdobia nepresahujúceho jeden rok, s výhradou predĺženia o ďalšie primerané obdobie, na žiadosť obete, ak justičný orgán, ktorý vo veci koná, usúdi, že podmienky odseku 2 sú naďalej splnené. Členské štáty však zabezpečia, aby sa v prípade, že sa trestné konanie týkajúce sa trestných činov uvedených v článku 7 písm. a) a b), článku 8 písm. c), článku 9 alebo článku 10 ukončí bez toho, aby sa zistilo, že bol takýto trestný čin spáchaný, zrušila platnosť príkazov a aby bol o tom informovaný dotknutý poskytovateľ sprostredkovateľských služieb.
4. Členské štáty zabezpečia, aby sa príkazy a iné opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2 prijímali na základe transparentných postupov a aby podliehali primeraným zárukám, najmä s cieľom zabezpečiť, aby sa tieto príkazy a iné opatrenia obmedzili na to, čo je nevyhnutné a primerané, a aby sa riadne zohľadnili práva a záujmy všetkých zúčastnených strán.
5. Členské štáty zabezpečia, aby dotknutí poskytovatelia sprostredkovateľských služieb prípadne informovali koncových používateľov príslušných služieb o dôvodoch odstránenia materiálu alebo znemožnenia prístupu k nemu na základe príkazov alebo iných opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 a aby títo koncoví používatelia mali prístup k súdnym prostriedkom nápravy.
6. Členské štáty zabezpečia, aby odstránenie materiálu alebo znemožnenie prístupu k nemu na základe príkazov alebo iných opatrení uvedených v odsekoch 1 a 2 nebránilo príslušným orgánom získať alebo zabezpečiť dôkazy potrebné na vyšetrovanie a stíhanie trestných činov uvedených v článku 7 písm. a) a b), článku 8 písm. c), článku 9 alebo článku 10.

Článok 26

Odškodnenie od páchatel'ov

- 1. Členské štáty zabezpečia, aby obete mali právo požadovať od páchatel'ov úplné odškodnenie za škody vyplývajúce zo všetkých foriem násilia na ženách alebo domáceho násilia.
- 2. Členské štáty zabezpečia, aby obete mohli rozhodnutie o odškodnení získať v priebehu trestného konania.
- 3. Odškodnenie uvedie obete do stavu, v ktorom by sa nachádzali, ak by k trestnému činu nedošlo, pričom sa zohľadní závažnosť dôsledkov pre obeť. Odškodnenie nesmie byť obmedzené stanovením hornej hranice.
- 4. Škoda zahŕňa náklady na služby zdravotnej starostlivosti, podporné služby, rehabilitáciu, stratu príjmu a iné primerané náklady, ktoré vznikli v dôsledku trestného činu alebo na zvládnutie jeho následkov. Výška náhrady priznanej za spôsobenú škodu takisto kompenzuje telesnú a duševnú ujmu a morálnu ujmu.

5. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na odškodnenie nesmie byť kratšia ako päť rokov od spáchania trestného činu.
- V prípade sexuálneho násilia nesmie byť premlčacia lehota kratšia ako 10 rokov.
- Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na odškodnenie za trestné činy uvedené v článku 7 začína plynúť po tom, ako obeť nadobudne vedomosť o existencii trestného činu.
- Premlčacia lehota nezačne plynúť, pokiaľ páchatel' a obeť zdieľajú spoločnú domácnosť. Okrem toho, ak je obeťou dieťa, premlčacia lehota začína plynúť najskôr po tom, ako obeť dosiahne vek 18 rokov.
- Premlčacia lehota sa preruší alebo pozastaví počas trvania prebiehajúceho súdneho konania týkajúceho sa trestného činu.

KAPITOLA 4

PODPORA PRE OBETE

Článok 27

Špecializovaná podpora pre obeť

1. Členské štáty zabezpečia, aby pre obeť násilných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, boli k dispozícii špecializované podporné služby uvedené v článku 9 ods. 3 smernice 2012/29/EÚ. V rámci špecializovaných podporných služieb sa poskytuje:
 - a) poradenstvo a informácie o všetkých relevantných právnych alebo praktických záležitostiach vyplývajúcich z trestného činu vrátane prístupu k bývaniu, vzdelávaniu, odbornej príprave a pomoci pri zotrvaní v zamestnaní alebo hľadaní zamestnania;
 - b) postúpenie na lekárske a súdne vyšetrenie;
 - c) podpora obetiam kybernetického násilia vrátane poradenstva o súdnych prostriedkoch nápravy a prostriedkoch nápravy na odstránenie online obsahu súvisiaceho s trestnou činnosťou.
2. Špecializovaná podpora uvedená v odseku 1 sa poskytuje osobne a musí byť ľahko dostupná, a to aj online alebo inými primeranými prostriedkami, ako sú informačné a komunikačné technológie, a prispôbená potrebám obetí násilia na ženách a domáceho násilia.
3. Členské štáty zabezpečia dostatočné ľudské a finančné zdroje na poskytovanie služieb uvedených v odseku 1, najmä tých, ktoré sú uvedené v písmene c) uvedeného odseku, a to aj v prípadoch, keď takéto služby poskytujú mimovládne organizácie.
4. Členské štáty poskytujú služby ochrany a špecializované podporné služby potrebné na komplexné riešenie viacerých potrieb obetí v tých istých priestoroch, alebo ich koordinujú prostredníctvom centrálného kontaktného miesta alebo prostredníctvom jednotného online prístupu k takýmto službám. Takáto kombinovaná ponuka služieb zahŕňa aspoň bezprostrednú zdravotnú starostlivosť a sociálne služby, psychosociálnu podporu, právne a policajné služby.

5. Členské štáty vydajú usmernenia a protokoly pre odborníkov v oblasti zdravotnej starostlivosti a sociálnych služieb týkajúce sa identifikácie a poskytovania primeranej podpory obetiam všetkých foriem násilia na ženách a domáceho násilia, a to aj pokiaľ ide o postúpenie obetí príslušným podporným službám. V týchto usmerneniach a protokoloch sa takisto uvedie, ako riešiť osobitné potreby obetí, ktoré sú vystavené zvýšenému riziku takéhoto násilia v dôsledku toho, že zažívajú diskrimináciu na základe kombinácie pohlavia a iných dôvodov diskriminácie.
6. Členské štáty zabezpečia, aby boli špecializované podporné služby pre obeť násilia na ženách a domáceho násilia naďalej plne funkčné v čase krízy, ako sú zdravotné krízy alebo iné núdzové situácie.
7. Členské štáty zabezpečia, aby boli špecializované podporné služby pre obeť k dispozícii pred trestným konaním, počas neho a primeraný čas po ňom.

Článok 28

Špecializovaná podpora pre obeť sexuálneho násilia

1. Členské štáty zriadia vhodne vybavené a ľahko dostupné krízové centrá pre obeť znásilnenia alebo centrá pomoci pre obeť sexuálneho násilia s cieľom zabezpečiť účinnú podporu pre obeť sexuálneho násilia vrátane pomoci pri uchovávaní dôkazov a ich dokumentovaní. Tieto centrá zabezpečia lekárske a súdne vyšetrenie, podporu pri liečbe traumy a psychologické poradenstvo po spáchaní trestného činu a následne tak dlho, ako to bude potrebné. Ak je obeťou dieťa, takéto služby sa poskytujú spôsobom vhodným pre deti.
2. Služby uvedené v odseku 1 sú dostupné bezplatne a sú prístupné každý deň v týždni. Môžu byť súčasťou služieb uvedených v článku 27.
3. Členské štáty zabezpečia dostatočné geografické rozloženie a kapacitu týchto služieb na svojom území.
4. Na poskytovanie podpory obetiam sexuálneho násilia sa vzťahuje článok 27 ods. 3 a 6.

Článok 29

Špecializovaná podpora pre obeť mrzačenia ženských pohlavných orgánov

1. Členské štáty zabezpečia účinnú, vekovo primeranú podporu pre obeť mrzačenia ženských pohlavných orgánov, a to aj poskytovaním gynekologickej, sexuologickej, psychologической a posttraumatickej starostlivosti a poradenstva prispôbeného osobitným potrebám takýchto obetí po spáchaní trestného činu a následne tak dlho, ako to bude potrebné. Zahŕňa to aj poskytovanie informácií o oddeleniach verejných nemocníc, ktoré vykonávajú rekonštrukčné operácie klitorisu. Takúto podporu môžu poskytovať centrá pomoci uvedené v článku 28 alebo akékoľvek špecializované zdravotnícke stredisko.
2. Na poskytovanie podpory obetiam mrzačenia ženských pohlavných orgánov sa uplatňuje článok 27 ods. 3 a 6 a článok 28 ods. 2.

Článok 30

Špecializovaná podpora pre obeť sexuálneho obťažovania na pracovisku

Členské štáty zabezpečia, aby boli obeť a zamestnávateľom v prípadoch sexuálneho obťažovania na pracovisku k dispozícii externé poradenské služby. Tieto služby budú zahŕňať poradenstvo týkajúce sa primeraného riešenia takýchto prípadov na pracovisku, právnych prostriedkov nápravy, ktoré má zamestnávateľ k dispozícii na vykázanie páchateľa z pracoviska, a poskytnutie možnosti skorého zmierenia, ak si to obeť želá.

Článok 31

Linky pomoci pre obeť

1. Členské štáty zriadia celoštátne nepretržité bezplatné telefónne linky pomoci na poskytovanie poradenstva obeť násilia na ženách a domáceho násilia. Poradenstvo sa poskytuje dôverne alebo s náležitým ohľadom na zachovanie anonymity. Členské štáty zabezpečia poskytovanie takejto služby aj prostredníctvom iných informačných a komunikačných technológií vrátane online aplikácií.
2. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia na zabezpečenie prístupnosti služieb uvedených v odseku 1 pre koncových používateľov so zdravotným postihnutím vrátane poskytovania podpory v ľahko zrozumiteľnom jazyku. Uvedené služby musia byť prístupné v súlade s požiadavkami na prístupnosť elektronických komunikačných služieb stanovenými v prílohe I k smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882¹⁸.
3. Na poskytovanie liniek pomoci a podpory prostredníctvom informačných a komunikačných technológií podľa tohto článku sa uplatňuje článok 27 ods. 3 a 6.
4. [Členské štáty zabezpečia, aby služba podľa odseku 1 pre obeť násilia na ženách bola prevádzkovaná pod harmonizovaným číslom na úrovni EÚ „116 016“ a aby koncoví používatelia boli o existencii a používaní takéhoto čísla primerane informovaní.]

Článok 32

Zariadenia núdzového bývania a iné prechodné ubytovanie

1. Zariadenia núdzového bývania a iné vhodné prechodné ubytovanie, ako sa stanovuje v článku 9 ods. 3 písm. a) smernice 2012/29/EÚ, riešia osobitné potreby žien, ktoré sú obeťami domáceho násilia a sexuálneho násilia. Pomáhajú im pri zotavovaní sa a poskytujú im primerané a vhodné životné podmienky, aby mohli opäť viesť nezávislý život.
2. Zariadenia núdzového bývania a iné vhodné prechodné ubytovanie musia byť vybavené tak, aby vyhovovali osobitným potrebám detí vrátane detských obeť.

¹⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/882 zo 17. apríla 2019 o požiadavkách na prístupnosť výrobkov a služieb ([Ú. v. EÚ L 151, 7.6.2019, s. 70 – 115](#)).

3. Zariadenia núdzového bývania a iné vhodné prechodné ubytovanie sú k dispozícii obetiam bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť, občianstvo, miesto pobytu alebo pobytový status.
4. Na zariadenia núdzového bývania a iné vhodné prechodné ubytovanie sa uplatňuje článok 27 ods. 3 a 6.

Článok 33

Podpora pre detské obete

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa deťom poskytla primeraná osobitná podpora hneď, ako majú príslušné orgány opodstatnené dôvody domnievať sa, že deti mohli byť vystavené násiliu na ženách alebo domácejmu násiliu, a to aj ako svedkovia takéhoto násilia. Podpora detí musí byť špecializovaná a primeraná veku, pričom sa rešpektujú najlepšie záujmy dieťaťa.
2. Detským obetiam sa poskytne lekárska starostlivosť primeraná veku, emocionálna, psychosociálna, psychologická a vzdelávacia podpora, ako aj akákoľvek iná vhodná podpora prispôbená najmä situáciám domáceho násilia.
3. Ak je potrebné zabezpečiť prechodné ubytovanie, deti sa spolu s ostatnými rodinnými príslušníkmi, najmä s nenásilným rodičom, prednostne umiestnia v trvalom alebo prechodnom ubytovaní, ktoré je vybavené podpornými službami. Umiestnenie v zariadeniach núdzového bývania je poslednou možnosťou.

Článok 34

Bezpečnosť detí

Členské štáty zriadia a udržiavajú bezpečné miesta, ktoré umožnia bezpečný kontakt medzi dieťaťom a nositeľom rodičovských práv a povinností, ktorý je páchatelom násilia na ženách alebo domáceho násilia alebo osobou podozrivou z takéhoto násilia, pokiaľ má tento nositeľ rodičovských práv a povinností právo styku s dieťaťom. Členské štáty podľa potreby a v najlepšom záujme dieťaťa zabezpečia dozor vyškolených odborníkov.

Článok 35

Cielená podpora pre obete s osobitnými potrebami a ohrozené skupiny

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa poskytovala osobitná podpora obetiam, ktoré sú vystavené zvýšenému riziku násilia na ženách alebo domáceho násilia, ako sú ženy so zdravotným postihnutím, ženy žijúce vo vidieckych oblastiach, ženy s pobytovým statusom alebo povolením na pobyt v postavení závislej osoby, migrantky bez dokladov, ženy žiadajúce o medzinárodnú ochranu, ženy utekajúce pred ozbrojeným konfliktom, ženy bez domova, ženy s menšinovým rasovým alebo etnickým pôvodom, ženy poskytujúce sexuálne služby, zadržané ženy alebo staršie ženy.
2. Podporné služby podľa článkov 27 až 32 musia mať dostatočné kapacity na ubytovanie obetí so zdravotným postihnutím s prihliadnutím na ich osobitné potreby vrátane osobnej asistencie.

3. Podporné služby musia byť k dispozícii pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú obeťami násilia na ženách a domáceho násilia, vrátane žiadateľov o medzinárodnú ochranu, osôb bez dokladov a zaistených osôb, voči ktorým prebieha konanie o návrate. Členské štáty zabezpečia, aby obeť, ktoré o to požiadajú, mohli byť umiestnené oddelene od osôb druhého pohlavia v zariadeniach určených na zaistenie štátnych príslušníkov tretích krajín, voči ktorým prebieha konanie o návrate, alebo aby mohli byť umiestnené oddelene v prijímacích centrách pre žiadateľov o medzinárodnú ochranu.
4. Členské štáty zabezpečia, aby dotknuté osoby mohli príslušným zamestnancom oznámiť prípady násilia na ženách alebo domáceho násilia v prijímacích centrách a zariadeniach určených na zaistenie a aby boli zavedené protokoly na primerané a okamžité riešenie takýchto oznámení v súlade s požiadavkami uvedenými v článkoch 18, 19 a 20.

KAPITOLA 5

PREVENCIA

Článok 36 Preventívne opatrenia

1. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia na predchádzanie násiliu na ženách a domácejmu násiliu.
2. Preventívne opatrenia zahŕňajú kampane na zvyšovanie informovanosti, výskumné a vzdelávacie programy vypracované v náležitých prípadoch v spolupráci s príslušnými organizáciami občianskej spoločnosti, sociálnymi partnermi, dotknutými komunitami a inými zainteresovanými stranami.
3. Členské štáty sprístupnia širokej verejnosti informácie o preventívnych opatreniach, právach obetí, prístupe k spravodlivosti a advokátovi a dostupných ochranných a podporných opatreniach.
4. Cielené opatrenia sa zamerajú na rizikové skupiny vrátane detí, a to podľa ich veku a vyspelosti, a osôb so zdravotným postihnutím, pričom sa zohľadnia jazykové bariéry a rôzne úrovne gramotnosti a schopností. Informácie pre deti sa sformulujú spôsobom vhodným pre deti.
5. Preventívne opatrenia sa zameriavajú najmä na boj proti škodlivým rodovým stereotypom, presadzovanie rovnosti medzi ženami a mužmi, nabádanie všetkých vrátane mužov a chlapcov, aby pôsobili ako pozitívne vzory na podporu zodpovedajúcich zmien správania v spoločnosti ako celku v súlade s cieľmi tejto smernice.
6. Vďaka preventívnym opatreniam sa rozvinie a/alebo zvýši citlivosť na škodlivé praktiky mrženia ženských pohlavných orgánov.
7. Preventívne opatrenia sa takisto osobitne zamerajú na kybernetické násilie. Členské štáty predovšetkým zabezpečia, aby opatrenia v oblasti vzdelávania zahŕňali rozvoj zručností v oblasti digitálnej gramotnosti vrátane kritickej angažovanosti v digitálnom svete s cieľom umožniť používateľom identifikovať a riešiť prípady

kybernetického násilia, hľadať podporu a predchádzať jeho páchaniu. Členské štáty podporia multidisciplinárnu spoluprácu a spoluprácu zainteresovaných strán vrátane sprostredkovateľských služieb a príslušných orgánov s cieľom vypracovať opatrenia na boj proti kybernetickému násiliu a vykonávať ich.

8. Členské štáty zabezpečia, aby sa sexuálne obťažovanie na pracovisku riešilo v príslušných vnútroštátnych politikách. V týchto vnútroštátnych politikách sa určia a stanovujú cielené opatrenia uvedené v odseku 2 pre odvetvia, v ktorých sú pracovníci riziku sexuálneho obťažovania na pracovisku najviac vystavení.

Článok 37

Odborná príprava a informácie pre odborníkov

1. Členské štáty zabezpečia, aby odborníci, ktorí pravdepodobne prídu do kontaktu s obeťami, vrátane orgánov presadzovania práva, zamestnancov súdov, sudcov a prokurátorov, právnikov, poskytovateľov služieb na podporu obetí a služieb restoratívnej spravodlivosti, zdravotníckych pracovníkov, sociálnych služieb, vzdelávacích a iných príslušných pracovníkov, absolvovali všeobecnú aj špecializovanú odbornú prípravu a získali cielené informácie na úrovni, ktorá zodpovedá ich kontaktu s obeťami, s cieľom umožniť im identifikovať prípady násilia na ženách alebo domáceho násilia, predchádzať im a riešiť ich a zaobchádzať s obeťami spôsobom zohľadňujúcim traumy a rodové hľadisko a ohľaduplným voči deťom.
2. Príslušní zdravotnícki pracovníci vrátane pediatrov a pôrodných asistentiek absolvujú cielenú odbornú prípravu zameranú na identifikovanie a riešenie telesných, duševných a sexuálnych dôsledkov mrzačenia ženských pohlavných orgánov, pričom sa zohľadní kultúrne hľadisko.
3. Osoby vykonávajúce na pracovisku funkcie dohľadu, tak vo verejnom, ako aj v súkromnom sektore, absolvujú odbornú prípravu zameranú na to, ako rozpoznať sexuálne obťažovanie na pracovisku, predchádzať mu a riešiť ho, ako aj na posudzovanie rizík v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, s cieľom poskytovať podporu obeťam, ktoré sú nimi postihnuté, a primerane reagovať. Uvedené osoby a zamestnávateľia budú informovaní o dôsledkoch násilia na ženách a domáceho násilia na prácu a o riziku násilia tretích strán.
4. Činnosti odbornej prípravy uvedené v odsekoch 1 a 2 zahŕňajú odbornú prípravu zameranú na koordinovanú multisektorovú spoluprácu s cieľom umožniť komplexné a primerané riešenie postúpených prípadov násilia na ženách alebo domáceho násilia.
5. Bez toho, aby bola dotknutá sloboda a pluralita médií, členské štáty v záujme zníženia rizika násilia na ženách alebo domáceho násilia podnietia a podporia vytváranie vzdelávacích činností v oblasti médií zo strany organizácií odborníkov v oblasti médií, samoregulačných orgánov médií a zástupcov priemyslu alebo iných príslušných nezávislých organizácií s cieľom bojovať proti stereotypnému zobrazovaniu žien a mužov, sexistickým predstavám o ženách a obviňovaniu obetí v médiách.
6. Členské štáty zabezpečia, aby orgány príslušné na prijímanie oznámení o trestných činoch podávaných obeťami boli primerane vyškolené s cieľom uľahčiť oznamovanie takýchto trestných činov a poskytovať pri takomto oznamovaní pomoc.
7. Činnosti odbornej prípravy uvedené v odsekoch 1 a 2 musia byť pravidelné a povinné, a to aj v oblasti kybernetického násilia, a musia vychádzať zo špecifik

násilia na ženách a domáceho násilia. Takéto činnosti odbornej prípravy zahŕňajú odbornú prípravu zameranú na identifikáciu a riešenie osobitných potrieb v oblasti ochrany a podpory obetí, ktoré čelia zvýšenému riziku násilia z dôvodu diskriminácie na základe kombinácie pohlavia a iných dôvodov.

8. Opatrenia podľa odsekov 1 až 6 sa vykonávajú bez toho, aby bola dotknutá nezávislosť súdnictva, samosprávna organizácia regulovaných povolání a rozdiely v organizácii súdnictva v rámci Únie.

Článok 38

Intervenčné programy

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa vytvorili cielené a účinné intervenčné programy na predchádzanie a minimalizáciu rizika páchania trestných činov násilia na ženách alebo domáceho násilia alebo ich recidívy.
2. Intervenčné programy sú určené aj osobám, ktoré sa obávajú, že by mohli spáchať akýkoľvek trestný čin násilia na ženách alebo domáceho násilia.

KAPITOLA 6

KOORDINÁCIA a SPOLUPRÁCA

Článok 39

Koordinované politiky a koordinačný orgán

1. Členské štáty prijímú a vykonávajú celoštátne účinné, komplexné a koordinované politiky zahŕňajúce všetky opatrenia relevantné na predchádzanie všetkým formám násilia na ženách a domáceho násilia a na boj proti nim.
2. Členské štáty určia alebo zriadia úradný orgán zodpovedný za koordináciu, vykonávanie, monitorovanie a hodnotenie politík a opatrení na predchádzanie všetkým formám násilia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, a na boj proti nim.
3. Uvedený orgán koordinuje zhromažďovanie údajov uvedené v článku 44 a analyzuje a šíri jeho výsledky.
4. Je zodpovedný za koordináciu politík na ústrednej, regionálnej a miestnej úrovni.

Článok 40

Multisektorová koordinácia a spolupráca

1. Členské štáty zavedú vhodné mechanizmy na zabezpečenie účinnej koordinácie a spolupráce na vnútroštátnej úrovni medzi príslušnými orgánmi, agentúrami a subjektmi vrátane miestnych a regionálnych orgánov, orgánov presadzovania práva, súdnych orgánov, prokurátorov, poskytovateľov podporných služieb, ako aj mimovládnych organizácií, sociálnych služieb vrátane orgánov na ochranu detí alebo sociálnej starostlivosti, poskytovateľov vzdelávania a zdravotnej starostlivosti

a sociálnych partnerov bez toho, aby bola dotknutá ich autonómia, a iných príslušných organizácií a subjektov.

2. Takéto mechanizmy sa týkajú najmä individuálnych posúdení podľa článkov 18 a 19 a poskytovania ochranných a podporných opatrení podľa článku 21 a kapitoly 4, usmernení pre orgány presadzovania práva a justičné orgány podľa článku 23 a odbornej prípravy odborníkov, ako sa uvádza v článku 37.

Článok 41

Spolupráca s mimovládnyimi organizáciami

Členské štáty spolupracujú a vedú konzultácie s organizáciami občianskej spoločnosti vrátane mimovládnych organizácií, ktoré pracujú s obetami násilia na ženách alebo domáceho násilia, najmä pri poskytovaní podpory obetiam, pokiaľ ide o iniciatívy v oblasti tvorby politik, informačné a osvetové kampane, výskumné a vzdelávacie programy a odbornú prípravu, ako aj pri monitorovaní a hodnotení vplyvu opatrení na podporu a ochranu obetí.

Článok 42

Spolupráca medzi poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb

Členské štáty uľahčia prijímanie samoregulačných opatrení poskytovateľmi sprostredkovateľských služieb v súvislosti s touto smernicou, najmä s cieľom posilniť vnútorné mechanizmy na riešenie online materiálu uvedeného v článku 25 ods. 1 a zlepšiť odbornú prípravu ich dotknutých zamestnancov v oblasti predchádzania trestným činom, ktoré sú v nej uvedené, pomoci obetiam trestných činov a ich podpory.

Článok 43

Spolupráca na úrovni Únie

Členské štáty prijímú opatrenia vhodné na uľahčenie vzájomnej spolupráce s cieľom zlepšiť vykonávanie tejto smernice. Takáto spolupráca je zameraná aspoň na tieto oblasti:

- a) výmena najlepších postupov a vzájomné konzultácie v jednotlivých prípadoch, a to aj prostredníctvom Eurojustu a Európskej justičnej siete pre trestné veci;
- b) výmena informácií a najlepších postupov s príslušnými agentúrami Únie;
- c) poskytovanie pomoci sieťam Únie činným v oblastiach, ktoré sa priamo týkajú násilia na ženách a domáceho násilia.

Článok 44

Zhromažďovanie údajov a výskum

1. Členské štáty zavedú systém zhromažďovania, vývoja, tvorby a šírenia štatistických údajov o násilí na ženách alebo domacom násilí vrátane foriem násilia uvedených v článkoch 5 až 10.
2. Štatistiky obsahujú tieto údaje rozčlenené podľa pohlavia, veku obete a páchatel'a, vzťahu medzi obeťou a páchatel'om a druhu trestného činu:
 - a) počet obetí, ktoré boli vystavené násiliu na ženách alebo domácomu násiliu za posledných 12 mesiacov, posledných päť rokov a počas celého života;

- b) ročný počet takýchto obetí, oznámených trestných činov, osôb stíhaných a odsúdených za takéto formy násilia, získaný z vnútroštátnych administratívnych zdrojov.
3. Členské štáty vykonajú každých päť rokov medzi obyvateľstvom prieskum, pričom použijú harmonizovanú metodiku Komisie (Eurostatu) na zber údajov uvedených v odseku 2 písm. a) a na tomto základe posúdia prevalenciu a trendy pri všetkých formách násilia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica.
- Členské štáty zašlú tieto údaje Komisii (Eurostatu) najneskôr [tri roky po nadobudnutí účinnosti tejto smernice].
4. Na zabezpečenie porovnateľnosti administratívnych údajov v celej únii členské štáty zhromaždia administratívne údaje na základe spoločných členení vypracovaných v spolupráci s Európskym inštitútom pre rodovú rovnosť a podľa metodiky vypracovanej uvedeným inštitútom v súlade s odsekom 5. Tieto údaje každoročne zašlú Európskemu inštitútu pre rodovú rovnosť. Zasielané údaje nesmú obsahovať osobné údaje.
5. Európsky inštitút pre rodovú rovnosť podporí členské štáty pri zbere údajov uvedenom v odseku 2 písm. b), a to aj stanovením spoločných noriem týkajúcich sa spočítateľných jednotiek, pravidiel počítania, spoločných členení, formátov oznamovania a klasifikácie trestných činov.
6. Členské štáty sprístupnia zhromaždené štatistické údaje verejnosti. Štatistiky nesmú obsahovať osobné údaje.
7. Členské štáty podporia výskum základných príčin, následkov a výskytu foriem násilia, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, ako aj miery odsúdení za spáchanie takýchto foriem násilia.

KAPITOLA 7

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 45

Zmena smernice 2011/93/EÚ

V článku 3 smernice 2011/93/EÚ sa dopĺňajú tieto odseky:

- „7. Členské štáty zabezpečia, aby sa toto úmyselné konanie trestalo odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 12 rokov:
- a) účasť s dieťaťom, ktoré nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, na akomkoľvek vaginálnom, análnom alebo orálnom preniknutí sexuálneho charakteru s akoukoľvek časťou tela alebo akýmkoľvek predmetom;
- b) zapríčinenie účasti dieťaťa, ktoré nedosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity, s inou osobou na akomkoľvek vaginálnom, análnom alebo orálnom preniknutí sexuálneho charakteru s akoukoľvek časťou tela alebo akýmkoľvek predmetom.

8. Ak dieťa dosiahlo vek spôsobilosti dať súhlas na sexuálne aktivity a s daným činom nesúhlasí, členské štáty zabezpečia, aby sa konanie stanovené v odseku 7 trestalo odňatím slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej 10 rokov.
9. Na účely odseku 8 členské štáty zabezpečia, aby sa čin bez súhlasu chápal ako čin, ktorý bol vykonaný bez dobrovoľného súhlasu dieťaťa, alebo ak dieťa nie je schopné vyjadriť slobodnú vôľu z dôvodu existencie okolností uvedených v odseku 5 vrátane telesného alebo duševného stavu dieťaťa, ako je stav bezvedomia, intoxikácie, spánku, choroby alebo ujmy na zdraví.

Súhlas možno počas činu kedykoľvek odvolať. Absenciu súhlasu nemožno vyvrátiť výlučným mlčaním dieťaťa, verbálnym či telesným nevyjadrením odporu alebo sexuálnym správaním v minulosti.“

Článok 46

Úroveň ochrany

Touto smernicou sa stanovujú minimálne pravidlá. Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia s vyššími normami vrátane tých, ktoré poskytujú vyššiu úroveň ochrany a podpory pre obeť.

Článok 47

Predkladanie správ

1. Najneskôr do [*sedem rokov po nadobudnutí účinnosti tejto smernice*] členské štáty oznámia Komisii všetky relevantné informácie týkajúce sa uplatňovania tejto smernice, ktoré Komisia potrebuje na vypracovanie správy o uplatňovaní tejto smernice.
2. Komisia na základe informácií, ktoré členské štáty poskytnú podľa odseku 1, predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej preskúma uplatňovanie tejto smernice.

Článok 48

Vzťah k iným aktom Únie

1. Táto smernica nemá vplyv na uplatňovanie týchto právnych aktov:
 - a) smernica 2011/36/EÚ;
 - b) smernica 2011/93/EÚ;
 - c) smernica 2011/99/EÚ;
 - d) smernica 2012/29/EÚ;
 - e) nariadenie (EÚ) č. 606/2013.
 - f) [nariadenie (EÚ).../... o jednotnom trhu s digitálnymi službami].
2. Okrem osobitných opatrení na prevenciu, ochranu a podporu obetí podľa tejto smernice sa uplatňujú aj opatrenia stanovené v smerniciach 2011/36/EÚ, 2011/93/EÚ a 2012/29/EÚ.

Článok 49

Doložka o zákaze zníženia úrovne ochrany

Žiadne ustanovenie tejto smernice nemožno vykladať tak, že znižuje, obmedzuje akékoľvek práva a procesné záruky, ktoré sú zaručené právom ktoréhokoľvek členského štátu, ktorý poskytuje vyššiu úroveň ochrany, alebo sa od takýchto práv a procesných záruk odchyľuje. Členské štáty nesmú znížiť vyššiu úroveň ochrany zaručenú v čase nadobudnutia účinnosti tejto smernice.

Článok 50

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do [*dvoch rokov po nadobudnutí účinnosti*]. Bezodkladne informujú Komisiu o znení týchto ustanovení.
Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 51

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 52

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

*Za Európsky parlament
predsedníčka*

*Za Radu
predseda*

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

1.2. Príslušné oblasti politiky

1.3. Návrh/iniciatíva sa týka:

1.4. Ciele

1.4.1. Všeobecné ciele

1.4.2. Špecifické ciele

1.4.3. Očakávané výsledky a vplyv

1.4.4. Ukazovatele výkonnosti

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. Požiadavky, ktoré sa majú splniť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte vrátane podrobného harmonogramu prvej fázy vykonávania iniciatívy

1.5.2. Prínos zapojenia Únie (môže byť výsledkom rôznych faktorov, napr. lepšej koordinácie, právnej istoty, väčšej účinnosti alebo komplementárnosti). Na účely tohto bodu je „prínos zapojenia Únie“ hodnota vyplývajúca zo zásahu Únie, ktorá dopĺňa hodnotu, ktorú by inak vytvorili len samotné členské štáty.

1.5.3. Poznatzky získané z podobných skúseností v minulosti

1.5.4. Zlučiteľnosť s viacročným finančným rámcom a možná synergia s inými vhodnými nástrojmi

1.5.5. Posúdenie rôznych disponibilných možností financovania vrátane možnosti prerozdelenia

1.6. Trvanie a finančný vplyv návrhu/iniciatívy

1.7. Plánovaný spôsob riadenia

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

2.1. Zásady monitorovania a predkladania správ

2.2. Systémy riadenia a kontroly

2.2.1. Opodstatnenie navrhovaných spôsobov riadenia, mechanizmov vykonávania financovania, spôsobov platby a stratégie kontroly

2.2.2. Informácie o zistených rizikách a systémoch vnútornej kontroly zavedených na ich zmierňovanie

2.2.3. Odhad a opodstatnenie nákladovej účinnosti kontrol (pomer medzi nákladmi na kontroly a hodnotou súvisiacich riadených finančných prostriedkov) a posúdenie očakávaných úrovni rizika chyby (pri platbe a uzavretí)

2.3. Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

3.2. Odhadovaný finančný vplyv návrhu na rozpočtové prostriedky

3.2.1. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na operačné rozpočtové prostriedky

3.2.2. Odhadované výsledky financované z operačných rozpočtových prostriedkov

3.2.3. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na administratívne rozpočtové prostriedky

3.2.4. Súlad s platným viacročným finančným rámcom

3.2.5. Príspevky od tretích strán

3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

LEGISLATÍVNY FINANČNÝ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/INICIATÍVY

1.1. Názov návrhu/iniciatívy

Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o boji proti násiliu na ženách a domácomu násiliu

1.2. Príslušné oblasti politiky

Oblasť politiky: Spravodlivosť a vnútorné veci

Činnosť: Rovnosť

1.3. Návrh/iniciatíva sa týka:

☐ novej akcie

☐ novej akcie, ktorá nadväzuje na pilotný projekt/prípravnú akciu⁵³

☒ predĺženia trvania existujúcej akcie

☐ zlúčenia jednej alebo viacerých akcií do ďalšej/novej akcie

1.4. Ciele

1.4.1. Všeobecné ciele

Cieľom smernice je uloženie povinnosti všetkým členským štátom zhromažďovať administratívne údaje o násilí na ženách a domácom násilí (počet ženských obetí násilia na ženách, obetí domáceho násilia, oznámených trestných činov, stíhaných osôb a odsúdených osôb za všetky formy násilia na ženách a domáceho násilia za rok) na základe spoločného rozčlenenia podľa pohlavia, veku obete a páchateľa, vzťahu medzi obeťou a páchateľom, druhu trestného činu a ďalších príslušných premenných.

Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE), ktorý bude ročné údaje zhromažďovať (pozri oddiel 1.4.2), vypracuje spoločnú metodiku pre úlohu získavania údajov a bude poskytovať podporu. Úlohou zhromažďovania administratívnych údajov sa rozšíria činnosti získavania údajov, ktoré už inštitút EIGE dobrovoľne vykonáva s niektorými členskými štátmi (pozri oddiel 1.5.2). Rozšírenie umožní EÚ zabezpečiť porovnateľnosť vnútroštátnych údajov, monitorovať vykonávanie smernice a získavať komplexné štatistické informácie o prevalencii násilia na ženách a domáceho násilia.

1.4.2. Špecifické ciele

V návrhu sa Európsky inštitút pre rodovú rovnosť (EIGE) poveruje týmito úlohami:

1. vypracovať spoločné rozčlenenie a metodiku v spolupráci s členskými štátmi s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť administratívnych údajov v celej Únii;

2. podporovať členské štáty pri získavaní údajov prostredníctvom zavedenia spoločných noriem v oblasti spočítateľných jednotiek, pravidiel započítavania, spoločného rozčleňovania údajov, formátov podávania správ a klasifikácie trestných činov. Môže to zahŕňať aj podporu spolupráce a výmenu postupov.

⁵³

Podľa článku 58 ods. 2 písm. a) alebo b) nariadenia o rozpočtových pravidlách.

1.4.3. Očakávané výsledky a vplyv

Uved'te, aký vplyv by mal mať návrh/iniciatíva na prijímateľov/cieľové skupiny.

Od návrhu sa očakáva zvýšenie efektívnosti zhromažďovania porovnateľných administratívnych údajov v celej Únii o všetkých formách násilia na ženách a domáceho násilia.

Od roku 2012 inštitút EIGE podporuje členské štáty pri posilňovaní postupov zhromažďovania administratívnych údajov a vypracúvaní štatistík o rôznych formách násilia na ženách. Z analýzy údajov dostupných v jednotlivých členských štátoch vyplynuli výzvy v oblasti zhromažďovania údajov, ktoré sa týkajú právnych súvislostí, inštitucionálnej praxe a akútnych technických obmedzení.

Neexistuje žiadna systematická a štandardizovaná metóda zhromažďovania údajov o činoch násilia na ženách a domáceho násilia v rámci celej EÚ, a už vôbec nie, ak ide o druhy trestných činov a vzťah medzi obeťou a páchateľom. V jednotlivých členských štátoch sa používajú úplne odlišné metódy zhromažďovania, zabezpečovania kvality a uchovávanía údajov, ktoré spoločne využívajú príslušné orgány (orgány presadzovania práva, súdne, zdravotnícke orgány a orgány sociálnych služieb atď.) a ktoré sa používajú na medzinárodnej úrovni a zverejňujú. Rozdiely v praxi a nedostatočné zásady v oblasti povinného zaznamenávania údajov bránia metodickému zaznamenávaniu údajov o obetiach a páchateľoch, a to najmä pokiaľ ide o ich pohlavie a vzťah medzi nimi. Dostupné údaje sú preto naďalej neúplné a nedajú sa porovnávať, čo bráni úsiliu o analýzu trendov v trestnej činnosti a posúdeniu účinnosti zavedených opatrení.

Zvýšenie účinnosti postupov zhromažďovania porovnateľných administratívnych údajov má prelomový potenciál v oblasti riešenia súčasného nedostatku dôkazov o prevalencii násilia na ženách a domáceho násilia. EÚ v súčasnosti nemá v oblasti násilia v indexe rodovej rovnosti pridelené žiadne skóre, pretože nie sú k dispozícii porovnateľné údaje na úrovni celej EÚ. V dôsledku toho sa násilie na ženách, ktoré predstavuje jednu z hlavných foriem rodovo motivovanej diskriminácie, považuje v indexe rodovej rovnosti iba za dodatočnú oblasť. Zhromažďovanie porovnateľných administratívnych údajov za celú EÚ môže umožniť systematické meranie násilia na ženách a domáceho násilia a ich rôzne dôsledky na život obetí. Len po zhromaždení kvantitatívnych a kvalitatívnych údajov o motívoch, formách a dôsledkoch násilia na ženách budú môcť členské štáty navrhnúť plne účinné opatrenia na ochranu a podporu obetí. Lepšie zabezpečenie základných práv obetí násilia je preto ústredným motívom tohto úsilia a toto výrazné zlepšenie na úrovni celej EÚ prospeje najmä obetiam.

1.4.4. Ukazovatele výkonnosti

Uved'te ukazovatele na monitorovanie pokroku a dosiahnutých výsledkov.

1. Vypracovanie/zavedenie spoločného rozčlenenia a metodiky v spolupráci s členskými štátmi s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť administratívnych údajov v celej Únii.
2. Zriadenie a zavedenie nástroja na zhromažďovanie údajov spolu so sprievodnými usmerneniami vydanými inštitútom EIGE a schválenými členskými štátmi v plnom súlade so smernicou.

3. Vypracovanie usmernení týkajúcich sa harmonizácie a normalizácie štatistík trestnej činnosti v oblasti násilia na ženách a domáceho násilia v spolupráci s príslušnými zainteresovanými stranami, akými sú Eurostat a UNODC.
4. Počet členských štátov podporovaných pri získavaní údajov prostredníctvom zavedenia spoločných noriem v oblasti spočítateľných jednotiek, pravidiel započítavania, spoločného rozčleňovania údajov, formátov podávania správ a klasifikácie trestných činov.
5. Počet členských štátov schopných každoročne oznamovať údaje o všetkých formách násilia uvedených v smernici (dostupnosť údajov).
6. Počet členských štátov schopných každoročne oznamovať údaje v plnom súlade s požiadavkami na poskytovanie údajov uvedenými v smernici (porovnateľnosť údajov).
7. Počet členských štátov spĺňajúcich normy Európskej únie v oblasti každoročného oznamovania štatistických metaúdajov.
8. Počet návštev dátového portálu.

1.5. Dôvody návrhu/iniciatívy

1.5.1. *Požiadavky, ktoré sa majú splniť v krátkodobom alebo dlhodobom horizonte vrátane podrobného harmonogramu prvej fázy vykonávania iniciatívy*

Hlavnými požiadavkami po nadobudnutí účinnosti návrhu sú:

- zavedené kapacity v inštitúte EIGE (zabezpečené ľudské a finančné zdroje), v roku 2025/2026⁵⁴,
- zavedený systém koordinácie zhromažďovania údajov na úrovni EÚ (EIGE ako koordinačný orgán, sieť výskumníkov a poskytovateľov údajov na úrovni členských štátov), v roku 2025 – 2026,
- zhromažďovanie požiadaviek a začatie verejného obstarávania inštitútom EIGE, v roku 2025/2026,
- schválené štandardné operačné postupy na správu údajov vrátane zhromažďovania, vkladania a overovania údajov, podpora štandardizácie administratívnych údajov o násilí na ženách, v rokoch 2025 – 2026,
- nástroj na zhromažďovanie údajov navrhnutý, otestovaný a hosťovaný na vhodnej online platforme zriadenej a spravovanej inštitútom EIGE, v roku 2026,
- webová platforma na predkladanie údajov s fungujúcim zabezpečeným prenosom údajov, v roku 2027,
- údržba a riešenie problémov v rámci webovej platformy od roku 2027,
- pravidelné uverejňovanie a šírenie zhromaždených štatistických údajov prostredníctvom databázy inštitútu EIGE s rodovými štatistikami, a to od roku 2027.

1.5.2. *Prínos zapojenia Únie (môže byť výsledkom rôznych faktorov, napr. lepšej koordinácie, právnej istoty, väčšej účinnosti alebo komplementárnosti). Na účely*

⁵⁴ Predpokladaný rok nadobudnutia účinnosti povinností. V závislosti od konkrétneho roka môže byť potrebné upraviť aj informácie uvedené v legislatívnom finančnom výkaze na nasledujúce roky.

tohto bodu je „prínos zapojenia Únie“ hodnota vyplývajúca zo zásahu Únie, ktorá dopĺňa hodnotu, ktorú by inak vytvorili len samotné členské štáty.

Povinnosť zhromažďovania administratívnych údajov predstavuje jediný spôsob, ako umožniť štandardizované získavanie administratívnych údajov v celej EÚ. Keďže členské štáty v súčasnosti uplatňujú na zhromažďovanie administratívnych údajov v tejto oblasti politiky rozdielne metodiky, dostupnosť porovnateľných údajov v Európe je naďalej obmedzená.

Zapojenie inštitútu EIGE predstavuje najrealistickejšiu možnosť štruktúrovania zhromažďovania údajov, keďže táto úloha vychádza z práce, ktorú už inštitút EIGE uskutočňuje dobrovoľne s obmedzeným množstvom členských štátov a údajov. Rozširuje sa tak úloha stanovená v článku 3 ods. 1 písm. a) a b) nariadenia, ktorým sa zriaďuje inštitút EIGE (č. 1922/2006), v rámci ktorej inštitút „zhromažďuje, analyzuje a šíri relevantné objektívne, porovnateľné a spoľahlivé informácie o rodovej rovnosti vrátane výsledkov výskumu a osvedčených postupov, ktoré mu oznámia členské štáty“ a „vytvára metódy na zlepšovanie objektivity, porovnateľnosti a spoľahlivosti údajov na európskej úrovni tým, že stanovuje kritériá pre väčšiu konzistentnosť informácií, a pri zhromažďovaní údajov zohľadňuje rodové otázky“. Existujúce zhromažďovanie údajov bude povinné a pravidelné a jeho rozsah sa rozšíri na všetky členské štáty.

Rozšírená úloha bude plne v súlade s pravidlami a politikami Eurostatu: zlepšenie systémov zhromažďovania administratívnych údajov je zlučiteľné so stratégiou Európskej únie v oblasti modernizácie sociálnej štatistiky, a to konkrétne prostredníctvom prepracovania metódy vypracúvania štatistík, v rámci ktorej sa štatistiky vypracúvajú ako súčasť integrovaného modelu.

Zhromažďovanie údajov je mimoriadne dôležité na monitorovanie vykonávania budúcej smernice a po nadobudnutí jej účinnosti sa má uskutočňovať v pravidelných intervaloch. Zainteresované strany v oblasti zhromažďovania údajov (Rada Európy, FRA a aj Európsky parlament) dôrazne vyzývajú Komisiu, aby takýmto spôsobom umožnila získanie spoľahlivejších údajov o tejto téme.

1.5.3. Poznanky získané z podobných skúseností v minulosti

Aj keď vplyv na vnútroštátne systémy zaznamenávania údajov je zatiaľ obmedzený, práca, ktorú dobrovoľne vykonával inštitút EIGE od roku 2017 s niektorými členskými štátmi, priniesla určité podstatné zlepšenia. Ich úsilie v oblasti posudzovania schopnosti členských štátov poskytovať štatistické údaje o troch hlavných formách násilia na ženách (násilí páchanom intímny partnerom, znásilnení a femicíde) prinieslo najmä:

- zvýšenie informovanosti o dôležitosti zhromažďovania a analyzovania údajov o týchto formách násilia,
- zlepšenie zhromažďovania a analýzy údajov v niektorých členských štátoch (DE, EL),
- vývoj nových databáz určených na zhromažďovanie osobitných údajov o domácom násilí a integráciu rôznych systémov (získavanie administratívnych údajov od prokuratúr, súdnych orgánov, polície), ktoré v súčasnosti poskytujú neúplný prehľad. V niektorých členských štátoch (PT, EL) to viedlo k zavedeniu integrovaných systémov.

Zo súčasného dobrovoľného úsilia vyplynuli aj tieto potreby a kľúčové oblasti zlepšenia:

- potreba vymieňať si osvedčené postupy a diskutovať s poskytovateľmi vnútroštátnych údajov s cieľom zlepšiť ich systémy zhromažďovania údajov,
- potreba partnersky spolupracovať s ostatnými agentúrami s cieľom zosúladiť požiadavky na zhromažďovanie údajov, napríklad s Eurostatom, Radou Európy (GREVIO), UNODC,
- dôležitosť jednoznačných vymedzení a pojmov, ktoré v sebe nenesú rodovo motivovanú zaujatosť, aby bolo možné objasniť tie formy tohto druhu násilia, ktoré sú naďalej neviditeľné a nedostatočne sa oznamujú a zaznamenávajú,
- potreba budovania kapacít a odbornej prípravy v prípade poskytovateľov vnútroštátnych údajov,
- dôležitosť zhromažďovania údajov na účely presného posúdenia rizík opakovanej viktimizácie a vypracovanie lepších preventívnych opatrení.

1.5.4. Zlučiteľnosť s viacročným finančným rámcom a možná synergia s inými vhodnými nástrojmi

Zhromažďovanie administratívnych údajov o násilí na ženách a domácom násilí je mimoriadne dôležité na vytvorenie priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti a tvorí kľúčovú súčasť stratégie pre rodovú rovnosť na roky 2020 – 2025. Umožňuje monitorovať na úrovni celej Únie prevalenciu trestných činov, ktoré predstavujú násilie na ženách alebo domáce násilie. Zabezpečuje získavanie nových poznatkov o hĺbke problému a umožňuje monitorovať trendy a vypracúvať politiky účinných opatrení proti takémuto násiliu.

Tento cieľ sa výslovne uvádza v stratégii EÚ pre rodovú rovnosť, stratégii EÚ v oblasti práv dieťaťa (2021 – 2024), stratégii EÚ v oblasti práv obetí (2020 – 2025), stratégii pre rovnosť LGBTIQ osôb na roky 2020 – 2025, stratégii v oblasti práv osôb so zdravotným postihnutím na roky 2021 – 2030 a v akčnom pláne na realizáciu Európskeho piliera sociálnych práv. V akčnom pláne pre rodovú rovnosť III je boj proti rodovo motivovanému násiliu takisto jednou z priorít vonkajšej činnosti Únie. Tento návrh je súčasťou pracovného programu Komisie na rok 2021 a pripisuje sa mu veľká dôležitosť v politických usmerneniach a v prejavoch predsedníčky o stave Únie v rokoch 2021 a 2022.

1.5.5. Posúdenie rôznych disponibilných možností financovania vrátane možnosti prerozdelenia

Náklady na vývoj spoločného rámca zhromažďovania administratívnych údajov by sa mali hradieť z rozpočtu Únie, pričom by sa tieto náklady mali zohľadniť v rozpočte dotknutej agentúry – inštitútu EIGE. V rozsahu tohto návrhu sa zvýšenie príspevkov EÚ na inštitút EIGE bude financovať z programu Občania, rovnosť, práva a hodnoty na obdobie 2025 – 2027. Od roku 2028 (pozri oddiel 1.6) sa tieto náklady stanú neoddeliteľnou súčasťou príspevku EÚ na inštitút EIGE, ktorý bude schvaľovať rozpočtový orgán v rámci ročného rozpočtového postupu.

1.6. Trvanie a finančný vplyv návrhu/iniciatívy

☐ obmedzené trvanie

- ☐ v platnosti od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- ☐ Finančný vplyv na viazané rozpočtové prostriedky od RRRR do RRRR a na platobné rozpočtové prostriedky od RRRR do RRRR.

☒ neobmedzené trvanie

- Počiatočná fáza vykonávania bude trvať od roku 2025/26 do roku 2027
- a potom bude implementácia pokračovať v plnom rozsahu.

1.7. Plánovaný spôsob riadenia⁵⁵

☐ Priame riadenie na úrovni Komisie

- ☐ prostredníctvom jej útvarov vrátane zamestnancov v delegáciách Únie
- ☐ prostredníctvom výkonných agentúr

☐ Zdieľané riadenie s členskými štátmi

☒ Nepriame riadenie, pri ktorom sa plnením rozpočtu poveria:

- ☐ tretie krajiny alebo subjekty, ktoré tieto krajiny určili,
- ☐ medzinárodné organizácie a ich agentúry (uved'ite),
- ☐ Európska investičná banka (EIB) a Európsky investičný fond,
- ☒ subjekty uvedené v článkoch 70 a 71,
- ☐ verejnoprávne subjekty,
- ☐ súkromnoprávne subjekty poverené vykonávaním verejnej služby, pokiaľ tieto subjekty poskytujú dostatočné finančné záruky,
- ☐ súkromnoprávne subjekty spravované právom členského štátu, ktoré sú poverené vykonávaním verejno-súkromného partnerstva a ktorým sú poskytnuté primerané finančné záruky,
- ☐ osoby poverené vykonávaním osobitných činností v oblasti SZBP podľa hlavy V Zmluvy o Európskej únii a určené v príslušnom základnom akte.

⁵⁵

Vysvetlenie spôsobov riadenia a odkazy na nariadenie o rozpočtových pravidlách sú k dispozícii na webovej stránke BudgWeb: <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

2. OPATRENIA V OBLASTI RIADENIA

2.1. Zásady monitorovania a predkladania správ

Uved'te frekvenciu a podmienky, ktoré sa vzťahujú na tieto opatrenia.

Monitorovanie a hodnotenie vývoja a fungovania zhromažďovania údajov je veľmi dôležité a bude sa vykonávať podľa zásad uvedených v spoločnom prístupe k decentralizovaným agentúram.

Inštitút EIGE musí každý rok zaslať Komisii, Európskemu parlamentu a Rade jednotný programový dokument, ktorý obsahuje viacročný a ročný pracovný program a plánovanie zdrojov. V jednotnom programovom dokumente sa stanovujú ciele, očakávané výsledky a ukazovatele výkonnosti na monitorovanie pokroku pri plnení cieľov a dosahovaní výsledkov.

Po rozbehnutí platformy rozšíreného získavania administratívnych údajov by inštitút EIGE predložil Európskemu parlamentu a Rade správu s vysvetlením toho, ako boli dosiahnuté ciele, najmä v súvislosti s plánovaním a nákladmi.

Dva roky po začatí prevádzky a potom každý rok inštitút EIGE predkladá Komisii správu o technickom fungovaní činností zhromažďovania údajov.

Táto činnosť sa bude pravidelne vyhodnocovať v súvislosti s následnými hodnoteniami inštitútu EIGE, ktoré sa uskutočňujú v súlade s článkom 20 nariadenia (ES) č. 1922/2006.

2.2. Systémy riadenia a kontroly

2.2.1. *Opodstatnenie navrhovaných spôsobov riadenia, mechanizmov vykonávania financovania, spôsobov platby a stratégie kontroly*

Vzhľadom na to, že návrh ovplyvňuje ročný príspevok EÚ pre inštitút EIGE, rozpočet Únie sa bude plniť prostredníctvom nepriameho riadenia.

Podľa zásady správneho finančného riadenia sa rozpočet agentúry plní v súlade so zásadou účinnej a efektívnej vnútornej kontroly.

Pokiaľ ide o kontroly *ex post*, na agentúru sa vzťahujú tieto povinnosti:

- vnútorný audit vykonaný Útvorom Komisie pre vnútorný audit,
- výročné správy Európskeho dvora audítorov obsahujúce vyhlásenie o vierohodnosti týkajúce sa spoľahlivosti ročnej účtovnej závierky, ako aj zákonnosti a správnosti príslušných operácií,
- ročné absolútórium udelené Európskym parlamentom,
- možné vyšetrovania vedené úradom OLAF na zabezpečenie správneho využívania zdrojov pridelených agentúram,
- ďalšia úroveň kontroly a zodpovednosti zo strany európskeho ombudsmana.

2.2.2. *Informácie o zistených rizikách a systémoch vnútornej kontroly zavedených na ich zmierňovanie*

V tejto fáze neboli zistené žiadne osobitné riziká.

2.2.3. *Odhad a opodstatnenie nákladovej účinnosti kontrol (pomer medzi nákladmi na kontroly a hodnotou súvisiacich riadených finančných prostriedkov) a posúdenie očakávaných úrovní rizika chyby (pri platbe a uzavretí)*

Komisia informuje o pomere medzi „nákladmi na kontroly a hodnotou súvisiacich riadených finančných prostriedkov“. Vo výročnej správe o činnosti GR JUST za rok 2020 sa v tejto súvislosti uvádza pomer 0,74 % vo vzťahu k povereným subjektom s nepriamym riadením a decentralizovaným agentúram vrátane inštitútu EIGE.

Európsky dvor audítorov potvrdil zákonnosť a správnosť transakcií a spoľahlivosť ročnej účtovnej závierky inštitútu EIGE za rok 2020, čo znamená, že jej miera chybovosti je nižšia ako 2 %. Nič nenaznačuje, že by sa táto miera chybovosti mala v nasledujúcich rokoch zhoršiť. Spoľahlivosť závierky za rok 2020 sa potvrdzuje aj na základe overenia, ktoré vykonal nezávislý externý audítor.

2.3. **Opatrenia na predchádzanie podvodom a nezrovnalostiam**

Uved'te existujúce alebo plánované preventívne a ochranné opatrenia, napr. zo stratégie na boj proti podvodom.

Opatrenia v oblasti boja proti podvodom a nezrovnalostiam sa okrem iného uvádzajú v stratégii inštitútu EIGE na boj proti podvodom na roky 2021 – 2023. Inštitút EIGE sa zúčastňuje na činnostiach Európskeho úradu pre boj proti podvodom v oblasti predchádzania podvodom a je povinný bezodkladne informovať Komisiu o prípadoch predpokladaných podvodov a iných finančných nezrovnalostiach.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÝ VPLYV NÁVRHU/INICIATÍVY

3.1. Príslušné okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky výdavkov

- Existujúce rozpočtové riadky

V poradi, v akom za sebou nasledujú okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky.

Okruh viacročného finančného rámca	Rozpočtový riadok	Druh výdavkov	Príspevky			
	Číslo		krajín EZVO ⁵⁷	kandidátskych krajín ⁵⁸	tretích krajín	v zmysle článku 21 ods. 2 písm. b) nariadenia o rozpočtových pravidlách
Okruh 2	07.100500 Európsky inštitút pre rodovú rovnosť	DRP	NIE	NIE	NIE	NIE
Okruh 2	07.0603 – Daphne	DRP	NIE	Áno	NIE	NIE

- Požadované nové rozpočtové riadky

V poradi, v akom za sebou nasledujú okruhy viacročného finančného rámca a rozpočtové riadky.

Okruh viacročného finančného rámca	Rozpočtový riadok	Druh výdavkov	Príspevky			
	Číslo		krajín EZVO	kandidátskych krajín	tretích krajín	v zmysle článku 21 ods. 2 písm. b) nariadenia o rozpočtových pravidlách
	[XX YY YY YY]		ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE	ÁNO/NIE

⁵⁶ DRP = diferencované rozpočtové prostriedky / NRP = nediferencované rozpočtové prostriedky.

⁵⁷ EFTA: Európske združenie voľného obchodu.

⁵⁸ Kandidátske krajiny a prípadne potenciálni kandidáti zo západného Balkánu.

3.2. Odhadovaný finančný vplyv návrhu na rozpočtové prostriedky

3.2.1. Zhrnutie odhadovaného vplyvu na operačné rozpočtové prostriedky

- ☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie operačných rozpočtových prostriedkov.
- ☐ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto operačných rozpočtových prostriedkov:

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Okruh viacročného finančného rámca	Číslo	Okruh 2: Súdržnosť, odolnosť a hodnoty
------------------------------------	-------	--

Útvar: EIGE			Rok N ⁵⁹	Rok N + 1	Rok N + 2		Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)	SPOLU
Hlava 1: Výdavky na zamestnancov ⁶⁰	Závázky	(1)	0,200	0,200	0,200			0,600
	Platby	(2)	0,200	0,200	0,200			0,600
Hlava 2: Výdavky na infraštruktúru a operačné výdavky	Závázky	(1a)	0,050	0,250	0,050			0,350
	Platby	(2a)	0,050	0,250	0,050			0,350
Hlava 3: Prevádzkové výdavky	Závázky	(3a)	0,500⁶¹	0,500⁶²	0,500⁶³			1,500
	Platby	(3b)	0,500	0,500	0,500			1,500

⁵⁹ Predpokladaným začiatkom činnosti je rok 2025/2026 (v závislosti od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice), pričom dátum ukončenia činnosti nie je stanovený. Odhad na nasledujúce roky je rovnaký pri zohľadnení opravného koeficientu a nárastu miezd v rámci hlavy 1 a inflácie v rámci hláv 2 a 3.

⁶⁰ Výdavky na zamestnancov vypočítané agentúrou (t. j. očakávané skutočné náklady/neštandardné priemerné náklady).

⁶¹ Odhad založený na podobných projektoch; na základe trhových cien.

⁶² Odhad založený na podobných projektoch; na základe trhových cien.

⁶³ Odhad založený na podobných projektoch; na základe trhových cien.

Rozpočtové prostriedky pre inštitút EIGE SPOLU	Závázky	= 1 + 1a + 3a	0,750	0,950	0,750			2,450
	Platby	= 2 + 2a + 3b	0,750	0,950	0,750			2,450

Okruh viacročného finančného rámca	7	„Administratívne výdavky“
---	----------	---------------------------

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		Rok N	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			SPOLU
GR: <.....>									
• Ľudské zdroje									
• Ostatné administratívne výdavky									
GR <.....> SPOLU	Rozpočtové prostriedky								

Rozpočtové prostriedky OKRUHU 7 viacročného finančného rámca SPOLU	(Závázky spolu = Platby spolu)								
---	-----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--	--

v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

		Rok N ⁶⁴	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			SPOLU
Rozpočtové prostriedky OKRUHOV 1 až 7 viacročného finančného rámca SPOLU	Závazky								
	Platby								

3.2.2. Odhadovaný vplyv na rozpočtové prostriedky inštitútu EIGE

viazané rozpočtové prostriedky v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Uved'te ciele a výstupy			Rok N		Rok N + 1		Rok N + 2		Rok N + 3		Uved'te všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)								SPOLU	
	VÝSTUPY																			
	↓	Druh ⁶⁵	Prie mern é nákl ady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet	Náklad y	Počet	Náklady	Počet	Náklady	Počet spolu	Náklady spolu	
ŠPECIFICKÝ CIEĽ č. 1 ⁶⁶ Vypracovanie rozčlenenia a metodiky v spolupráci s členskými štátmi s cieľom zabezpečiť porovnateľnosť administratívnych údajov v celej Európskej únii																				

⁶⁴ Rok N je rokom, v ktorom sa návrh/iniciatíva začína vykonávať. Nahraďte „N“ očakávaným prvým rokom vykonávania (napríklad: 2021). To isté urobte aj pri nasledujúcich rokoch.

⁶⁵ Výstupy sú produkty, ktoré sa majú dodať, a služby, ktoré sa majú poskytnúť (napr.: počet financovaných výmen študentov, vybudované cesty v km atď.).

⁶⁶ Ako je uvedené v bode 1.4.2. „Špecifické ciele...“.

– Výstup	Vývoj nástroja na rozčlenenie údajov			0,071		0,071		0,071									
– Výstup	Vývoj metodiky na porovnateľnosť údajov			0,071		0,071		0,071									
Špecifický cieľ č. 1 medzisúčet				0,142		0,142		0,142									
ŠPECIFICKÝ CIEĽ č. 2 Podpora členských štátov pri získavaní údajov prostredníctvom zavedenia spoločných noriem v oblasti spočítateľných jednotiek, pravidiel započítavania, spoločného rozčleňovania údajov, formátov podávania správ a klasifikácie trestných činov																	
– Výstup	Formát podávania správ začlenený do platformy a vykonávaný členskými štátmi			0,071		0,071		0,071									
	Operačné postupy prijaté všetkými členskými štátmi EÚ			0,071		0,071		0,071									
	Zabezpečené poskytovanie príslušných údajov členskými štátmi inštitútu EIGE			0,071		0,071		0,071									

	Prenos osobných údajov v štruktúrovanej podobe a poloautomatizov			0,071		0,071		0,071										
	Údaje zverejnené na webe, zabezpečenie súladu s nariadením GDPR			0,074		0,074		0,074										
Špecifický cieľ č. 2 medzisúčtet				0,358		0,358		0,358										
NÁKLADY SPOLU				0,500		0,500		0,500										

3.2.3. Odhadovaný vplyv na ľudské zdroje inštitútu EIGE

- ☐ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie administratívnych rozpočtových prostriedkov
- ☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto administratívnych rozpočtových prostriedkov:
- v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok N ⁶⁷	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)	SPOLU
--	------------------------	--------------	--------------	--------------	---	-------

–

Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AD) ⁶⁸	0,070	0,070	0,070					
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AST)								
Zmluvní zamestnanci ⁶⁹	0,130	0,130	0,130					
Vyslaní národní experti								

–

SPOLU								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

–

- Požiadavky na zamestnancov (FTE):

	Rok N ⁷⁰	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)	SPOLU
--	------------------------	--------------	--------------	--------------	---	-------

–

Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AD)	1	1	1					
Dočasní zamestnanci (funkčná skupina AST)								

⁶⁷ Predpokladaným začiatkom činnosti je rok 2025/2026 (v závislosti od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice), pričom dátum ukončenia činnosti nie je stanovený.

⁶⁸ Výdavky na zamestnancov vypočítané agentúrou (t. j. očakávané skutočné náklady/neštandardné priemerné náklady).

⁶⁹ Výdavky na zamestnancov vypočítané agentúrou (t. j. očakávané skutočné náklady/neštandardné priemerné náklady).

⁷⁰ Predpokladaným začiatkom činnosti je rok 2025/2026 (v závislosti od dátumu nadobudnutia účinnosti tejto smernice), pričom dátum ukončenia činnosti nie je stanovený.

Zmluvní zamestnanci	2	2	2					
Vyslaní národní experti								

—

SPOLU								
--------------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3.1. Odhadované potreby ľudských zdrojov

- ☒ Návrh/iniciatíva si nevyžaduje použitie ľudských zdrojov.
- ☐ Návrh/iniciatíva si vyžaduje použitie týchto ľudských zdrojov:

odhady sa vyjadrujú v jednotkách ekvivalentu plného pracovného času

	Rok N	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)		
• Plán pracovných miest (úradníci a dočasní zamestnanci)							
20 01 02 01 (ústredie a zastúpenia Komisie)							
20 01 02 03 (delegácie)							
01 01 01 01 (nepriamy výskum)							
01 01 01 11 (priamy výskum)							
Iné rozpočtové riadky (uveďte)							
• Externí zamestnanci (ekvivalent plného pracovného času) ⁷¹							
20 02 01 (ZZ, VNE, DAZ z celkového finančného krytia)							
20 02 03 (ZZ, MZ, VNE, DAZ, PED v delegáciách)							
XX 01 xx yy zz ⁷²	– ústredie						
	– delegácie						
01 01 01 02 (ZZ, DAZ, VNE – nepriamy výskum)							
01 01 01 12 (ZZ, DAZ, VNE – priamy výskum)							
Iné rozpočtové riadky (uveďte)							
SPOLU							

XX predstavuje príslušnú oblasť politiky alebo rozpočtovú hlavu.

Potreby ľudských zdrojov budú pokryté úradníkmi GR, ktorí už boli pridelení na riadenie akcie a/alebo boli interne prerozdelení v rámci GR, a v prípade potreby budú doplnené zdrojmi, ktoré sa môžu prideliť riadiacemu GR v rámci ročného postupu prideľovania zdrojov a v závislosti od rozpočtových obmedzení.

Opis úloh, ktoré sa majú vykonať:

Úradníci a dočasní zamestnanci	
Externí zamestnanci	

⁷¹ ZZ = zmluvný zamestnanec; MZ = miestny zamestnanec; VNE = vyslaný národný expert; DAZ = dočasný agentúrny zamestnanec; PED = pomocný expert v delegácii.

⁷² Čiastkový strop pre externých zamestnancov financovaných z operačných rozpočtových prostriedkov (pôvodné rozpočtové riadky „BA“).

3.2.4. Súlad s platným viacročným finančným rámcom

- ☐ Návrh/iniciatíva je v súlade s platným viacročným finančným rámcom.
- ☒ Návrh/iniciatíva si vyžaduje zmenu v plánovaní príslušného okruhu vo viacročnom finančnom rámci.

Tento návrh si vyžaduje zmenu v plánovaní príslušného okruhu vo viacročnom finančnom rámci. Zdrojom prerozdelenia je program Občania, rovnosť, práva a hodnoty – časť Daphne (07.0603) s cieľom navýšiť rozpočtový riadok inštitútu EIGE (07.1005) na obdobie 2025 – 2027.

- ☐ Návrh/iniciatíva si vyžaduje, aby sa použil nástroj flexibility alebo aby sa uskutočnila revízia viacročného finančného rámca⁷³.

Vysvetlite potrebu a uveďte príslušné okruhy, rozpočtové riadky a zodpovedajúce sumy.

3.2.5. Príspevky od tretích strán

Návrh/iniciatíva:

- ☒ nezahŕňa spolufinancovanie tretími stranami
- ☐ zahŕňa spolufinancovanie tretími stranami, ako je odhadnuté v nasledujúcej tabuľke:

rozpočtové prostriedky v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

	Rok N ⁷⁴	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)			Spolu
Uveďte spolufinancujúci subjekt								
Prostriedky zo spolufinancovania SPOLU								

⁷³ Pozri články 12 a 13 nariadenia Rady (EÚ, Euratom) 2020/2093 zo 17. decembra 2020, ktorým sa stanovuje viacročný finančný rámec na roky 2021 až 2027.

⁷⁴ Rok N je rokom, v ktorom sa návrh/iniciatíva začína vykonávať. Nahraďte „N“ očakávaným prvým rokom vykonávania (napríklad: 2021). To isté urobte aj pri nasledujúcich rokoch.

3.3. Odhadovaný vplyv na príjmy

- ☒ Návrh/iniciatíva nemá finančný vplyv na príjmy.
 - ☐ Návrh/iniciatíva má tento finančný vplyv na príjmy:
 - ☐ vplyv na vlastné zdroje
 - ☐ vplyv na iné príjmy
 - ☐ uveďte, či sú príjmy pripísané rozpočtovým riadkom výdavkov
- v mil. EUR (zaokrúhlené na 3 desatinné miesta)

Rozpočtový príjmov:	riadok	Rozpočtové prostriedky k dispozícii v bežnom rozpočtovom roku	Vplyv návrhu/iniciatívy ⁷⁵						
			Rok N	Rok N + 1	Rok N + 2	Rok N + 3	Uveďte všetky roky, počas ktorých vplyv trvá (pozri bod 1.6)		
Článok									

V prípade pripísaných príjmov uveďte príslušné rozpočtové riadky výdavkov.

Ďalšie poznámky (napr. spôsob/vzorec použitý na výpočet vplyvu na príjmy alebo akékoľvek ďalšie informácie).

⁷⁵

Pokiaľ ide o tradičné vlastné zdroje (clá, odvody z produkcie cukru), uvedené sumy musia predstavovať čisté sumy, t. j. hrubé sumy po odčítaní 20 % na náklady na výber.